

แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี
A Development of Sport Tourism of Samui Island, Surat Thani Province,
Thailand

นลวัชร ขุนลา
Nollawach Khunla

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Degree of Master of Business Administration
Prince of Songkla University

2561

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี
A Development of Sport Tourism of Samui Island, Surat Thani Province,
Thailand

นลวัชร ชุนลา
Nollawach Khunla

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Degree of Master of Business Administration
Prince of Songkla University

2561

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ชื่อวิทยานิพนธ์   แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี
 ชื่อผู้เขียน   นายณลวัชร ชุณลา
 สาขาวิชา   บริหารธุรกิจ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

คณะกรรมการสอบ

.....
 (ดร.วิชชุดา มาชู)

.....ประธานกรรมการ
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิวฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

.....กรรมการ
 (ดร.นนทิภักดิ์ เพียรโรจน์)

.....
 (ดร.สิริภัทร์ โชติช่วง)

.....กรรมการ
 (ดร.วิชชุดา มาชู)

.....กรรมการ
 (ดร.สิริภัทร์ โชติช่วง)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยฉบับนี้เป็น
 ส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

.....
 (ศาสตราจารย์ ดร.ดำรงศักดิ์ ฟ้ารุ่งแสง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้มาจากการศึกษาของนักศึกษาเอง และได้แสดงความขอบคุณผู้ที่มีส่วน
ช่วยเหลือแล้ว

ลงชื่อ.....

(ดร.วิชชุดา มาชู)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ลงชื่อ.....

(ดร.สิริภัทร์ โชติช่วง)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ลงชื่อ.....

(นายณลวัชร ชุนลา)

นักศึกษา

(4)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้ไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งในการอนุมัติปริญญาในระดับใดมาก่อน และ
ไม่ได้ใช้ในการยื่นขออนุมัติปริญญาในขณะนี้

ลงชื่อ.....

(นายณลวัชร ชุนลา)

นักศึกษา

ชื่อวิทยานิพนธ์	แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ชื่อผู้เขียน	นายณลวัชร์ ชุนลา
สาขาวิชา	บริหารธุรกิจ
ปีการศึกษา	2560

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬา 2) ศึกษาการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา และ 3) เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยใช้พื้นที่เกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นกรณีศึกษา ใช้วิธีการวิจัยแบบผสม (Mixed Method) โดยใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Method) ในการศึกษาศักยภาพของพื้นที่ โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกในการเก็บข้อมูลจาก กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ หัวหน้าหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ที่จัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬา (Sport event) และผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ จำนวน 22 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา ส่วนวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Method) ใช้เครื่องมือวิจัย 2 แบบ ได้แก่ แบบประเมินศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในการเก็บข้อมูล กับกลุ่มตัวอย่างเดียวกับการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ จำนวน 22 คน และในการศึกษาการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา จากมุมมองของนักท่องเที่ยว ใช้แบบสอบถาม จำนวน 400 ชุด กับกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม ได้แก่ นักท่องเที่ยวเชิงกีฬา นักท่องเที่ยวทั่วไป และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักกีฬา โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ร้อยละ ทดสอบค่าความแตกต่าง t-Test และ F-Test

ผลการศึกษาพบว่า ศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย โดยภาพรวมอยู่ในระดับเกณฑ์ ดี มีศักยภาพด้านการประชาสัมพันธ์ข่าวสารได้อย่างทั่วถึง ศักยภาพด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวมีความหลากหลายรูปแบบ มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงามและมีความหลากหลายแต่ยังขาดศักยภาพด้านบุคลากรด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ส่วนผลการศึกษา การรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย ทุกองค์ประกอบอยู่ในระดับ ดี นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์หลัก เพื่อการออกกำลังกาย กีฬาที่นิยมมากที่สุดคือการวิ่ง/วิ่งมาราธอน ส่วนสิ่งที่ควรพัฒนา คือ สภาพของถนนในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว และการออกแบบ อารยสถาปัตยกรรม สนามการแข่งขันกีฬา ในการรองรับนักท่องเที่ยวผู้พิการและกลุ่มผู้สูงอายุ นอกจากนี้พบว่า ประเภทนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา นักท่องเที่ยวทั่วไป และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักกีฬา มีการรับรู้ภาพลักษณ์ที่แตกต่างกัน ผลการวิจัยนำไปสู่การนำเสนอแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุยต่อไป

Thesis Title	A Development of Sport Tourism of Samui Island, Surat Thani Province, Thailand
Author	Mr. Nollawach Khunla
Major Program	Master of Business Administration
Academic	2017

Abstract

This research aims to 1) study the potential of sport tourism 2) investigate tourists' perceptions of sport tourism and 3) propose the development guideline of sport tourism in Samui Island. A mixed-method was employed using qualitative approach to study the potential of the area. In-depth interviews with 22 key persons relating to Samui's tourism from government organizations, private organizations, and the academics were conducted in data collection process. Content analysis was used for qualitative data analysis. Furthermore, the quantitative approach was used to investigate tourists' perceptions of sport tourism. The data was collected using two instruments designed for this research. First, a sport tourism evaluation form was used to collect data also from those 22 key persons. Second, a questionnaire was used with 400 tourists travelling to Samui. The descriptive statistics used were percentage, mean score, standard deviation and the inferential statistics used were t-test and F-test.

The results indicated that Samui Island has a strong potential in terms of sport tourism as having a good public relations, various tourist activities, beautiful natural attractions, but lack of sport tourism personnel. Moreover, from the tourists perceptions, it was found that Samui is perceived as a potential sport tourism destination. However, it was suggested that infrastructure to support sport tourists and disabilities need to be improved. Furthermore, the results showed that among three groups of tourists; sport tourists, non-sport tourists and those who are involved with the athletes as a team had different levels of perceptions. That is, sport tourists had the highest level of perceptions, followed by non-sport tourists, and those who are involved with the athletes as a team, respectively. Finally, a guideline for the development of sport tourism destination of Samui was proposed.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ประสบความสำเร็จได้ ด้วยความกรุณาและช่วยเหลือเป็นอย่างดีจากอาจารย์ที่ปรึกษาทั้งสองท่าน คือ ดร.วิษชุดา มาชู และ ดร.สิริภักดิ์ โชติช่วง ที่กรุณาให้คำแนะนำ ตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่องงานวิจัยด้วยความเอาใจใส่ อย่างละเอียดทุกขั้นตอน ตลอดจนคอยให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเขียนบทความต่างๆ และสามารถนำเสนอผลงานทางวิชาการในระดับนานาชาติ ผ่านไปได้อย่างราบรื่น ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งใจในความกรุณาของอาจารย์ทั้งสองท่านและขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิวฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์ ประธานกรรมการ และ ดร.นนทิกถ์ เพียรโรจน์ ประธานหลักสูตร ที่ให้คำแนะนำเพิ่มเติมจนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณบิดามารดา ท่านคือผู้ที่ให้อย่างไม่หวังผลตอบแทนจากตัวข้าพเจ้าเลย ผู้ที่คอยให้กำลังใจข้าพเจ้าในยามที่ท้อแท้ คอยหล่อเลี้ยงจิตใจให้มีกำลังใจในการต่อสู้อุปสรรค จนสำเร็จการศึกษาในทุกวันนี้ ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งใจอย่างสุดซึ้ง และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ในคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการทุกท่าน ที่อบรมสั่งสอน ให้คำแนะนำและให้กำลังใจในการเรียนมาโดยตลอด โดยเฉพาะ ดร.พุลิยา ธีระธัญศิริกุล ที่เป็นเสมือนแม่ ของพวกเรา นักศึกษา MBA รุ่น1 อาจารย์คอยติดตามการส่งงาน ให้คำปรึกษา คำแนะนำอย่างใกล้ชิด และเป็นกำลังใจให้พวกเรามาโดยตลอด

ขอขอบคุณผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำวิจัยในครั้งนี้ ทั้งภรรยา คณบดีวิทยาลัยนานาชาติการท่องเที่ยว (ดร.จันทร์พร ช่วงโชติ) อาจารย์ศันสนีย์ วงศ์สวัสดิ์ หัวหน้าयरรง ศรีฟ้า และเพื่อนๆ ร่วมรุ่นทุกคน ที่คอยสนับสนุนและอำนวยความสะดวกอยู่เบื้องหลังของการทำงานวิจัยตลอดเรื่อยมา จนทำให้งานวิจัยชิ้นนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ดี

นายณลวัชร ขุนลา

สารบัญ

บทคัดย่อ	5
สารบัญ.....	8
รายการตาราง	11
รายการภาพประกอบ	13
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 คำถามการวิจัย	5
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัยและสมมุติฐาน	5
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
1.5 ขอบเขตการวิจัย	6
บทที่ 2 เอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	11
2.1 การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport Tourism)	11
2.1.1 ความหมายและรูปแบบของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	11
2.1.2 สถานการณ์ตลาดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา.....	12
2.1.3 การจัดการแข่งขันกีฬาระดับประเทศและสากล	13
2.2 ศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport Tourism Potential)	15
2.2.1 การพัฒนาพื้นที่การท่องเที่ยวเชิงกีฬา.....	15
2.2.2 องค์ประกอบของศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	16
2.2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาศักยภาพพื้นที่การท่องเที่ยวเชิงกีฬา	23
2.3 การรับรู้ภาพลักษณ์แหล่งท่องเที่ยว (Perceived Destination Image)	26
2.3.1 ความหมายของภาพลักษณ์แหล่งท่องเที่ยว.....	26
2.3.2 การวัดการรับรู้ภาพลักษณ์แหล่งท่องเที่ยว.....	26
2.3.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา	30

2.4 กรอบแนวคิดงานวิจัย	33
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	34
3.1 การออกแบบงานวิจัย	34
3.2 วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Method)	36
3.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	36
3.2.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ.....	37
3.2.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ.....	38
3.3 วิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Method)	39
3.3.2 เครื่องมือวิจัยเชิงปริมาณ	41
3.3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ	47
บทที่ 4 ผลการศึกษา.....	50
4.1 ศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี.....	50
4.1.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	50
4.1.2 ผลการศึกษาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย	50
4.1.2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินศักยภาพ	50
4.1.2.2 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก	56
4.2 ผลการศึกษาศักยภาพลักษณะการท่องเที่ยวเชิงกีฬา.....	59
4.2.1 ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง	60
4.2.2 ข้อมูลพฤติกรรมการเดินทางของกลุ่มตัวอย่าง	62
4.2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	64
4.2.4 ระดับการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเกาะสมุย	66
4.2.5 ผลการศึกษาเปรียบเทียบระดับการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยว จำแนกตามสัญชาติของนักท่องเที่ยว	74
4.2.6 ผลการศึกษาเปรียบเทียบระดับการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยว จำแนกตามประเภทของนักท่องเที่ยว	75
บทที่ 5 สรุปผลงานวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	85

5.1 สรุปผลการศึกษาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย	85
5.2 สรุปผลศึกษาการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุยจากมุมมองของ นักท่องเที่ยว.....	89
5.2.1 ข้อมูลประชากรศาสตร์และพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในเกาะสมุย.....	89
5.2.2 ระดับการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี.....	90
5.2.3 ผลการเปรียบเทียบระดับการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย กับ สถิติและประเภทนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในเกาะสมุย	91
5.2.4 แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี	92
5.3 อภิปรายผลการวิจัย.....	99
5.3.1 อภิปรายผลการวิจัยด้านศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	99
5.3.2 การอภิปรายผลการวิจัยด้านภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา	103
5.4 ข้อเสนอแนะ	106
5.5 ข้อจำกัดของการวิจัยและข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	108
บรรณานุกรม.....	109
ภาคผนวก.....	116
แบบตรวจประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา	117
แบบสอบถามเรื่องแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี	130
Questionnaire A Development of Sport Tourism of Samui Island, Surat Thani Province, Thailand.....	138
ประวัติผู้วิจัย.....	147

รายการตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 1. 1 กิจกรรมและระยะเวลาการทำวิจัย	8
ตารางที่ 1. 2 นิยามศัพท์.....	9
ตารางที่ 2. 1 การเปรียบเทียบศักยภาพการท่องเที่ยวยังเชิงกีฬาในเชิงวิชาการ.....	21
ตารางที่ 3. 1 กลุ่มตัวอย่างสำหรับการศึกษาเชิงคุณภาพ	36
ตารางที่ 3. 2 เกณฑ์คะแนนชี้วัดระดับศักยภาพ	39
ตารางที่ 3. 3 การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบโควตารายละเอียดจำแนกกลุ่มตามประเภทนักท่องเที่ยว.....	41
ตารางที่ 3. 4 สถิติวิเคราะห์	49
ตารางที่ 4. 1 ผลการประเมินศักยภาพการท่องเที่ยวยังเชิงกีฬา อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี	51
ตารางที่ 4. 2 ข้อมูลประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง.....	60
ตารางที่ 4. 3 พฤติกรรมการเดินทางของกลุ่มตัวอย่าง.....	62
ตารางที่ 4. 4 ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวยังกีฬาของกลุ่มตัวอย่าง	64
ตารางที่ 4. 5 ระดับการรับรู้ภาพลักษณ์ท่องเที่ยวยังกีฬาของกลุ่มตัวอย่าง.....	67
ตารางที่ 4. 6 ระดับการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว	68
ตารางที่ 4. 7 ระดับการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว.....	69
ตารางที่ 4. 8 ระดับการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา ด้านความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา	70
ตารางที่ 4. 9 ระดับการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา ด้านบุคลากรทางการท่องเที่ยว.....	71
ตารางที่ 4. 10 ระดับการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน.	72
ตารางที่ 4. 11 ระดับการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	73
ตารางที่ 4.12 การเปรียบเทียบระดับการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย จำแนกตามสัญชาติ.....	74
ตารางที่ 4.13 การเปรียบเทียบระดับการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวจำแนกตามประเภทนักท่องเที่ยว.....	76
ตารางที่ 4.14 การเปรียบเทียบการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย โดยจำแนกตามประเภทนักท่องเที่ยว ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว	77
ตารางที่ 4. 15 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของ การรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย โดยจำแนกตามประเภทนักท่องเที่ยว ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว.....	78

ตารางที่ 4.16 การเปรียบเทียบการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย โดยจำแนกตามประเภทนักท่องเที่ยว ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว.....	78
ตารางที่ 4. 17 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของ การรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย โดยจำแนกตามประเภทนักท่องเที่ยว ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว.....	79
ตารางที่ 4. 18 การเปรียบเทียบการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย โดยจำแนกตามประเภทนักท่องเที่ยว ด้านความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา.....	80
ตารางที่ 4. 19 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของ การรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย โดยจำแนกตามประเภทนักท่องเที่ยวด้านความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา.....	80
ตารางที่ 4. 20 การเปรียบเทียบการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย โดยจำแนกตามประเภทนักท่องเที่ยว ด้านบุคลากรทางการท่องเที่ยว.....	81
ตารางที่ 4. 21 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของ การรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย โดยจำแนกตามประเภทนักท่องเที่ยว ด้านบุคลากรทางการท่องเที่ยว.....	81
ตารางที่ 4. 22 การเปรียบเทียบการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย โดยจำแนกตามประเภทนักท่องเที่ยว ด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน.....	82
ตารางที่ 4. 23 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของ การรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย โดยจำแนกตามประเภทนักท่องเที่ยว ด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน.....	82
ตารางที่ 4.24 การเปรียบเทียบการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย โดยจำแนกตามประเภทนักท่องเที่ยว ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว.....	83
ตารางที่ 4.25 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของ การรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย โดยจำแนกตามประเภทนักท่องเที่ยว ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว.....	84
ตารางที่ 5. 1 สรุปผลการศึกษาจุดเด่นและสิ่งที่ควรปรับปรุงพัฒนา ศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของ เกาะสมุย.....	85
ตารางที่ 5. 2 สรุปผลตัวชี้วัดที่มีผลการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย.....	90
ตารางที่ 5. 3 แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย ทั้ง 7 ด้านองค์ประกอบ.....	93
ตารางที่ 5. 4 ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์.....	106

รายการภาพประกอบ

รูปภาพที่	หน้า
รูปภาพที่ 2. 1 กรอบแนวคิดงานวิจัย (Research Framework).....	33
รูปภาพที่ 3. 1 ขั้นตอนการทำวิจัย (Research Design).....	35
รูปภาพที่ 3. 2 ขั้นตอนการทำแบบสอบถาม.....	44

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและสำคัญของปัญหา

การจัดกิจกรรมแข่งขันกีฬานับว่าเป็นกลยุทธ์หนึ่งที่สำคัญต่อการดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศต่างๆ ส่งผลให้การท่องเที่ยวเชิงกีฬามีการเติบโตอย่างรวดเร็วในช่วงประมาณสามทศวรรษที่ผ่านมา (Hinch & Higham, 2001; ไศรยา หอมชื่น, 2551; เจียฉิน ยู และ สยามล วิทยานรตนา, 2553) และมีการพัฒนามากขึ้นอย่างต่อเนื่อง กิจกรรมการแข่งขันกีฬาหลายประเภท ก่อให้เกิดรายได้เข้าสู่ประเทศที่เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันอย่างมหาศาล เช่น การแข่งขันฟุตบอลโลก (FIFA World Cup 2010) ณ สาธารณรัฐแอฟริกาใต้ มีผู้เข้าชมรวม 3.18 ล้านคน (ไศรยา หอมชื่นและฐานิช ลิ้มตระกูล, 2555) และการจัดการแข่งขันวิ่งมาราธอน Rite Aid Cleveland Marathon 2016 ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา สร้างรายได้กว่า 18.2 ล้านเหรียญสหรัฐ และในปี 2559 ประเทศไทยมีรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงกีฬาไม่ต่ำกว่า 21,003 ล้านบาท (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560) นอกจากการสร้างรายได้ให้กับประเทศแล้ว ยังสร้างภาพลักษณ์ให้กับประเทศที่เป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันกีฬานั้นๆ (ไศรยา หอมชื่น และ ฐานิช ลิ้มตระกูล, 2555) แสดงให้เห็นถึง ประเทศที่เป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันกีฬามีศักยภาพสูงในการรองรับมหกรรมกีฬาต่างๆ นั้นได้

การท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มีศักยภาพ ถือเป็นรากฐานความสำเร็จของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ มีประเด็นสำคัญที่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบยุทธศาสตร์และนโยบายที่เป็นผลดีต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มในด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬา แบ่งออกเป็นองค์ประกอบทั้ง 9 ส่วน ดังนี้ 1) พันธมิตรหลัก Partners 2) กิจกรรมหลัก Activities 3) ทรัพยากรหลัก Resource 4) คุณค่าที่นำเสนอ Proposition 5) ความสัมพันธ์กับลูกค้า Customer Relationship 6) กลุ่มลูกค้า Customer Segments 7) ช่องทางเข้าถึง Channels 8) โครงสร้างต้นทุน Cost Structure 9) กระแสรายได้ Revenue Stream (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560) องค์ประกอบดังกล่าวเป็นข้อบ่งชี้แสดงให้เห็นถึง สถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ มีศักยภาพในการดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้ามายังประเทศนั้นๆ สร้างรายได้ให้กับประเทศและสร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยวกลับไป

การท่องเที่ยวเชิงกีฬาไม่เพียงแต่นำมาซึ่งรายได้ทางเศรษฐกิจต่อประเทศเจ้าภาพ แต่ยังช่วยสร้างความเชื่อมั่นและภาพลักษณ์ที่ดีให้กับประเทศอีกด้วย ตัวอย่างเช่น ประเทศจีนเป็น

ตัวอย่างของการใช้กีฬาในการสร้างภาพลักษณ์ของประเทศโดย ใช้สนามรังนก และศูนย์กีฬาทางน้ำ (Water Cube) ที่มีโครงสร้างแปลกตาเหมือนฟองน้ำในการสร้างภาพลักษณ์ของความทันสมัยของประเทศ ประเทศอินเดียมีศูนย์กีฬา “Thyagaraj Sports Complex” ซึ่งสามารถผลิตกระแสไฟฟ้า ด้วยกังหันก๊าซธรรมชาติและแผงสุริยะ โดยสร้างขึ้นจากวัสดุเหลือใช้ทั้งหมด ซึ่งอินเดียพยายามแสดงให้เห็นว่า Thyagaraj เป็นสนามกีฬาที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และรัฐบาลอินเดียใส่ใจในสิ่งแวดล้อม จึงขอเสนอตัวเป็นเจ้าภาพฟุตบอลโลกปี พ.ศ. 2565 แสดงให้เห็นถึงการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมาใช้ในการเสนอตัวเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬา รวมถึงเป็นกลยุทธ์การสร้างภาพลักษณ์และสร้างรายได้ให้กับประเทศ ทั้งนี้ภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยวที่ดี มีความสำคัญต่อการเลือกจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวกลุ่มต่างๆ (Baloglu & McCleary, 1999; Echtner & Ritchie, 1991)

แนวโน้มการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทยในปัจจุบัน พบว่า การท่องเที่ยวเชิงกีฬาในแบบกีฬาที่เล่นคนเดียว (Individual Sports) มีบทบาทเพิ่มมากขึ้น ได้รับความนิยมมากยิ่งขึ้น แต่ในทางตรงกันข้าม กีฬาแบบที่เล่นเป็นกลุ่ม (Collective Sport) นั้นได้รับความนิยมลดลง ยกตัวอย่างเช่น ลากูนาภูเก็ตมาราธอนที่มีผู้เข้าร่วมการแข่งขันมากกว่า 6,000 คน ขอนแก่นมาราธอนนานาชาติ ที่มีผู้เข้าร่วมการแข่งขันมากกว่า 40,000 คน และกรุงเทพมหานครมาราธอนที่มีผู้เข้าร่วมมากกว่า 30,000 คน ซึ่งทั้ง 3 รายการ มีผู้เข้าร่วมเป็นจำนวนมากจากหลายประเทศ (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560) นอกจากนี้ยังมีกีฬาประเภทอื่นๆในประเทศไทย ที่ได้รับความนิยมมากยิ่งขึ้นเช่นกัน เช่น การแข่งขันเรือใบ King's cup Regatta ที่จังหวัดภูเก็ต มีการจัดแข่งขันมาแล้ว 31 ปี มีนักกีฬาแข่งขันเรือใบทั่วโลกมาร่วมแข่งขันมากกว่ากว่า 75 ลำ (กรมการท่องเที่ยว, 2560) การแข่งขันรถ Formula1 จังหวัดบุรีรัมย์ ที่ได้รับความนิยมค่อนข้างมากในระดับนานาชาติ หรือแม้แต่การแข่งขันฟุตบอลในประเทศไทย ที่สร้างกระแสความนิยมของแฟนกีฬา กระตุ้นการเดินทางเพื่อไปชมทีมโปรดของตนเองได้เป็นอย่างมาก ส่งผลให้ธุรกิจกีฬาฟุตบอลมีรายได้ ถึง 2,008.96 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2554 (Thaipublica, 2015) ซึ่งเป็นโอกาสที่ดีหากประเทศไทยใช้ช่องทางนี้ยกระดับมาตรฐานกีฬาขึ้นมาควบคู่กับการท่องเที่ยวเพื่อเป็นจุดขายให้กับนักท่องเที่ยวที่สนใจทางด้านกีฬาให้เดินทางมายังประเทศไทย ส่งเสริมให้ประเทศไทยมีรายได้เพิ่มสูงขึ้น ช่วยส่งเสริมด้านระบบเศรษฐกิจในการพัฒนาประเทศ

ความสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาข้างต้น ทำให้ประเทศไทยมีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวไทย โดยยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวไทยปี พ.ศ. 2558-2560 กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2558) มีนโยบายเพื่อขับเคลื่อนการท่องเที่ยวเชิงกีฬา คือ (1) มุ่งเน้นการเป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติในพื้นที่ที่สามารถรองรับการจัดการแข่งขันกีฬาได้ (2) มีแนวทางการพัฒนาหรือสร้างมูลค่ากีฬาที่มีศักยภาพเพื่อการท่องเที่ยว เช่น มวยไทย กอล์ฟ และ (3) ส่งเสริมให้จัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละกลุ่ม (Cluster) ซึ่งการเป็นเจ้าภาพจัดมหกรรมกีฬารายการใหญ่ๆ ถือเป็นก้าวแรกในการปรับปรุงภาพลักษณ์ของประเทศในสายตาของนักท่องเที่ยวและกระตุ้นให้เกิดแผนกีฬาหน้าใหม่ทั่วโลก (ไศรยา หอมชื่น และ ฐานิช ลิ้มตระกูล, 2555)

จังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นอีกจังหวัดที่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐและหน่วยงานอื่นๆ ด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในปี พ.ศ. 2560 จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีจำนวนนักท่องเที่ยวมากที่สุดในอันดับที่ 5 ของประเทศไทยรองมาจาก กรุงเทพมหานคร ภูเก็ต เชียงใหม่และชลบุรี ตามลำดับ จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีรายได้จากการท่องเที่ยว 26,855.02 ล้านบาท ในไตรมาสที่ 1 ปี พ.ศ. 2560 (มกราคม-มีนาคม) ซึ่งมีอัตราการเพิ่มขึ้นทุกๆปี เมื่อดูจากสถานการณ์การท่องเที่ยวจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี พ.ศ. 2560 ไตรมาสที่ 1 (มกราคม-มีนาคม) พบว่า จำนวนนักท่องเที่ยว อำเภอเกาะสมุย มีมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คิดเป็นร้อยละ 47.18 รองลงมาคือ อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี คิดเป็นร้อยละ 21.65 เกาะพะงัน คิดเป็นร้อยละ 20.11 และเกาะเต่า คิดเป็นร้อยละ 11.06 ตามลำดับ และเกาะสมุยมีรายได้จากนักท่องเที่ยว สูงที่สุดในจังหวัดสุราษฎร์ธานี คิดเป็นร้อยละ 74.58 (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2561) เกาะสมุยจึงมีความน่าสนใจในการจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (สายโพนม สมสุข, 2558)

ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ตามมาตรา 16 กำหนดให้เทศบาลเมืองเกาะสมุยมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะ คือ การส่งเสริมกีฬา มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยว เสริมสร้างเศรษฐกิจให้มีคุณภาพ (เทศบาลนครเกาะสมุย, 2559) ซึ่งที่ผ่านมามีการจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติหลายประเภทที่เกาะสมุย ยกตัวอย่างเช่น

การแข่งขันไตรกีฬา สมุยไตรแอทลอน (Samui triathlon) มีเจ้าภาพหลักคือ เทศบาลนครเกาะสมุย ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่สำคัญ เป็นการแข่งขันไตรกีฬาที่มี

นักกีฬาไตรกีฬาระดับโลกเข้าร่วมกว่า 200 คน และมีผู้เข้าร่วมชมกิจกรรมการแข่งขันราวๆ 5,000 คน รวมระยะทางยาว 156.65 กิโลเมตร สำหรับการแข่งขัน โดยการแข่งขันไตรกีฬานี้เพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวของเกาะสมุย (ไทยรัฐออนไลน์, 2555) การแข่งขันเรือใบ สมุยรีกัตต้า (Samui Regatta) ในแต่ละปีมีเรือใบเข้าร่วมการแข่งขันจำนวนประมาณ 30 ประเทศทั่วโลก ส่งเสริมให้การท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเกาะสมุยมีความน่าสนใจ โดยเฉพาะการดึงดูดนักท่องเที่ยวคุณภาพ (High-end Tourists) ในกลุ่มนักแล่นเรือใบและเรือยอร์ช (Samui Regatta, 2015) ซึ่งมีการแข่งขันทุกๆปี สมุยมาราธอน (Samui Marathon) มีผู้สนใจเข้าร่วมแข่งขันทั้งชาวไทย และชาวต่างชาติ ประมาณ 2 พันคน มีวัตถุประสงค์เพื่อกระตุ้นให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวในพื้นที่ เป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวของเกาะสมุย และเพื่อให้ผู้เข้าร่วมตระหนักถึงความสำคัญของการมีสุขภาพที่ดี ระยะทางยาว 42 กิโลเมตร เส้นทางวิ่งผ่านมุ่งเน้นไปทางพื้นที่ที่มีทิวทัศน์สวยงามทางธรรมชาติ และวิถีชีวิตของคนในชุมชน (ไทยรัฐออนไลน์, 2555) การแข่งขันชกมวยไทยไฟท์สมุย (Thai Fight Samui) เป็นทัวร์นาเมนต์มวยไทยระดับโลกที่เริ่มจัดมาตั้งแต่ปี 2553 ซึ่งมีนักมวยชาวต่างชาติที่ได้รับการคัดเลือกจากนานาชาติเข้าร่วมการแข่งขัน ร่วมกับนักมวยชาวไทยที่ชนะเลิศการแข่งขันมวยไทยรอบอียิปต์ การแข่งขันชกมวยไทยไฟท์สมุย มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย และการการท่องเที่ยวของเกาะสมุย จะมีการจัดประจำเดือนพฤษภาคม ของ ทุกปี

จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าเกาะสมุยสามารถถูกพัฒนาเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาได้ ดังที่ หัวหน้าศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวเกาะสมุย ให้ความเห็นในทิศทางที่สอดคล้องกับข้อมูลข้างต้นว่า “พื้นที่เกาะสมุยมีศักยภาพพอที่จะพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาได้อีก อีกทั้งเกาะสมุยยังมีทัศนียภาพโดยรวมที่สวยงาม มีป่าไม้ที่สมบูรณ์เป็นจุดเด่นที่สำคัญ แต่ยังคงขาดความต่อเนื่องของการจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬาของแต่ละปี จึงทำให้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาในอำเภอเกาะสมุย ยังไม่เป็นที่ประจักษ์ในสายตาของนักท่องเที่ยวมากนัก”(สายโพยม สมสุข, สัมภาษณ์, 2558) ถึงแม้ว่าที่ผ่านมาจะมีงานวิจัยที่ศึกษาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ เช่น ภูเก็ต พังงา กระบี่ (วรวิญท์ สุวัณ ฒ เขมรัฐ และคณะ, 2547) และนครราชสีมา (นรินทร์ หลิมไพโรจน์, 2554) ซึ่งพบว่า ทั้งสองพื้นที่ ควรได้รับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาไปในแนวทางของรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเข้าสู่มาตรฐานสากลภายใต้หลักการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนแต่ยังไม่เคยมีการศึกษาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย งานวิจัยนี้จึงมุ่งค้นหาข้อมูลเชิงประจักษ์ทั้งในบริบทของศักยภาพ

พื้นที่และการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาในมุมมองของนักท่องเที่ยว อันจะนำไปสู่การเสนอแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เพื่อดำเนินการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีอยู่เดิม และเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุยที่ดีต่อไป

1.2 คำถามการวิจัย

- 1) เกาะสมุยมีศักยภาพเชิงพื้นที่ในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาอย่างไร
- 2) นักท่องเที่ยวมีการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุยอย่างไร
- 3) แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเกาะสมุยควรเป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัยและสมมุติฐาน

1) เพื่อศึกษาศักยภาพเชิงพื้นที่ในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุยจังหวัดสุราษฎร์ธานี

2) เพื่อศึกษาการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานีจากมุมมองของนักท่องเที่ยว

ภายใต้วัตถุประสงค์นี้ ผู้วิจัยกำหนดสมมุติฐานที่ต้องการทดสอบคือ

สมมุติฐานที่ 1. นักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ มีการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน

สมมุติฐานที่ 2. นักท่องเที่ยวทั่วไป นักกีฬาร่วมการแข่งขัน และนักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬา มีการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน

3) เพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุยจังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1). เพื่อได้ทราบแนวทางในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุยจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งกลุ่มผู้ที่จะได้ใช้ประโยชน์ได้แก่หน่วยงานภาครัฐด้านการท่องเที่ยวของอำเภอเกาะสมุยนำแนวทางไปใช้ประกอบการกำหนดนโยบายและการวางแผนด้านการท่องเที่ยว เพื่อให้สอดคล้องกับการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของกลุ่มนักท่องเที่ยว รวมถึงนำไปประกอบการกำหนดกลยุทธ์การส่งเสริมการท่องเที่ยว เพื่อสร้างภาพลักษณ์แหล่งท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้หน่วยงานภาคเอกชนหรือ ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว สามารถนำองค์ความรู้ด้านการรับรู้ภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเกาะสมุย ไปใช้

ประกอบการวางแผนด้านต่าง ๆ ในองค์กร เช่น การตลาดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา การประชาสัมพันธ์ เป็นต้น

2) ในเชิงวิชาการ เพื่อเป็นแนวทางสำหรับนักวิจัยในสาขาการท่องเที่ยว และผู้ที่สนใจอื่นๆ ศึกษาเพิ่มเติมด้านศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา นำไปใช้เป็นฐานข้อมูลเพื่ออ้างอิงในการศึกษาในอนาคต รวมถึงสามารถนำไปตีพิมพ์เผยแพร่ในเชิงวิชาการระดับนานาชาติเพื่อเป็นความรู้ที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล

1.5 ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ ใช้วิธีวิจัยแบบผสม (Mixed Method) โดยใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Method) ในการศึกษาศักยภาพของพื้นที่ และใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Method) ในการศึกษาการรับรู้ภาพลักษณ์จากมุมมองของนักท่องเที่ยว โดยจัดขอบเขตการวิจัยดังต่อไปนี้

1.5.1 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรของการศึกษานี้กำหนดให้สอดคล้องกับวิธีการวิจัยกล่าวคือ ประชากรของการศึกษานี้จะวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ หน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของเกาะสมุย ประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานภาคเอกชน และผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยว ประชากรของการศึกษาเชิงปริมาณ คือ 1) นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา (Sport tourist) 2) นักท่องเที่ยวทั่วไป (Non-sport tourist) (Chen & Funk, 2010) และ 3) นักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬา

1.5.2 ขอบเขตด้านเนื้อหาเนื้อหา

เนื้อหาของการศึกษาวิจัย แบ่งออกเป็น 2 เรื่องหลักๆ เพื่อให้สอดคล้องกับงานวิจัยในครั้งนี้ กล่าวคือ การศึกษานี้จะวิจัยเชิงคุณภาพ ศึกษาเรื่องศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในภาพรวมของพื้นที่ในเกาะสมุย เนื้อหาของการศึกษาเชิงปริมาณ คือ ศึกษาการรับรู้ภาพลักษณ์แหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาในมุมมองของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในเกาะสมุย

1.5.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

ขอบเขตพื้นที่ของงานวิจัยนี้ คือ อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.5.4 ขอบเขตด้านเวลา

งานวิจัยนี้ครอบคลุมระยะเวลาในการดำเนินงานตามกระบวนการวิจัยรวม 2 ปี 11 เดือน คือ ระหว่างเดือน กันยายน พ.ศ. 2558 ถึงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2561 โดยครอบคลุมกิจกรรม ดังปรากฏในตารางที่ 1.1

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยครั้งนี้ กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะในการศึกษาตามที่แสดงในตารางที่ 1. 2

ตารางที่ 1. 2 นิยามศัพท์

คำศัพท์	ความหมาย
การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport of Tourism)	การเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ นอกพื้นที่ของชุมชนที่พักอาศัย เพื่อเข้าร่วมในกิจกรรมทางกายภาพ หรือเพื่อชมกิจกรรมทางกายภาพ หรือเพื่อเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางกายภาพหรือกีฬา (Gibson, 1998)
ศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Potential of Sports Tourism)	ความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา ที่มีองค์ประกอบ 7 ด้าน ดังนี้ 1) แหล่งทรัพยากรการท่องเที่ยวมีความน่าสนใจ 2) โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก 3) ความปลอดภัยของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา 4) บุคลากรทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬา 5) การมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น 6) กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ดึงดูดนักท่องเที่ยว 7) การประชาสัมพันธ์ (นรินทร์ ทลิทไพโรจน์, 2554; อัมรินทร์ ศรีนยสกุล, 2550; วรวิญญู สุวัฒน์ ฌ เขมรัฐ และคณะ, 2547; กมลวรรณ กาญจนกิตติ , 2545)
ภาพลักษณ์แหล่งท่องเที่ยว (Destination Image)	เป็นการรับรู้และความประทับใจ จุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับประโยชน์ที่ความคาดหวังหรือคุณค่าจากการใช้บริการ การให้ความรู้สึก ความประทับใจ ความเชื่อ ความคาดหวัง ความคิด และข้อเท็จจริงโดยนักท่องเที่ยวที่มีต่อจุดหมายปลายทางที่สะสมมา (Tapachai & Waryszak, 2000)
นักท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport Tourists)	นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติที่เดินทางมาเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวเป็นการชั่วคราว เพื่อมาร่วมกิจกรรมกีฬาเป็นวัตถุประสงค์หลักในช่วงฤดูการแข่งขันกีฬา (Chen & Funk, 2010)
นักท่องเที่ยวทั่วไป (Non-Sport Tourists)	นักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวเกาะสมุยเป็นการชั่วคราวในช่วงที่มีการแข่งขันกีฬา โดยมีการพักค้างแรมอย่างน้อย 24 ชั่วโมง (Chen & Funk, 2010)

ตารางที่ 1.2 นิยามศัพท์ (ต่อ)

คำศัพท์	ความหมาย
นักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬา	ผู้ที่ติดตามนักกีฬา เช่น แพทย์ โค้ช เพื่อน ญาติ รวมถึงเป็นทีมงานของทีมนักกีฬา โดยมีหน้าที่ควบคุม หรือดูแล หรือให้คำแนะนำแก่นักกีฬาอย่างใกล้ชิด

บทที่ 2

เอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในครั้งนี้ นำเสนอแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหาในการศึกษาวิจัยซึ่งครอบคลุมเนื้อหา 3 ส่วน ประกอบด้วย (1) การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (2) ศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (3) การรับรู้ภาพลักษณ์แหล่งท่องเที่ยว และ (4) กรอบแนวคิดงานวิจัย

2.1 การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport Tourism)

2.1.1 ความหมายและรูปแบบของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

การท่องเที่ยวคือการเดินทางจากสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่ง เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจในช่วงวันหยุด หากแบ่งรูปแบบการท่องเที่ยวออกตามวัตถุประสงค์ของการเดินทางพบว่าการท่องเที่ยวมีรูปแบบที่หลากหลาย ตัวอย่างเช่นการท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจในวันหยุด (holiday-mass popular individual) การท่องเที่ยวเพื่อวัฒนธรรมและศาสนา (Cultural religion) การท่องเที่ยวเพื่อประวัติศาสตร์และความสนใจพิเศษ (Historical and special interests) และการท่องเที่ยวเพื่อการกีฬาและบันเทิง (Sport and recreation) เป็นต้น (นุชนารถ โพธิ์นิ่ม, 2555) การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬาและบันเทิง (Sport and recreation) คือการเดินทางไปชม หรือร่วมแข่งขันกีฬา หรือนันทนาการต่างๆ (Weed & Bull, 1997)

ในช่วงปี ค.ศ. 1900 เป็นต้นมา นักวิชาการศึกษาวิจัยและให้นิยามการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ยกตัวอย่างเช่น Standeven & De Knop (1998) ให้ความหมายว่า การท่องเที่ยวเชิงกีฬาคือการเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมกีฬาทุกรูปแบบ ทั้งทางตรงและทางอ้อมอย่างเป็นทางการ และไม่เป็นทางการ Hall (1992) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็นการเดินทางเพื่อเหตุผลที่ไม่ใช่การพาณิชย์และเพื่อเข้าร่วมหรือสังเกตการณ์ในกิจกรรมกีฬาในสถานที่ซึ่งอยู่ห่างไกลจากที่อยู่อาศัยประจำ ทั้งนี้ การท่องเที่ยวเชิงกีฬายังรวมถึงเป็นการแสดงออกถึงรูปแบบพฤติกรรมของประชาชนในช่วงเวลาแห่งการพักผ่อนในวันหยุด ซึ่งส่วนหนึ่งมีความดึงดูดใจทางธรรมชาติเป็นพิเศษ อีกส่วนหนึ่งก็มีกิจกรรมกีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวกกลางแจ้งเพื่อการนันทนาการด้านกายภาพ (Ruskin, 1987; Gibson, 1998) และจะต้องเป็นกีฬาที่มีความโดดเด่นและมีเอกลักษณ์เฉพาะ (Hinch & Higham, 2001)

การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport Tourism) สามารถแบ่งรูปแบบออกเป็น 2 ลักษณะ คือ (1) การเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ นักท่องเที่ยวจะเดินทางไปพร้อมกับวัตถุประสงค์ในการออกกำลังกาย

กายด้วยการเล่นกีฬา ไม่ว่าจะเป็น กีฬา กอล์ฟ ดำน้ำ จักรยาน พายเรือ และกีฬาอื่นๆ (2) การเล่นกีฬาเพื่อการแข่งขัน ซึ่งนักท่องเที่ยวนักกีฬา จะเดินทางเพื่อไปร่วมการแข่งขันในการจัดรายการ ณ สถานที่ต่างๆ เช่น การแข่งขันวิ่งมาราธอน การแข่งขันเรือใบ การแข่งขันเทนนิส เป็นต้น ซึ่งนอกจากสุขภาพแข็งแรงแล้ว ยังได้ท่องเที่ยวเพื่อความผ่อนคลายอีกด้วย ซึ่งการเล่นกีฬาเพื่อการแข่งขันนี้ นอกจากนักกีฬาแล้ว ยังมีทีมงาน ผู้ติดตาม กองเชียร์ และผู้เข้าชมการแข่งขัน เป็นต้น (สภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2553)

โดยสรุป การท่องเที่ยวเชิงกีฬา สำหรับงานวิจัยนี้ ให้ความหมายที่นิยามโดย Gibson (1998) คือ การเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ นอกพื้นที่ของชุมชนที่พักอาศัย เพื่อเข้าร่วมในกิจกรรมทางกายภาพ หรือเพื่อชมกิจกรรมทางกายภาพ หรือเพื่อเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางกายภาพหรือกีฬา

2.1.2 สถานการณ์ตลาดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

การท่องเที่ยวเชิงกีฬาถูกมองว่าเป็นตลาดเฉพาะกลุ่มสำหรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่อาจกำหนดเป็นเป้าหมาย เพื่อขยายกลุ่มของตลาดนักท่องเที่ยวที่ถูกดึงดูดให้เดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยว (Bull & Weed, 1999) ตลาดการท่องเที่ยวเชิงกีฬานี้อาจเข้าถึงได้โดยทั่วไป ดังเห็นได้จากการส่งเสริมประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวมวลชน (mass tourism promotion) เมื่อมีการจัดมหกรรมกีฬาครั้งสำคัญๆ แต่ในความเป็นจริงแล้ว การท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประกอบด้วยตลาดเฉพาะที่แตกต่างกันหลายระดับ การทำความเข้าใจกับตลาดนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาจึงเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

Maier & Weber (1993) (อ้างใน โศรยา หอมชื่น, 2551) กล่าวถึงอุปสงค์ (Demand groups) หรือตลาดเฉพาะกลุ่มของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาไว้ 4 กลุ่ม ตามความเข้มข้นของกิจกรรมกีฬาที่เข้าร่วมในสถานที่ท่องเที่ยว ดังนี้

1) กลุ่มนักกีฬาที่มีผลงานยอดเยี่ยม (Top performance athletes) นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้คือ ผู้ที่เข้าร่วมการแข่งขันจึงต้องการเข้าถึงสนามแข่งขันได้สะดวก มีสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก ในการฝึกซ้อมที่เหมาะสมเป็นสำคัญ ผู้จัดการเดินทางและผู้ดูแลสถานที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวจำเป็นต้องคำนึงถึงที่พักเฉพาะ และความต้องการเรื่องอาหารของนักกีฬา รวมทั้งการจัดเตรียมแพทย์และเครื่องมือเครื่องมือที่จำเป็นตลอดจนบริการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างผลงานของนักกีฬา

2) กลุ่มนักกีฬามวลชน (Mass sport) นักท่องเที่ยวในกลุ่มนี้ต้องการรักษาสุขภาพร่างกายให้แข็งแรงอยู่เสมอ และมีเป้าหมายเฉพาะบุคคลที่ชัดเจนในการเดินทาง การเข้าถึงเขตพื้นที่พักผ่อนวันหยุดและคุณภาพของสิ่งอำนวยความสะดวกด้านกีฬาเป็นสิ่งสำคัญในการพิจารณาสำหรับกลุ่มตลาดนี้

3) กลุ่มคนที่เล่นกีฬาเฉพาะบางโอกาส (Occasional sports men and women) สำหรับกลุ่มนี้การชดเชยและชื่อเสียงเกียรติยศมีบทบาทสำคัญกว่าความทะเยอทะยานทางด้านกีฬาในการแสวงหากีฬาที่เกิดขึ้นเฉพาะบางโอกาส กลุ่มความต้องการนี้ให้ความสำคัญกับกีฬาที่ไม่ต้องฝึกซ้อมมาก เช่น สกี และโบว์ลิ่ง เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ กิจกรรมด้านกีฬามีได้มีความสำคัญมากไปกว่า การเยี่ยมชมสถานที่ทางวัฒนธรรมและความสนใจอื่นๆ ภายในกลุ่มตลาดนี้

4) นักท่องเที่ยวที่ไม่ได้เป็นผู้เล่นกีฬา (Passive sports tourism) กลุ่มนี้มีได้แสวงหากิจกรรมกีฬาเฉพาะแต่อย่างใด เป้าประสงค์ของกลุ่มนี้คือ มหกรรมกีฬารั้งยิ่งใหญ่ และสถานที่จัดการแข่งขันที่ทรงเกียรติ รวมถึงโค้ชและผู้ติดตามนักกีฬาคนสำคัญ ตลอดจนผู้รายงานข่าว กลุ่มนี้ต้องการโครงสร้างพื้นฐานในระดับสูง เพื่อรองรับความต้องการของผู้เข้าร่วมมหกรรมกีฬาจำนวนมาก

2.1.3 การจัดการแข่งขันกีฬาระดับประเทศและสากล

การท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็นกลยุทธ์ที่หลายประเทศให้ความสำคัญ เป็นเครื่องมือในการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นตัว ขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้แก่ประเทศ ซึ่งเห็นได้ชัดจากพัฒนาตลาดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศ สหรัฐอเมริกา เกาหลีใต้ สิงคโปร์ และมาเลเซีย

สหรัฐอเมริกา จัดการแข่งขันวิ่งมาราธอนงาน Cooper River Bridge Run ในมลรัฐเซาท์แคโรไลนา ณ เมืองชาร์ลสตันและเมิร์ทลีแซนธ์ เมื่อปี 2004 สร้างมูลค่าถึง 14.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และสร้างงานได้ถึง 336 ตำแหน่ง และผู้เข้าร่วมงานมีระยะเวลา พักอาศัยเฉลี่ยประมาณ 2 คืน และได้จัดงาน Rite Aid Cleveland Marathon 2012 สามารถดึงดูดผู้เข้าร่วมแข่งขันมากกว่า 20,000 คน และผู้เข้าชมงานมากกว่า 25,000 คน และการจัดงานครั้งนี้ สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจได้ถึง 18.25 ล้านดอลลาร์สหรัฐ แบ่งเป็น ผลกระทบโดยตรง (Direct Impact) 4.93 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และ ผลกระทบโดยอ้อม (Indirect Impact) 13.32 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วน การแข่งขันวิ่งมาราธอนรายการ ASICS Los Angeles Marathon 2015 มีผู้เดินทางมาเข้าร่วมในลอสแอนเจลิส ทั้งสิ้น 27,675 คน ก่อให้เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจทั้งสิ้น 23.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สร้างงาน 169 ตำแหน่ง และสร้างรายได้จากแรงงานถึง 9.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เป็นต้น (Tourism Economics, 2015)

เกาหลีใต้ มีการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงกีฬาทางเลือก เพิ่มมากขึ้น อาทิ กีฬา e-Sports หรือกีฬาไซเบอร์ (Electronic Sports) จนกลายเป็นผู้นำของโลกและถูกขนานนามว่า “เมกกะแห่ง กีฬาไซเบอร์ (Mecca of e-Sports)” ซึ่งช่วยพัฒนาอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวเชิงกีฬา ของเกาหลีได้อย่างมาก (ESPN, 2016)

สิงคโปร์ จัดให้การท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็นกิจกรรมกระจาย ความเสี่ยง (Risk Diversification) ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยสะท้อนให้เห็นได้จากการแข่งขันไตรกีฬา AVIVA Ironman 70.3 ที่สิงคโปร์เป็นเจ้าภาพมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 ซึ่งในปัจจุบันรายการ นี้ถูกจัดให้เป็นการแข่งขันไตรกีฬาแบบ Half Ironman ที่ดีที่สุด รายการหนึ่งของโลก โดยในปี พ.ศ. 2551 นั้น การแข่งขันดังกล่าว สามารถดึงดูดผู้แข่งขันได้กว่า 1,200 คน และกว่าร้อยละ 56 เป็น ผู้เข้าแข่งขันจากต่างชาติ อีกทั้งรายการแข่งขันนี้ยังสามารถดึงดูด ผู้ชมได้จากหลากหลายประเทศทั่วโลกด้วย จาก รายงานของ คณะกรรมการการท่องเที่ยวสิงคโปร์ (Singapore Board of Tourism) ซึ่งให้เห็นถึง ผลกระทบในทางบวก (Positive Externality) จาก นักท่องเที่ยวเชิงกีฬาชาวต่างชาติว่าโดยเฉลี่ยแล้ว นักท่องเที่ยวเชิง กีฬาชาวต่างชาติ ไม่ว่าจะเดินทางเข้ามาเพื่อแข่งขันกีฬาหรือเยี่ยม ชมกีฬา มักจะมี ผู้ชมหรือผู้ติดตามเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวด้วยอีก 3.1 คน และร้อยละ 71 ของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา จะอาศัยอยู่ใน สิงคโปร์มากกว่า 4 คืน (Singapore Tourism Board, 2009)

การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของไทย ประเทศไทยมีการท่องเที่ยวเชิงกีฬาให้บริการแก่นักท่องเที่ยวมานานแล้ว แต่ยังไม่มีการรวบรวมผลทางเศรษฐกิจของกิจกรรม การท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ไทยได้รับผลประโยชน์อย่างเป็นลายลักษณ์อักษร ยังขาดการเก็บรวบรวมผลผลิตทางเศรษฐกิจที่เกิดจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬาทั้งระบบ ในช่วงที่ผ่านมาจะเน้นเฉพาะบาง กิจกรรมกีฬาที่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวเท่านั้น ซึ่งไม่นับรวม กิจกรรมทางการกีฬาที่ก่อให้เกิดรายได้ และการเดินทาง ตามนิยามของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาข้างต้น จากการรวบรวมผลกระทบทางเศรษฐกิจที่มาจากการท่องเที่ยว เชิงกีฬา ทำให้ทราบว่า ในปี 2559 การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของ ไทยมีมูลค่าอย่างน้อยไม่ต่ำกว่า 21,003 ล้านบาท โดยแบ่งเป็น กิจกรรม Sport Event 527 ล้านบาท กิจกรรม Active Sport Tourism 18,395 ล้านบาท และกิจกรรม Nostalgia Sport Tourism 2,080 ล้านบาท (สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2559) สำหรับในประเทศไทย การท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็นกิจกรรม ทางการท่องเที่ยวที่สามารถสร้างผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว ที่แตกต่างโดยใช้ทักษะในการจัดการขั้นสูง เป็นการยกระดับ ชีตความสามารถศักยภาพในการแข่งขัน และเป็นจุดขายของ ไทยในอนาคต ดังจะเห็นได้จากผลการศึกษาพฤติกรรมในการ ทำกิจกรรมและการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย โดยเฉพาะกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เชิงกีฬาโดยตรง ได้แก่ กิจกรรมดำน้ำลึก ดำน้ำตื้น กอล์ฟ และมวยไทย

2.2 ศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport Tourism Potential)

2.2.1 การพัฒนาพื้นที่การท่องเที่ยวเชิงกีฬา

การท่องเที่ยวเชิงกีฬาสามารถได้รับการพัฒนาตามลักษณะของพื้นที่ได้เป็น 2 แบบ รูปแบบแรกคือ การท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ตั้งอยู่นอกสนามแข่งขัน (Sport Tourism in Peripheral Locations) หรือในพื้นที่ที่ไม่ใช่สนามกีฬา โดยมีกอบุณพื้นที่ฐานของทรัพยากรธรรมชาติได้แก่ ภูเขา ทะเลสาบ และแม่น้ำ ที่เป็นทรัพยากรพื้นฐานสำหรับกีฬาประเภทต่างๆ เช่น ปีนเขา สกี ล่องแก่ง เล่นเรือใบ ดำน้ำ และตกปลา (Orams, 1999) การท่องเที่ยวเชิงกีฬาแบบนี้มักตั้งอยู่ในพื้นที่นอกเมือง ซึ่งจึงถูกกำหนดโดยลักษณะทางธรรมชาติของภูมิภาคในพื้นที่นั้น ไม่ใช่การเข้าถึงกลุ่มตลาดเป้าหมายทางการกีฬา ตัวอย่างเช่น สกีรีสอร์ท ต้องขึ้นอยู่กับระดับความสูงของภูเขา สภาพหิมะ และลานที่มีหิมะปกคลุมมากพอที่จะสามารถเล่นสกีได้ รูปแบบการเดินทางและประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวในพื้นที่แข่งขันแบบเปิดจึงมีลักษณะตรงกันข้ามกับประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับกีฬาที่แข่งขันในสนามกีฬาและสถานที่ท่องเที่ยวเชิงกีฬานั้นจะมีความได้เปรียบเชิงการแข่งขันก็ต่อเมื่อที่ตั้งของที่เล่นกีฬามีความหลากหลายตามสภาพธรรมชาติ และมีการเข้าถึงของกลุ่มตลาดเกิดขึ้นพร้อมกัน (Bourdeau et al., 2002) อ้างอิงใน (โคธยา หอมชื่น, 2551) ดังนั้นการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่นอกเมืองหรือพื้นที่ธรรมชาติไปสู่การเป็นการท่องเที่ยวเชิงกีฬาสำหรับมวลชน จึงต้องมีการลงทุนในด้านการขนส่ง สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน เพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าร่วมกิจกรรม ตัวอย่างของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่เปิดนอกเมืองที่โดดเด่นของโลก เช่น การแข่งขันจักรยานทางไกล Tour de France ของประเทศฝรั่งเศสที่จัดขึ้นประจำปีในช่วงเดือนกรกฎาคม ส่วนในประเทศไทยก็มีการจัดการแข่งขัน พัทยามารathon เป็นรายการกีฬาประจำปีในช่วงเดือนธันวาคม ซึ่งเป็นช่วงฤดูท่องเที่ยวของฝั่งอันดามัน เป็นต้น

รูปแบบที่สอง คือการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ณ ศูนย์การแข่งขันกีฬา เป็นการแข่งขันกีฬาที่จัดในสนามแข่งขันของเมืองต่างๆ ทำให้เกิดการเดินทางระหว่างเมืองและเกิดผลดีต่อเศรษฐกิจของเมืองที่จัดการแข่งขัน ส่วนใหญ่สนามกีฬาจะอยู่ในเมืองที่มีประชากรค่อนข้างมาก และมีความพร้อมในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้ที่เข้าชมการแข่งขันทั้งที่เป็นคนในพื้นที่และคนที่เดินทางมาจากต่างพื้นที่ เช่นการแข่งขันฟุตบอลแบบเหย้า-เยือน กองเชียร์ของทีมฟุตบอลก็จะเดินทางไปเชียร์ในสนามทั้งนัดที่แข่งในเมืองของตนเอง และเมื่อต้องไปแข่งต่างเมือง ทั้งนี้ผู้จัดการด้านการท่องเที่ยวอาจจะหากกลยุทธ์ที่กระตุ้นให้มีแฟนกีฬาที่ไม่ใช่คนในพื้นที่เดินทางมาชม หรือ

นักท่องเที่ยวที่อยู่ในพื้นที่ที่เข้าร่วมชมการแข่งขันกีฬาในเมืองนั้นด้วย ตัวอย่างที่เด่นชัด ในกรณีนี้คือการแข่งขันฟุตบอลเป็นกีฬาที่แพร่หลายในยุโรป และมีทีมฟุตบอลของแต่ละเมืองมีการจัดการแข่งขันกันเป็นประจำ และเป็นธุรกิจที่มีมูลค่ามหาศาล (ไศรยา หอมชื่น, 2551)

การท่องเที่ยวเชิงกีฬาก็เช่นเดียวกับการท่องเที่ยวรูปแบบอื่นๆ ที่นักท่องเที่ยวมักจะมีการเชื่อมโยงระหว่าง ความต้องการประสบการณ์แปลกใหม่กับศูนย์กลางต่างๆ ของแหล่งท่องเที่ยวที่โดดเด่นโดย Leiper (1990) กล่าวว่า การพัฒนาสนามกีฬาในบริเวณพื้นที่ท่องเที่ยว ทำให้เห็นศักยภาพในการสนับสนุนประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวควบคู่กันไปกับการจัดมหกรรมกีฬาในเชิงการท่องเที่ยว ซึ่งได้แก่การพัฒนา สิ่งอำนวยความสะดวกในด้านกีฬาสิ่งบันเทิงในรูปแบบอื่นๆ การพัฒนากิจกรรมเสริม (ที่อาจไม่ใช่กิจกรรมด้านกีฬา) และการบริการนักท่องเที่ยว เช่น การคมนาคม ที่พัก ธนาคาร และศูนย์ให้บริการข้อมูล ซึ่งการพัฒนาเหล่านี้ อาจจะเป็นการพัฒนาแบบถาวรหรือไม่ก็ได้ การพัฒนาพื้นที่ชั่วคราวในบริเวณของนักท่องเที่ยว เป็นกลยุทธ์ที่ต้องการชมมหกรรมกีฬา เพื่อกระตุ้นให้เกิดประสบการณ์ที่กว้างขวางขึ้นในพื้นที่ท่องเที่ยว

2.2.2 องค์ประกอบของศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ศักยภาพด้านการท่องเที่ยว คือ ความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวที่เอื้อต่อการพัฒนาการปรับปรุงหรือทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง รวมถึงความน่าสนใจของท้องถิ่นนั้นมีเพียงพอที่จะดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้ตัดสินใจเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวนั้นหรือไม่ กนกวรรณ กาญจนกิตติ (2545) ได้กล่าวถึง ศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาร่วมกับศักยภาพการท่องเที่ยว ในจังหวัดเชียงใหม่เข้าไว้ด้วยกัน โดยมีประเด็นสำคัญๆ ดังนี้

1) ศักยภาพด้านสถานที่เล่นกีฬาและออกกำลังกาย คือ บริเวณสนามกีฬาหรือศูนย์กีฬามีบรรยากาศที่ปลอดภัย กว้างขวาง มีการจัดวางผังออกเป็นสัดส่วนและมีข้อมูลรายละเอียดของผังชัดเจน โดยรวมถึงสนามกีฬาต้องมี มีห้องน้ำไว้คอยไว้ให้บริการ สะอาด และมีจุดนั่งพักเหนื่อยสำหรับผู้ที่มาออกกำลังกาย

2) ศักยภาพของอุปกรณ์กีฬา คือ อุปกรณ์สำหรับออกกำลังกายมีความหลากหลาย สามารถเข้าถึงกลุ่มประชาชนที่เล่นกีฬาและออกกำลังกายได้ทุกกลุ่ม มีเพียงพอในการรองรับผู้มาใช้บริการ อุปกรณ์อยู่ในสภาพที่พร้อมต่อการใช้งาน

3) ศักยภาพของบุคลากรทางการกีฬา คือ บุคลากรที่มีความรู้และมีทักษะด้านการกีฬาเป็นอย่างดี สามารถให้คำแนะนำในการเล่นกีฬาให้แก่ผู้ที่มาใช้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีเพียงพอต่อความต้องการ

4) ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมีความดึงดูดใจ คือ ในแหล่งท่องเที่ยวที่มีพื้นที่เพียงพอต่อการต้อนรับนักท่องเที่ยวจำนวนมากๆ การให้บริการมีคุณภาพ มีการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวในแต่ละแห่ง สามารถสร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยว

5) ศักยภาพด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายในแหล่งท่องเที่ยว คือ มีการจัดระบบสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ ห้องน้ำสาธารณะ สถานที่จอดรถ ในแหล่งท่องเที่ยวมีเพียงพอสำหรับนักท่องเที่ยว มีป้ายบอกทาง สัญลักษณ์ห้ามเตือน ที่เข้าใจง่ายและชัดเจน มีร้านอาหาร เครื่องดื่ม ร้านขายของที่ระลึกไว้คอยบริการนักท่องเที่ยว

6) ความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว คือ การเส้นทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งมีความสะดวกสบาย รวดเร็ว ปลอดภัย ตลอดเส้นทางมีป้ายบอกทางที่เข้าใจง่าย ยานพาหนะทุกประเภทสามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวก ถนนมีสภาพดี

อมรินทร์ ศรีณยศกุล (2550) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยของอำเภอกระตุ้ จังหวัดภูเก็ต ไว้ 7 องค์ประกอบ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) ศักยภาพการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวเชิงผจญภัย หมายถึง เส้นทางการเดินทางไปสู่แหล่งท่องเที่ยว มีความสะดวกสบายและมีความปลอดภัยต่อการเดินทางของนักท่องเที่ยว โดยไม่ทำลายต่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2) ศักยภาพสิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยว หมายถึง มีระบบขนส่งสาธารณะต่างๆในการบริการนักท่องเที่ยว มีไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ มีการให้บริการร้านอาหาร ร้านค้าขายของที่ระลึก ธนาคาร โรงพยาบาล ในการรองรับประชาชนและนักท่องเที่ยวที่เพียงพอ

3) ศักยภาพสิ่งดึงดูดใจแหล่งท่องเที่ยวเชิงผจญภัย หมายถึง แหล่งท่องเที่ยวมีแหล่งน้ำที่เพียงพอ ป่าไม้ที่มีความอุดมสมบูรณ์ มีภูเขาที่สูงชันสลับกับพื้นที่ราบ ชายทะเลมีทัศนียภาพที่สวยงาม มีการให้บริการกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย สีสภาพอากาศที่เหมาะสม และระดับคลื่นลมในท้องทะเลที่สามารถทำกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยทางน้ำได้

4) ศักยภาพของกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว หมายถึง กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยทางน้ำ ทางบก และทางอากาศ ที่สามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยวเพื่อการสนทนาสามารถ

สร้างประสบการณ์ใหม่ ๆ สร้างความตื่นเต้น ทำทนาย ให้กับนักท่องเที่ยวได้ รูปแบบกิจกรรมมีความปลอดภัย และมีความแตกต่างจากที่อื่นๆ

5) ศักยภาพของที่พักในแหล่งท่องเที่ยว หมายถึง มีการให้บริการที่พักร ระดับล่าง และระดับบน (upper Class) มีเพียงพอต่อนักท่องเที่ยวทั่วไป นักธุรกิจ และนักท่องเที่ยวเชิงผจญภัย

6) ศักยภาพด้านบุคลากร หมายถึง บุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านกิจกรรมผจญภัย ในการบริหารจัดการเรื่องรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย และสามารถดูแลเรื่องความปลอดภัยได้

7) การประชาสัมพันธ์ หมายถึง การให้ข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยแก่กลุ่มนักท่องเที่ยวทั่วไปและ นักท่องเที่ยวเชิงผจญภัย ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ

นรินทร์ หลิมไพโรจน์ (2554) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของพื้นที่มี 6 องค์ประกอบ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1) ทรัพยากรทางการท่องเที่ยวสิ่งแวดล้อมและสถานที่ หมายถึง ทรัพยากรทางการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยว เชิงกีฬา ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบของทรัพยากรทางธรรมชาติ ทรัพยากรที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น สนามกีฬา สวนสาธารณะพรุ เป็นต้น เนื่องจากทรัพยากรทางการท่องเที่ยวถือเป็นสิ่งสำคัญอย่างมากในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา หากแหล่งทรัพยากรการท่องเที่ยวเสื่อมโทรม การพัฒนาจะเป็นไปได้ยากลำบาก ดังนั้น พื้นที่ของทรัพยากรการท่องเที่ยวที่ดีมีศักยภาพจำเป็นต้องมีการพัฒนาไปควบคู่กับการอนุรักษ์ และบำรุงรักษาทรัพยากรเหล่านั้น เช่น การไม่ทิ้งขยะเกลื่อนกลาด ลดการใช้ถุงพลาสติก การปลูกต้นไม้ทดแทน การก่อสร้างอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างให้มีลักษณะกลมกลืนกับธรรมชาติ

2) สถานที่ท่องเที่ยวและกิจกรรมทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึง การจัดการด้าน สถานที่ท่องเที่ยว และการจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ที่เหมาะสมกับสถานที่ท่องเที่ยว และสามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวทุกเพศทุกวัย เช่น การใช้พื้นที่ทางทะเลในบริเวณที่ไม่มีปะการังในการจัดการแข่งขันเรือใบ การจัดทำป้ายสื่อความหมายป้ายบอกทางที่มากกว่า 2 ภาษา การสร้างกิจกรรมเครื่องเล่นต่างๆ ที่เหมาะสมกับสถานที่ท่องเที่ยว สนามกีฬาที่ได้มาตรฐาน และสามารถรองรับจำนวนนักท่องเที่ยวและนักกีฬาได้เพียงพอตามความเหมาะสม เป็นต้น

3) ความปลอดภัยของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึง ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา และรวมไปถึงความปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยวด้วยเช่น การตรวจสอบมาตรฐานของอุปกรณ์อย่างสม่ำเสมอ โครงสร้างสนามกีฬา หรือพื้นที่การแข่งขันมีความปลอดภัยผ่านการตรวจสอบมาแล้ว การออกกฎระเบียบและบทลงโทษในการท่องเที่ยวอย่างชัดเจน การจัดเตรียมอุปกรณ์ปฐมพยาบาลเบื้องต้น มีการแจ้งวิธีการใช้งานของอุปกรณ์ต่างๆ เป็นต้น โดยมีเจ้าหน้าที่หรือผู้เชี่ยวชาญทางด้านกีฬาแต่ละประเภทเป็นผู้ควบคุมและรักษาความปลอดภัย

4) บุคลากรทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึง เจ้าหน้าที่ทางการท่องเที่ยวผู้เชี่ยวชาญในกีฬาแต่ละชนิด บุคลากรมีความสำคัญอย่างมากในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เนื่องจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬามีข้อกำหนดอุปกรณ์วิธีการท่องเที่ยวที่หลากหลาย และสามารถเกิดอุบัติเหตุได้ง่าย ดังนั้นบุคลากรที่เชี่ยวชาญจะเป็นบุคคลสำคัญในการนำเที่ยว เพื่อลดอุบัติเหตุจากการทำกิจกรรม นอกจากนี้บุคลากรทางการท่องเที่ยวยังเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยว นั่นคือเมื่อเราจัดบุคคลให้ทำงานในความถนัดของแต่ละบุคคลงานเหล่านั้น ส่งผลให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีตามมา

5) การตลาดและประชาสัมพันธ์ หมายถึง การทำตลาดและประชาสัมพันธ์ ให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมาย เป็นการเพิ่มศักยภาพทางการท่องเที่ยวของสถานที่ท่องเที่ยวนั้นๆ การตลาดเป็น กลไกสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยวถ้ามุ่งทำการตลาดอย่างเหมาะสมจะสามารถเพิ่มปริมาณนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวนั้นได้ การประชาสัมพันธ์ที่ดีจะช่วยส่งข้อมูลข่าวสารได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน รวมถึงการเลือกใช้สื่อการโฆษณาที่หลากหลายและเหมาะสม

6) การมีส่วนร่วมของชุมชนในท้องถิ่น หมายถึง การมีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการท่องเที่ยวและผลประโยชน์ของชุมชนบริเวณแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน การมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวทำให้ชุมชนเห็นถึงคุณค่าของ สถานที่ท่องเที่ยวและเกิดความรักและต้องการอนุรักษ์สถานที่ท่องเที่ยวนั้น เช่น การให้ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านกีฬาเป็นผู้นำในการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนสนใจมาเล่นกีฬา เพื่อกระตุ้นให้ชุมชนห่างไกลจากยาเสพติด อีกทั้งยังสร้างชื่อเสียงให้กับชุมชน

ในส่วนแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาของภาคใต้ฝั่งอันดามันของประเทศไทย โดย วรวิทย์ สุวัฒน์ ณ เขมรัฐ และคณะ (2557) ได้พูดถึงศักยภาพของปัจจัยจูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ไว้ว่า

- 1) ความสะดวกในการเข้าถึง คือ การเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวมีความสะดวกสบาย ปลอดภัย และรวดเร็ว
- 2) แหล่งทรัพยากรท่องเที่ยว คือ จุดดำน้ำมีความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติได้ ท้องทะเล สนามกอล์ฟมีมาตรฐาน แหล่งท่องเที่ยวมีทัศนียภาพที่สวยงาม มีสิ่งแวดล้อมที่ดี
- 3) สิ่งอำนวยความสะดวก คือ จัดระบบสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า น้ำประปา ที่พัก ร้านอาหาร ธนาคาร มีครบวงจร
- 4) ความปลอดภัย คือ ในแหล่งท่องเที่ยวจะต้องมีจุดตรวจอาวุธและตรวจหาวัตถุระเบิด มีป้อมตำรวจ ศูนย์แจ้งเหตุฉุกเฉิน สถานพยาบาล การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด รวมถึงมีหน่วยในการป้องกันและปราบปรามโจรผู้ร้ายมีฉนำชีพ
- 5) กิจกรรมมีความท้าทาย คือ กิจกรรมนั้นท้าทาย สร้างความสนุกสนานเพลิดเพลิน และได้สัมผัสใกล้ชิดกับธรรมชาติ
- 6) ด้านบุคลากรที่เชี่ยวชาญ คือ บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาต้องมีคุณภาพ มีความเชี่ยวชาญด้านกีฬาเฉพาะ
- 7) ด้านการประชาสัมพันธ์ คือ ระบบการให้ข้อมูลข่าวสารมีการจัดทำเอกสารการท่องเที่ยว เว็บไซต์ต่างๆ ศูนย์ข่าวการท่องเที่ยว และป้ายประชาสัมพันธ์ ต่างๆ ไปยังนักท่องเที่ยวอย่างทั่วถึง

จากข้อมูลองค์ประกอบของศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่นักวิจัยได้กล่าวมาข้างต้นนั้น มีส่วนที่สอดคล้องกัน และแตกต่างกันออกไป ดังนั้น ผู้วิจัยจึงขอสรุปตัวชี้วัดองค์ประกอบของศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่นักวิจัยนำไปใช้ในแต่ละพื้นที่ ดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2. 1 การเปรียบเทียบศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเชิงวิชาการ

ศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	กนกวรรณ กาญจนกิตติ (2545)	วรวิณฑ์ สุวัฒน์ ณ เขมรัฐ และ คณะ (2557)	อมรินทร์ ศรัณย สกุล, 2550)	นรินทร์ หลิม ไพโรจน์ (2554)
1) คุณค่าของแหล่งทรัพยากร ท่องเที่ยว	✓	✓	✓	✓
2) ความสะดวกในการเข้าถึง	✓	✓	✓	
3) สิ่งอำนวยความสะดวก	✓	✓	✓	
4) ความปลอดภัย		✓		✓
5) กิจกรรมมีความท้าทาย		✓	✓	✓
6) ด้านความพร้อมของที่พัก			✓	
7) ด้านบุคลากรที่เชี่ยวชาญ	✓	✓		✓
8) ด้านการประชาสัมพันธ์		✓	✓	✓
9) การมีส่วนร่วมของชุมชนใน ท้องถิ่น			✓	✓
10) สถานที่ออกกำลังกาย	✓			
11) อุปกรณ์กีฬา	✓			

หมายเหตุ: เครื่องหมาย ✓ หมายถึง องค์กรประกอบศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่เสนอโดยนักวิจัย

จากตารางที่ 2.1 เมื่อมีการเปรียบเทียบศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาจากผลการวิจัยในประเทศไทยที่ผ่านมา สามารถสรุปได้การศึกษาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาควรครอบคลุมองค์ประกอบศักยภาพด้านต่างๆจำนวน 7 ด้าน ดังต่อไปนี้

1) ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว คือ แหล่งท่องเที่ยวหรือจุดหมายปลายทาง การท่องเที่ยวมีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทั้งทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และทรัพยากรท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น (Man-Made Attractions) เนื่องจากทรัพยากรทางการท่องเที่ยว ถือเป็นจุดดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว ต่อการเดินทางเพื่อร่วมกิจกรรมกีฬา (กนกวรรณ กาญจนกิตติ (2545), นรินทร์ หลิมไพโรจน์ (2554), วรวิณฑ์ สุวัฒน์ ณ เขมรัฐ และคณะ (2557) และ อมรินทร์ ศรัณยสกุล (2550)

2) ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก คือ เส้นทางคมนาคมขนส่งที่เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวมีความสะดวกและเข้าถึงได้ง่าย ไม่ซับซ้อน ระบบเทคโนโลยีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและรวดเร็ว สถานที่พักแรม ร้านอาหาร พื้นที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬา สามารถรองรับต่อจำนวนนักท่องเที่ยวหากมีการจัดกิจกรรมกีฬา ป้ายบอกเส้นทางไปยังจุดหมายปลายทางมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ สามารถมองเห็นได้ง่าย เทคโนโลยีการสื่อสารมีอย่างทั่วถึง มีศูนย์บริการนักท่องเที่ยวเพื่อให้ข้อมูล หรือความช่วยเหลือแก่นักท่องเที่ยว (กนกวรรณ กาญจนกิตติ (2545), วรวิทย์ สุวัฒน์ ฅ เขมรัฐ และคณะ (2557) และ อมรินทร์ ศรีณยศกุล (2550))

3) ด้านความปลอดภัยของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา คือ ระบบรักษาความปลอดภัยทั้งระหว่างเดินทาง ในเขตพื้นที่การแข่งขันและพื้นที่สำหรับผู้ที่มาชมกีฬา โครงสร้างสนามกีฬาหรือพื้นที่การแข่งขันมีมาตรฐานและปลอดภัย ผ่านการตรวจสอบมาแล้ว และมีการตรวจสอบมาตรฐานของอุปกรณ์อย่างสม่ำเสมอ มีหน่วยดูแลรักษาความปลอดภัยและการจัดเตรียมอุปกรณ์ปฐมพยาบาลเบื้องต้นให้แก่ักท่องเที่ยว (นรินทร์ หลิมไพโรจน์ (2554) และ วรวิทย์ สุวัฒน์ ฅ เขมรัฐ และคณะ (2557))

4) ด้านบุคลากรทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬา คือ บุคลากรที่เกี่ยวข้องทั้งการจัดแข่งกีฬาและบุคลากรด้านการท่องเที่ยวมีความรู้ ความเชี่ยวชาญในกีฬาแต่ละชนิด ซึ่งมีความสำคัญอย่างมากต่อการช่วยเหลือและให้บริการแก่นักท่องเที่ยว (กนกวรรณ กาญจนกิตติ (2545), นรินทร์ หลิมไพโรจน์ (2554), วรวิทย์ สุวัฒน์ ฅ เขมรัฐ และคณะ (2557))

5) ด้านการมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น คือ การเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนกำหนดนโยบาย การจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของกลุ่มองค์กรท้องถิ่น และคนในชุมชน เพื่อการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (นรินทร์ หลิมไพโรจน์ (2554) และ อมรินทร์ ศรีณยศกุล (2550))

6) ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ดึงดูดนักท่องเที่ยว คือ จุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวมีกิจกรรมเชิงกีฬาและนันทนาการที่หลากหลาย สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวทุกเพศทุกวัย และมีการจัดแข่งกีฬาอย่างต่อเนื่อง ใช้ทรัพยากรการท่องเที่ยวมาสร้างเป็นกิจกรรมกีฬาที่เป็นเอกลักษณ์และมีความน่าสนใจเพิ่มมากขึ้น (นรินทร์ หลิมไพโรจน์ (2554), วรวิทย์ สุวัฒน์ ฅ เขมรัฐ และคณะ (2557) และ อมรินทร์ ศรีณยศกุล (2550))

7) ด้านการประชาสัมพันธ์ คือ การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารทางด้านกีฬารวมถึงข้อมูลการท่องเที่ยวด้านอื่นๆไปยังนักท่องเที่ยวได้อย่างทั่วถึง ถูกต้อง ครบถ้วน รวมถึงการเลือกใช้สื่อการโฆษณาที่หลากหลายและมีความเหมาะสม จะเป็นเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักของคนทั่วโลก (นรินทร์ หลิมไพโรจน์ (2554), วรวิทย์ สุวัฒน์ ณ เขมรัฐ และคณะ (2557) และ อมรินทร์ ศรีณยศกุล (2550)

งานวิจัยนี้ใช้องค์ประกอบศักยภาพทั้ง 7 ด้านนี้เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา ดังที่นำเสนอในภาพที่ 2.1

2.2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาศักยภาพพื้นที่การท่องเที่ยวเชิงกีฬา

กมลวรรณ กาญจนกิตติ (2545) ได้ศึกษาเรื่อง ศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อศึกษาศักยภาพและความเป็นไปได้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดเชียงใหม่ ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาให้เป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพสูงสุด ในการศึกษาเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเพื่อวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ในการหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมถึงการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้างและการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม กลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลคือ ประชาชนที่มาเล่นกีฬาและออกกำลังกายในสนามกีฬาสมโภชเชียงใหม่ 700 ปี ทั้งหมด 200 คน ผลการศึกษาพบว่า สถานที่เล่นกีฬาและออกกำลังกายของสนามกีฬา และสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ มีศักยภาพอยู่ในระดับดี ส่วนทางด้านอุปกรณ์กีฬา บุคลากรทางการกีฬา สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวและการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว มีศักยภาพอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งจะเห็นได้ว่า จังหวัดเชียงใหม่มีศักยภาพในด้านของสถานที่การจัดการแข่งขันกีฬา และสถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆ มีความเป็นเป็นไปได้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดเชียงใหม่ให้มีประสิทธิภาพได้ หากได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการวางแผนพัฒนาและปรับปรุงศักยภาพด้านอื่นๆให้ได้อย่างมีแบบแผน และได้มีการเสนอรูปแบบการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาไว้ 3 รูปแบบคือ 1) จัดรายการการแข่งขันกีฬาไปตามเส้นทางที่มีแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้เยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ด้วย 2) จัดให้มีรายการกีฬาประเภทต่างๆ ในแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ในจังหวัดเชียงใหม่ และ 3) มีการจัดกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ ในสนามกีฬา พร้อมกับมีการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวไว้รองรับสำหรับผู้ที่ยังว่างจากการแข่งขันได้ไปเยี่ยมชม

วรวิรินทร์ ณ เขมรัฐ และคณะ (2547) ทำการศึกษาเรื่อง ศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ของจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ โดยศึกษาเกี่ยวข้องกับ ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เข้าสู่มาตรฐานสากล ภายใต้หลักการของการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ในการศึกษา นักวิจัยศึกษาเกี่ยวกับการประเมินศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวโดยการกำหนดค่าน้ำหนัก ประเมินความต้องการในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬา จากกลุ่มประชาชนที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่น และกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ ที่เดินทางมายังจังหวัด ภูเก็ต กระบี่ และพังงา ในปี 2547 โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา การศึกษาใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือซึ่งเป็นการหาค่าความถี่ ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) ค่าเอฟ (F-test) และการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นว่าแหล่งกีฬาดำน้ำ ส่วนใหญ่มีศักยภาพของปัจจัยจูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาในระดับสูงทั้ง 3 จังหวัด ด้วยสภาพทางภูมิศาสตร์ที่มีความโดดเด่นของทะเลทางฝั่งทะเลอันดามันมีความอุดมสมบูรณ์ใต้ท้องทะเล มีภูเขาหน้าผา มีทัศนียภาพที่สวยงาม จนมีชื่อเสียงระดับโลก มีความต้องการด้านกีฬาในระดับสูงทุกด้าน และมีความต้องการพัฒนาในระดับสูงทุกด้าน โดยเฉพาะด้านความปลอดภัยอยู่ในระดับสูงมาก ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า ศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาทุกๆ ด้าน มีผลต่อแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวในการเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

อมรินทร์ ศรีณยศกุล (2550) ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในอำเภอกระทุ้ง จังหวัดภูเก็ต โดยศึกษาเกี่ยวข้องกับ ศักยภาพในด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในเขตอำเภอกระทุ้ง จังหวัดภูเก็ต เพื่อเป็นการนำเสนอกิจกรรมการท่องเที่ยว และการจัดการพัฒนาการท่องเที่ยวให้ยั่งยืนในจังหวัดภูเก็ต ในศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเชิงสำรวจเพื่อวิเคราะห์ศักยภาพ และวิเคราะห์สถานการณ์การท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในอำเภอกระทุ้ง การเก็บข้อมูลมีการแบ่งออกเป็น 4 กลุ่มตัวอย่าง คือ 1) หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว 2) ภาคเอกชนที่ประกอบการการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย และบริษัทนำเที่ยวทั่วไป 3) กลุ่มประชาชนในเขตอำเภอกระทุ้ง และ 4) กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ หาค่าเฉลี่ย ค่าความถี่ ร้อยละและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อวัดระดับความสำคัญของศักยภาพ ผลการศึกษาพบว่า ศักยภาพของสิ่งอำนวยความสะดวก

สะดวก เช่นที่พักแรม เส้นทาง การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ความปลอดภัยในกิจกรรม มีความพร้อมอยู่แล้ว แต่ยังคงขาดศักยภาพด้านการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่ต้องประสานงานความร่วมมือระหว่างภาครัฐ กับภาคเอกชน และประชาชนในการทำงานร่วมกัน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติพบว่า อำเภอกะทู้มีศักยภาพเชิงผจญภัยอยู่ในระดับยอมรับได้ และได้เสนอเชิงนโยบายเชิงปฏิบัติเพื่อสนับสนุนศักยภาพการท่องเที่ยวคือ บุคลากรที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยให้มากขึ้น และจัดให้บุคลากร/หน่วยงาน มีการฝึกอบรมสร้างมาตรฐานการบริการและความปลอดภัยทางการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย

นรินทร์ หลิมไพโรจน์ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาจังหวัดนครราชสีมา เพื่อศึกษาปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาและหาแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดนครราชสีมา งานวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสม โดยวิธีวิจัยเชิงคุณภาพเก็บข้อมูลด้วยแบบสัมภาษณ์กับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายของภาครัฐ 30 คน และผู้ประกอบการเอกชน 40 คน ในการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลสำคัญโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์จากปัจจัยต่างๆ และนำผลที่ได้ทดสอบด้วยเทคนิคของระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามสำหรับนักท่องเที่ยว 400 ชุด และประชาชนในชุมชน 400 ชุด ทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา การหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน เพื่อหาความสัมพันธ์และความแตกต่างของตัวแปรของตัวแปรที่สำคัญ ผลการวิจัยพบว่าทรัพยากรของจังหวัดนครราชสีมา คือ ภูมิศาสตร์ สิ่งอำนวยความสะดวก ทางการศึกษา วัฒนธรรม มีความเหมาะสมที่สุดในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา 3 กลุ่มหลัก คือ การแข่งขันและกิจกรรมนันทนาการทางด้านกีฬา การแข่งขันกีฬาอาชีพ และสมัครเล่น คือ กอล์ฟ เทนนิส แบดมินตัน ฟุตบอล ด้านนันทนาการ คือ ฟิตเนส เดิน และอุปกรณ์ทางด้านนันทนาการ อื่นๆ กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาผจญภัยกึ่งอนุรักษ์ เดินป่า จักรยานเสือภูเขา ปีนหน้าผา และกีฬาเพื่อความบันเทิง รถเอทีวี สนามรบจำลอง และได้มีการเสนอแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา 6 แนวทางคือ การพัฒนาด้านทรัพยากรทางการท่องเที่ยว สิ่งแวดล้อมและสถานที่ การพัฒนาด้านสถานที่ท่องเที่ยวและกิจกรรมทางการท่องเที่ยว การพัฒนาความปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยว การพัฒนาบุคลากร การพัฒนาด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในท้องถิ่น

2.3 การรับรู้ภาพลักษณ์แหล่งท่องเที่ยว (Perceived Destination Image)

2.3.1 ความหมายของภาพลักษณ์แหล่งท่องเที่ยว

ภาพลักษณ์แหล่งท่องเที่ยวเป็นภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเป็นภาพที่เกิดขึ้นในใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวแห่งใดแห่งหนึ่งในด้านต่างๆ ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านองค์กร 2) ด้านสินค้าและบริการ และ 3) ด้านแหล่งท่องเที่ยว (Echtner & Ritchie, 2003; Kozak & Decrop, 2009) ซึ่งภาพลักษณ์เหล่านี้เกิดมาจากการประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวโดยตรง หรือได้ยินจากคำบอกเล่าของผู้อื่น รวมถึงการรับรู้จากสื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ขององค์กรการท่องเที่ยว (Tsotsou & Goldsmith, 2012) จะดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับความคาดหวังที่มีต่อสถานที่นั้นๆ (Moutinho, 1987) โดยนักท่องเที่ยวแต่ละคนอาจจะมีความคิดเห็น มุมมอง ความเชื่อและความประทับใจต่อการท่องเที่ยวในสถานที่นั้นแตกต่างกัน (Kozak & Decrop, 2009) ซึ่งภาพนั้นเกิดจากการสะสมของการรับรู้เรื่องราวต่างๆ ที่เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวนั้น หากการรับรู้เรื่องใหม่ขัดแย้งกับสิ่งที่มีอยู่เดิมภาพนั้นก็จะเปลี่ยนแปลง แต่ถ้าการรับรู้ใหม่สอดคล้องกับภาพเดิมจะเป็นการตอกย้ำทำให้เห็นภาพนั้นเด่นชัดขึ้น (Wang & Pizam, 2011) กลายเป็นภาพที่ฝังใจอยู่ในความรู้สึกนึกคิดของบุคคลยากที่จะเปลี่ยนแปลง อย่างไรก็ตามภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเป็นสิ่งที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ (Kim & Richardson, 2003) ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของภาพลักษณ์การท่องเที่ยว ประกอบด้วย การสร้างคุณค่าให้แก่แหล่งท่องเที่ยว การปรับปรุงคุณภาพบริการทางการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพที่ดีอยู่เสมอรวมถึงการให้ข้อมูลข่าวสารโดยการโฆษณาประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ ป้ายโฆษณา นิตยสาร หนังสือพิมพ์ แผ่นพับ และ อินเทอร์เน็ต เป็นต้น (Prebensen, 2007)

โดยสรุป ความหมายของภาพลักษณ์แหล่งท่องเที่ยวสำหรับงานวิจัยนี้ ใช้ความหมายที่นิยามโดย Tapachai & Waryszak (2000) หมายถึง เป็นการรับรู้และความประทับใจ จุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับประโยชน์ที่ความคาดหวังหรือคุณค่าจากการใช้บริการ การให้ความรู้สึก ความประทับใจ ความเชื่อ ความคาดหวัง ความคิด และข้อเท็จจริงโดยนักท่องเที่ยวที่มีต่อจุดหมายปลายทางที่เสสมมา

2.3.2 การวัดการรับรู้ภาพลักษณ์แหล่งท่องเที่ยว

การวัดภาพลักษณ์การท่องเที่ยวมีองค์ประกอบในการวัดของ Echtner & Ritchie (2003) มีรายละเอียดดังนี้

1) การวัดภาพลักษณ์การท่องเที่ยวด้านสถานที่ เป็นการวัดภาพลักษณ์การท่องเที่ยวที่ประเมินมาจากลักษณะทางกายภาพของสถานที่ท่องเที่ยว เช่น ภูเขา ทะเลสวนสาธารณะ สถานที่พักอาศัย แหล่งบันเทิง แหล่งช้อปปิ้ง แหล่งประวัติศาสตร์พิพิธภัณฑ์ สถาปัตยกรรม และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว เป็นต้น

2) การวัดภาพลักษณ์การท่องเที่ยวด้านจิตวิทยา เป็นการวัดภาพลักษณ์การท่องเที่ยวที่มีผลต่อความรู้สึกของนักท่องเที่ยว เช่น การได้พักผ่อน ความปลอดภัยการเพิ่มความรู้ และความเป็นมิตรของคนในท้องถิ่น เป็นต้น

3) การวัดภาพลักษณ์การท่องเที่ยวตามรายละเอียด เช่น ความสวยงามของทะเล ความเจริญของเมือง การมีแหล่งบันเทิงที่หลากหลาย ความปลอดภัยของประเทศ และคุณภาพของสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นต้น

4) การวัดภาพลักษณ์การท่องเที่ยวในภาพรวม เป็นการวัดภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัด หรือในประเทศโดยรวม เช่น ความรู้สึกต่อบรรยากาศในสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัด หรือในประเทศนั้นๆ

5) การวัดภาพลักษณ์การท่องเที่ยวโดยทั่วไป เป็นการวัดภาพลักษณ์การท่องเที่ยวจากลักษณะต่างๆไปของสถานที่ท่องเที่ยวแห่งใดแห่งหนึ่งตามความรู้สึกนึกคิดของนักท่องเที่ยวแต่ละคน

6) การวัดภาพลักษณ์การท่องเที่ยวที่เด่น เป็นการวัดภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเฉพาะลักษณะที่เป็นจุดเด่นของแต่ละสถานที่ท่องเที่ยว หรือจุดเด่นของประเทศ เช่น หอไอเฟล ประเทศฝรั่งเศส ภูเขาไฟฟูจิ ประเทศญี่ปุ่น วัดพระแก้ว ในประเทศไทย เป็นต้น

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่ศึกษาการวัดการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา และสามารถแยกวิธีการวัดการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาได้เป็น 2 รูปแบบ คือ การวัดแบบไม่แยกองค์ประกอบ และการวัดแบบแบ่งแยกภาพลักษณ์เป็นองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

2.3.2.1 การวัดแบบไม่แยกองค์ประกอบ

จากงานวิจัยของ Chen & Funk (2010) และ Jenkins (1999) ศึกษาการวัดภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา มีการใช้รูปแบบการวัดการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยว แบบไม่แยกองค์ประกอบที่มีความเห็นตรงกัน มีทั้งหมด 17 คุณลักษณะดังต่อไปนี้

1) สิ่งอำนวยความสะดวกด้านที่พัก (Accommodation facilities)

- 2) ชุมชนมีความสะอาดร่มรื่น (Clean and green city)
- 3) สภาพภูมิอากาศ (Climate)
- 4) ราคาสินค้าที่ระลึก (Local price level)
- 5) ความแตกต่างทางวัฒนธรรม (Cultural difference)
- 6) ความเป็นมิตรของคนในชุมชน (friendliness of local)
- 7) ประวัติศาสตร์ หรือ วัฒนธรรมที่น่าสนใจ (Historical / cultural attraction)
- 8) โครงสร้างพื้นฐาน หรือ การเข้าถึง (Local infrastructure / transportation)
- 9) สถานบันเทิงยามค่ำคืน (Nightlife and entertainment)
- 10) ความปลอดภัยของชีวิต (Personal safety)
- 11) อาหารที่มีคุณภาพ (Quality of food)
- 12) มีความสงบ ผ่อนคลาย (Restful / relaxing atmosphere)
- 13) ทัศนียภาพทางธรรมชาติที่น่าสนใจ (Scenery / natural attractions)
- 14) สิ่งอำนวยความสะดวกทางด้านกีฬาและกิจกรรม (Sports facilities and activities)
- 15) สินค้าที่ระลึกที่น่าสนใจ (Shopping facilities)
- 16) การประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวและข้อมูล (Tourist information and support)
- 17) ชายหาดสวยงาม / กีฬาทางน้ำ Great Beaches/Water Sports

2.3.2.2 การวัดแบบแบ่งแยกภาพลักษณ์เป็นองค์ประกอบ

จากงานวิจัยของ Baloglu & McCleary (1999), Gibson, Qi & Zhang (2008) และ Lee, Lee & Lee (2005) ศึกษาการวัดภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา มีการใช้รูปแบบการวัดการภาพลักษณ์การท่องเที่ยว แบบแยกองค์ประกอบ พบว่า การแยกองค์ประกอบส่วนใหญ่ในแต่ละด้าน ตรงกัน 3 ด้านคือ 1) ด้านสิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยว (Attraction) 2) ด้านการเงิน (Money) และ 3) ด้านความสะดวกสบาย (Comfort) แต่มีคุณลักษณะในด้านอื่นๆ ที่สอดคล้องกันดังต่อไปนี้

- 1) ด้านสิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยว (Attraction) ที่มีลักษณะย่อยออกมาคือ
- 1.1) สถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่น่าสนใจ (Interesting Cultural Attractions)
  - 1.2) สถานที่ท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจ (Interesting Historical Attractions)
  - 1.3) ทิวทัศน์ที่สวยงาม หรือ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่น่าสนใจ (Beautiful Scenery/Natural Attractions)

2) ด้านการเงิน (Money)

- 2.1) ความคุ้มค่าคุ้มราคา (Good value for the money)
- 2.2) ค่าใช้จ่ายในการเดินทางราคาถูก (Inexpensive travel)

3) ด้านความสะดวกสบาย (Comfort)

- 3.1) การเข้าถึงแหล่งชุมชนมีความสะดวก (Convenient local transportation)
- 3.2) คุณภาพของโครงสร้างพื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวก (Quality of Infrastructure)
- 3.3) ข้อมูลการเดินทางที่พร้อมใช้งาน (Readily available travel information)

นอกจากนี้ มีคุณลักษณะในด้านองค์ประกอบอื่น ๆ ที่มีความสอดคล้องกัน 10 ลักษณะดังนี้

- 1) ความปลอดภัยส่วนบุคคล / การรักษาความปลอดภัย (Personal safety/security)
- 2) สถานบันเทิงยามค่ำคึกคัก (Good Nightlife and Entertainment)
- 3) อาหาร (Cuisine)
- 4) ชายหาดสวยงาม / กีฬาทางน้ำ (Great Beaches/Water Sports)
- 5) ผู้คนในชุมชนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี (Interesting and Friendly People)
- 6) สิ่งแวดล้อมมีความสะอาด (Unpolluted / Unspoiled Environment)
- 7) สภาพภูมิอากาศที่ดี (Good Climate)

8) แหล่งซื้อสินค้ามีความหลากหลาย (Many shopping facilities)

9) สถานที่ที่มีความผ่อนคลาย (A place for relaxing)

10) การบริการที่ดี (A good quality of service)

2.3.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา

Chen & Funk (2010) ศึกษาเรื่อง การสำรวจภาพลักษณ์การท่องเที่ยว ประสบการณ์การเดินทางและการกลับมาเยี่ยมชม โดยการเปรียบเทียบการรับรู้ของนักท่องเที่ยวทั่วไปและนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา บทความนี้ได้ศึกษาวัตถุประสงค์ของการเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยว และการกลับมาเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวใหม่อีกครั้ง โดยใช้คุณลักษณะในการวัด 16 ตัวชี้วัด สำหรับจุดหมายปลายทางที่เป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันกรีฑาชิงแชมป์ยุโรป เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา กับนักท่องเที่ยวทั่วไป ผลการศึกษาพบว่า ตัวชี้วัดภาพลักษณ์การท่องเที่ยวกีฬาเหล่านี้ มีผลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยว ไม่ว่าจะแก่นักท่องเที่ยวเชิงกีฬา และไม่ใช่นักท่องเที่ยวเชิงกีฬา กิจกรรมกีฬามีผลในเชิงบวกต่อการสร้างภาพลักษณ์ให้กับจุดหมายปลายทาง แต่นักท่องเที่ยวเหล่านี้ มีมุมมองที่เหมือนกันและแตกต่างกันออกไป ซึ่งพบ 3 ประเด็นที่แตกต่าง ได้แก่ 1) สถานที่พัก 2) สถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมหรือทางประวัติศาสตร์ 3) สิ่งอำนวยความสะดวกด้านกีฬาและกิจกรรมต่างๆ ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นถึง ลักษณะของนักท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน มีผลต่อการกลับมาเยี่ยมชมสถานที่นั้นใหม่ นอกจากนี้ ยังมีด้านการทำโฆษณา ประชาสัมพันธ์ เป็นสิ่งสำคัญในการตัดสินใจเดินทางมาครั้งแรกของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและนักท่องเที่ยวทั่วไป แต่ผลของความคล้ายคลึงกับข้อแตกต่างกันระหว่าง 2 กลุ่มนักท่องเที่ยวเหล่านี้ สามารถนำไปใช้เป็นกลยุทธ์ทางการตลาดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาได้ โดยมีข้อแตกต่างระหว่างมุมมองของเจ้าบ้านที่จัดการแข่งขันกีฬาและกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้อง

Gibson, Qi & Zhang (2008) ได้ศึกษาเรื่อง ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ส่งผลต่อการเดินทางไปร่วมกิจกรรมกีฬาโอลิมปิก 2008 ณ ปักกิ่ง ประเทศจีน วัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้คือ ศึกษาภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ของเจ้าภาพผู้จัดงานและภาพลักษณ์การท่องเที่ยว ในมุมมองของวัยรุ่นชาวอเมริกันที่อยู่ในประเทศจีนและนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาร่วมงาน งานการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก 2008 ในปักกิ่ง และความคาดหวังก่อนที่ได้มาร่วมงานโอลิมปิก 2008 ความและหลังจากการเดินทางไปร่วมงานกีฬาโอลิมปิก 2008 แล้ว โดยรวมแล้ว ภาพลักษณ์ของประเทศจีนเป็นไปในเชิงบวก กล่าวคือ ผู้เข้าร่วมรู้สึกว่าคุณภาพประเทศจีนเป็นประเทศที่

มีทิวทัศน์ที่สวยงาม มีแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและธรรมชาติหลายแห่ง ผู้คนที่เป็นมิตรและมีอาหารแปลกใหม่ มีความพร้อมในการรองรับจำนวนนักท่องเที่ยว ให้ความสำคัญด้านความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวเป็นหลัก แต่ในอีกมุมมองหนึ่ง พบว่า ประเทศจีนเป็นประเทศที่แออัดเต็มไปด้วยผู้คน เป็นประเทศที่ไม่สะอาด และมีปัญหาในการสื่อสารกับชาวบ้าน ซึ่งผลทางทฤษฎีและทางปฏิบัติของผลการวิจัยนี้ ถูกส่งเสริมให้จีนเป็นแหล่งท่องเที่ยวและเป็นเจ้าภาพในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก

Funk , Toohey & Bruun (2007) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมระหว่างประเทศที่จัดกิจกรรมกีฬา: ก่อนการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมกีฬา ภาพลักษณ์การท่องเที่ยว และแรงจูงใจในการเดินทาง วัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้คือ ศึกษากระบวนการที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ ก่อนการเดินทางของผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมระหว่างประเทศ โดยมีการทดสอบ 5 สมมติฐาน ได้แก่ 1) ความต้องการที่จะมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม 2) ความเชื่อและความรู้สึกที่ดีที่มีต่อจุดหมายปลายทาง 3) ผลประโยชน์ของการเดินทางไปต่างประเทศ 4) ความต้องการสร้างความสัมพันธ์ไมตรีกับคนอื่น ๆ 5) การไปพักผ่อนสัมผัสกับวัฒนธรรม มีจำนวน 239 คน ในประเทศออสเตรเลีย เมื่อวิเคราะห์ประสบการณ์ทางวัฒนธรรม การผ่อนคลาย การศึกษาเรียนรู้จากแหล่งท่องเที่ยว และการเรียนรู้ทางวัฒนธรรม ผลการศึกษาพบว่า สามารถแบ่งออกเป็น 4 กลุ่มใหญ่ คือ 1) เป็นเพศชายที่มีวัฒนธรรมเหมือนกัน 2) เพศหญิงที่มีวัฒนธรรมเหมือนกัน 3) เพศชายที่มีความแตกต่างกันทางวัฒนธรรม และ 4) เพศหญิงที่มีความแตกต่างกันทางวัฒนธรรม ซึ่งการตลาดและการจัดกิจกรรมกีฬา ต้องให้ความสำคัญสำหรับแต่ละประเภทกลุ่มเหล่านี้เพื่อที่จะกระตุ้นการเข้าร่วมกีฬา แล้วให้ประสบการณ์การท่องเที่ยวกีฬาที่ดีที่สุด เนื่องจากวัฒนธรรมที่ต่างกันมีแนวโน้มที่จะรับรู้ถึงการเดินทางมากขึ้น

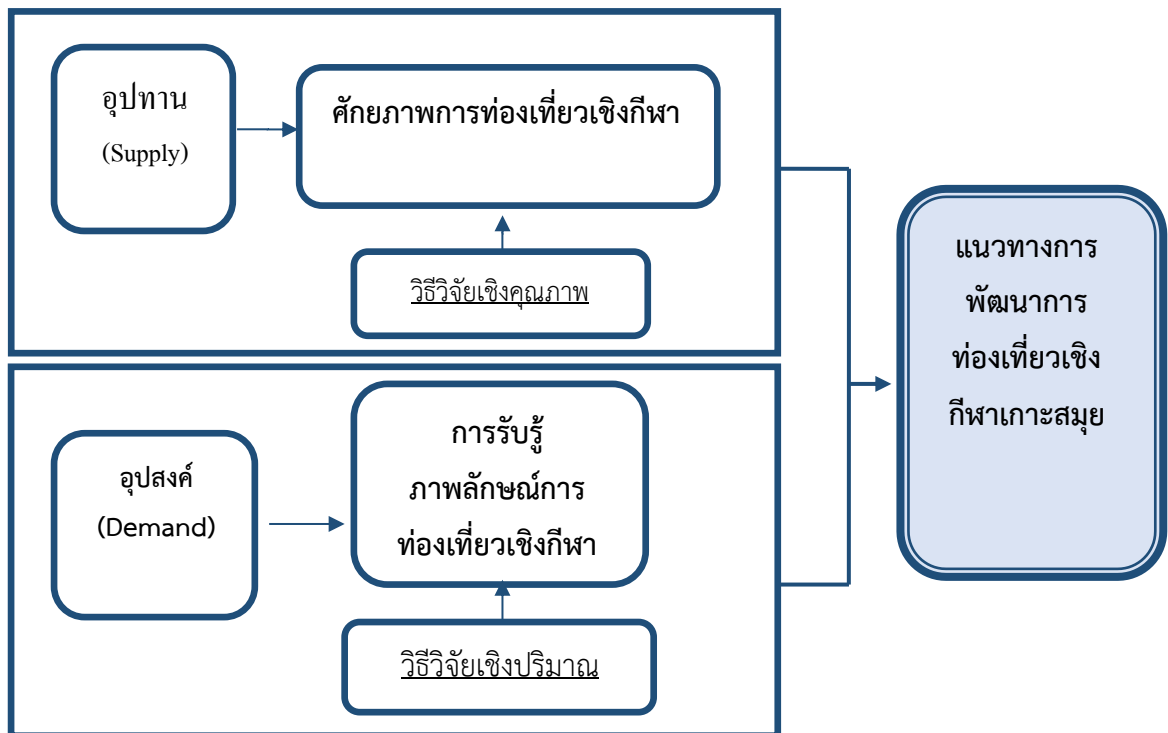
Lee, Lee & Lee (2005) ศึกษาเรื่อง ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของประเทศเกาหลี จากการแข่งขันกีฬาฟุตบอลโลก 2002 (THE 2002 WORLD CUP) วัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้คือ ศึกษาภาพรวมของมิติต่างๆของภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของประเทศเกาหลี จากประสบการณ์ พฤติกรรมความตั้งใจของนักท่องเที่ยวและความคาดหวังของการมาท่องเที่ยวในช่วงที่มีการแข่งขันฟุตบอลโลก 2002 ของนักท่องเที่ยวชาวอเมริกาและนักท่องเที่ยวประเทศอื่นๆที่พูดภาษาอังกฤษได้ มีตัวชี้วัดแบ่งออกเป็นกลุ่มในการสำรวจมีทั้งหมด 9 องค์ประกอบ ที่ใช้เป็นเครื่องมือในการวัด พบว่า ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวทั้งสี่มิติมีความแตกต่างกัน กล่าวคือ นักท่องเที่ยวมีการรับรู้ว่า สิ่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวและคุณภาพการให้บริการอยู่ในระดับสูง และมีอัตราค่า

ให้บริการที่สูงตามไปด้วย ในเรื่องของความคาดหวังก่อนที่จะมาร่วมกิจกรรมกีฬาฟุตบอลโลก 2002 และหลังจากที่ได้รับประสบการณ์ไปแล้ว นักท่องเที่ยวรู้สึกประหลาดใจอยู่ในระดับกลาง และพบว่าผู้ที่มาร่วมกิจกรรมการแข่งขันฟุตบอลโลก ที่ประเทศเกาหลี มากกว่า 50% ไม่ได้รู้สึกสนใจกับสนามกีฬาที่สร้างขึ้นใหม่จำนวน 3 แห่ง นอกจากนี้ กลุ่มนักท่องเที่ยวทั่วไปที่ไม่ได้เจตนามาร่วมงานการแข่งขันฟุตบอลโลก ก็มีการรับรู้ในเรื่อง บรรยากาศที่แปลกใหม่กับสถานที่ที่เคยไปมาแล้ว มีความสัมพันธ์ที่แตกต่างออกไปจากนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา ซึ่งหากต้องการพัฒนาภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาให้ไปในเชิงบวกให้เกิดการเดินทางมาเยี่ยมชมจุดหมายปลายทางเพิ่มขึ้น ต้องพัฒนาสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ, ค่าเที่ยวชมสถานที่ความปลอดภัย, ความน่าสนใจของสภาพแหล่งท่องเที่ยว ควบคู่กันไป เพราะปัจจัยต่างๆ เหล่านี้มีสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวในการเดินทางมาในอนาคต

โดยสรุป ผลการวิจัยของ Chen & Funk (2010), Gibson, Qi & Zhang (2008), Funk , Toohey & Bruun (2007) และ Lee, Lee & Lee (2005) พบว่า ผลการวิเคราะห์โดยรวมมีความหลากหลายของจำนวนของข้อมูล แหล่งที่มาของประเภทข้อมูล การประเมินการรับรู้เหล่านี้ มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจ ก่อให้เกิดการเดินทาง ไม่ว่าจะเป็นนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา และไม่ใช่ นักท่องเที่ยวเชิงกีฬา สามารถเป็นได้ทั้งทางบวกและทางลบ เน้นความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยวเป็นหลัก อย่างไรก็ตาม หากต้องการพัฒนาภาพลักษณ์ให้ไปในเชิงบวกให้เกิดการเดินทางมาเยี่ยมชมจุดหมายปลายทางเพิ่มขึ้น ต้องพัฒนาสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ อาหารที่เป็นเอกลักษณ์ บ้านเมืองสะอาดเรียบร้อย ความน่าสนใจของสภาพแหล่งท่องเที่ยว การให้ความสำคัญแต่ละประเภทกลุ่มนักท่องเที่ยว และการประชาสัมพันธ์ให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมาย ควบคู่กันไป ปัจจัยต่างๆ เหล่านี้มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวในการเดินทางมาในอนาคต

2.4 กรอบแนวคิดงานวิจัย

การทบทวนงานวิจัยต่าง ๆ ผู้วิจัยจึงจัดกลุ่มตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาจากแนวความคิดงานวิจัยเป็นกรอบในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ 1) ศักยภาพการท่องเที่ยวงิฬงกีฬงของผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวงิฬงและ 2) การรับรู้ภงลักษณะการท่องเที่ยวงิฬงกีฬงในมุมมองของนักท่องเที่ยวงิฬง เพื่อหาแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวงิฬงกีฬงในเกาะสมุย ดังภงต่อไปนี้

รูปภาพที่ 2. 1 กรอบแนวคิดงานวิจัย (Research Framework)

บทที่ 3

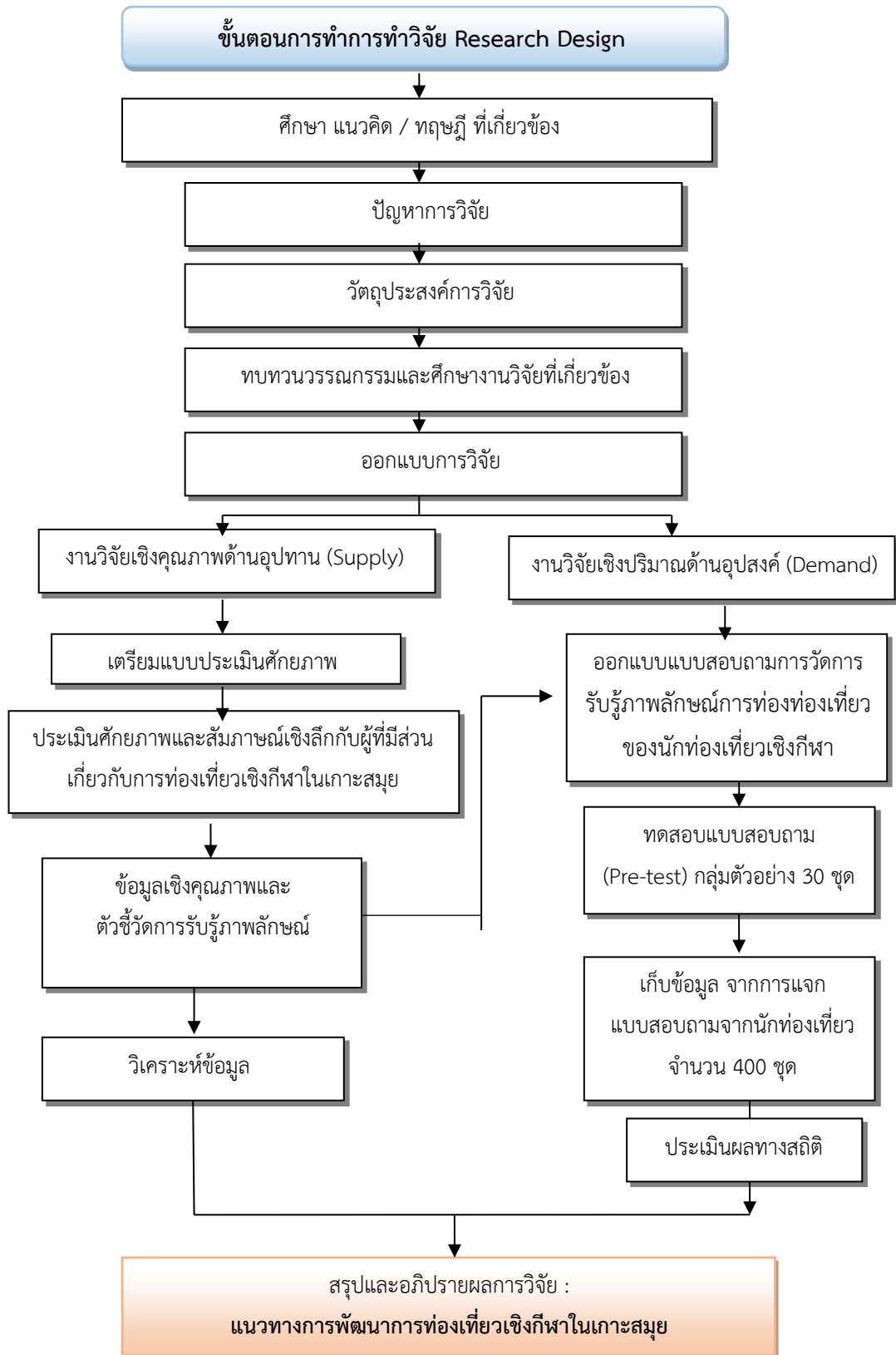
ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง “แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี” ใช้วิธีวิจัยแบบผสม (Mixed Methodology) ทั้งการวิจัยเชิงคุณภาพ และวิจัยเชิงปริมาณ เนื้อหาในบทนี้ครอบคลุมการออกแบบงานวิจัยทั้งส่วนการศึกษาเชิงคุณภาพและปริมาณ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 การออกแบบงานวิจัย

งานวิจัยนี้ใช้วิธีวิจัยแบบผสม (Mixed Methodology) การวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ โดยวิธีวิจัยเชิงคุณภาพใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก และวิธีวิจัยเชิงปริมาณโดยการประเมินศักยภาพ และการสำรวจ (Survey) การรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา ภาพที่ 2 แสดงขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย และรายละเอียดของวิธีวิจัยนำเสนอในหัวข้อถัดไป

รูปภาพที่ 3. 1 ขั้นตอนการทำการวิจัย (Research Design)

3.2 วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Method)

วิธีวิจัยเชิงคุณภาพใช้สำหรับการศึกษาตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 คือเพื่อศึกษาศักยภาพของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการดำเนินงานวิจัยดังนี้

3.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรของการศึกษาคือ หน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของเกาะสมุย ประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานภาคเอกชน และผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยว และกลุ่มตัวอย่างถูกเลือกมาจากประชากรโดยไม่ได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้ ชาย โพธิ์สิตา (2550) กล่าวว่า สำหรับการศึกษาเชิงคุณภาพไม่จำเป็นต้องมีการกำหนดขนาดกลุ่มที่ชัดเจนก่อนการเก็บข้อมูล แต่ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจะขึ้นอยู่กับความอึมตัวของข้อมูล เป็นต้น กลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยนี้มี จำนวนรวม 22 ตัวอย่าง ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างแสดงในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3. 1 กลุ่มตัวอย่างสำหรับการศึกษาเชิงคุณภาพ

ที่	กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)
1	นายอำเภอเกาะสมุย	1
2	นายกเทศมนตรีนครเกาะสมุย	1
3	ประธานคณะกรรมการชุมชน อำเภอเกาะสมุย	1
4	ผู้ช่วยการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานี	1
5	ผู้อำนวยการสำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานเกาะสมุย	1
6	หัวหน้าศูนย์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยวเกาะสมุย	1
7	หน่วยงานภาคเอกชนที่จัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬา	3
8	สมาชิกองค์กรบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี เขตอำเภอเกาะสมุย	1
9	นายกสมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาะสมุย	1
10	นายกสมาคมสมุย	1
11	นายกสมาคมโรงแรมภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	1
12	นักวิชาการด้านการท่องเที่ยวจากสถาบันการศึกษา ในพื้นที่	8
13	ผู้วิจัย	1

3.2.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพเพื่อนำมาวิเคราะห์ตามขั้นตอนดังนี้

1) แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เก็บรวบรวมข้อมูลจากการค้นคว้าข้อมูลที่มีผู้รวบรวมไว้ทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ได้แก่ วารสารต่างๆ บทความวิทยานิพนธ์ รายงานงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

2) แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) การเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 22 คนโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือวิจัยที่ใช้เพื่อศึกษาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย คือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก ซึ่งจัดให้อยู่ในชุดเดียวกับแบบประเมินศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยอยู่ตอนท้ายของแบบประเมิน (ดูภาคผนวก....)

มีขั้นตอนในการเก็บข้อมูลดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยประสานงานกลุ่มตัวอย่างเพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล

ขั้นตอนที่ 2 ผู้วิจัยเข้าพบกลุ่มตัวอย่างเพื่อเก็บข้อมูลโดยมีข้อปฏิบัติดังนี้

1) กล่าวทักทายกับผู้ให้ข้อมูล พร้อมกับแนะนำตัวเอง

2) ชี้แจงรายละเอียดการตอบแบบประเมินและอธิบายการนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ ให้กับผู้ตอบแบบประเมินให้ทราบก่อนลงมือทำแบบประเมิน โดยข้อมูลที่ได้อาจเป็นความลับ ไม่เปิดเผยชื่อ-สกุล บุคคลนั้นๆ

3) ยื่นแบบประเมินให้กับกลุ่มตัวอย่าง ตอบข้อมูลในแบบประเมิน

4) ทำการสอบถามแบบไม่มีโครงสร้าง หรือพูดคุยหลังจากตอบแบบประเมินเสร็จ โดยใช้คำถามที่มีลักษณะกระตุ้นให้ได้แสดงความคิดเห็น ในประเด็นการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุยเพิ่มเติม

5) ผู้วิจัยทำการบันทึกข้อมูลจากการสัมภาษณ์โดยการจดบันทึกลงบนสมุด พร้อมใช้เครื่องบันทึกเสียงช่วยในการเก็บข้อมูล ใช้เวลาในการสัมภาษณ์เฉลี่ยคนละ 25 นาที

6) ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบประเมินและบทสัมภาษณ์ที่มีความสมบูรณ์เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

7) เมื่อเสร็จสิ้นการตอบแบบประเมินแล้ว ผู้วิจัยได้กล่าว “ขอบคุณ” กับผู้ให้ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 3 เมื่อได้ข้อครบถ้วน ผู้วิจัยได้กล่าว “ขอบคุณ” กับผู้ให้ข้อมูล

3.2.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

การสัมภาษณ์เชิงลึกใช้ควบคู่กับแบบประเมินศักยภาพ เพื่อช่วยเพิ่มเติมข้อมูลที่ได้จากการเก็บข้อมูลจากแบบประเมินศักยภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นรินทร์ หลิมไพโรจน์ (2554) และ วรวิญญู สุวัฒน์ ณ เขมรัฐ และคณะ (2547) ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึกที่ถามเพิ่มเติมจากแบบประเมิน เป็นการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured) โดยเป็นการถามคำถามที่เกี่ยวข้องกับปัญหาด้านการท่องเที่ยวและอื่นๆ ในเกาะสมุย การแก้ไขหรือการพัฒนาปัญหาดังกล่าว รวมถึงสอบถามข้อเสนอแนะอื่นๆเพิ่มเติม เป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open end)

ข้อมูลจากแบบประเมินศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

คะแนนจากการประเมินศักยภาพถูกนำมาใช้คำนวณตามเกณฑ์เกณฑ์การให้คะแนนในแบบประเมินเป็นแบบเลือกตอบ (Check list) มีลักษณะดังนี้

ช่องคะแนน (A) คือ ระดับประสิทธิภาพ การประเมินที่กำหนดในตัวชี้วัด ผู้ประเมินสามารถพิจารณาได้จากความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในแหล่งท่องเที่ยว มี 3 ช่องคะแนนให้เลือก (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2557) ได้แก่

0 คะแนน = ไม่มีคุณสมบัติตามที่ข้อความที่ระบุมาให้

0.5 คะแนน = หากมีคุณสมบัติแต่ไม่ได้ดำเนินการหรือยังไม่มีประสิทธิภาพ

1 คะแนน = หากมีคุณสมบัติตามที่ตัวชี้วัดกำหนดมาให้ นำเอาคะแนนแต่ละ

ตัวชี้วัด

วิธีหาค่าร้อยละแต่ละด้าน

นำผล คะแนน (A) ของผู้ตอบแบบประเมินทั้ง 22 คน บวกรวมกัน แยกเป็นด้าน แล้วนำคะแนนรวมรายด้านไปหาค่าเฉลี่ย

นำค่าเฉลี่ยแต่ละด้าน ทั้ง 7 ด้าน นำไปเทียบบัญญัติไตรยางศ์ วิเคราะห์หาค่าร้อยละ เพื่อให้ทุกด้านมีระดับเท่าเทียมกัน ตามสูตรดังนี้

$$\text{ค่าร้อยละรายด้าน} = \frac{\text{ค่าเฉลี่ยแต่ละด้าน} * 100}{\text{คะแนนเต็มแต่ละด้าน}}$$

วิธีหาค่าร้อยละในภาพรวม

นำผล คะแนน (A) ของผู้ตอบแบบประเมินทั้ง 22 คน บวกรวมกัน แล้วนำคะแนนรวมไปหาค่าเฉลี่ย

นำค่าเฉลี่ยรวม นำไปเทียบบัญญัติไตรยางศ์ วิเคราะห์หาค่าร้อยละ ตามสูตรดังนี้

$$\text{ค่าร้อยละในภาพรวม} = \frac{\text{ค่าเฉลี่ยรวม} * 100}{\text{คะแนนเต็ม}(82)}$$

คะแนนร้อยละแต่ละด้าน และคะแนนร้อยละในภาพรวม ของศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย สามารถแบ่งออกเป็น 5 ระดับ (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2557) ดังตารางที่ 3. 2

ตารางที่ 3. 2 เกณฑ์คะแนนชี้วัดระดับศักยภาพ

คะแนน	ความหมาย
81-100	ดีเยี่ยม
71-80	ดีมาก
61-70	ดี
51-60	พอใช้
0-50	ต่ำ

หมายเหตุ: แบบประเมินศักยภาพนี้ใช้ประเมินศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาได้เฉพาะพื้นที่ของเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานีเท่านั้น

การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ใช้สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลด้านแนวคิดที่มีต่อศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในรูปของตารางข้อมูลทางสถิติ สถิติที่ใช้ได้แก่ การแจกแจงความถี่และ ค่าร้อยละ (Percentage) และข้อเสนอแนะจากส่วนท้ายของแบบประเมินรวมทั้งข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก ด้านการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยจับประเด็นที่มีความคล้ายคลึงกันมาจัดเป็นกลุ่มเดียวกัน

3.3 วิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Method)

วิธีวิจัยเชิงปริมาณใช้สำหรับการศึกษาตามวัตถุประสงค์การวิจัยทั้งข้อที่ 1 และ 2 มีรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการดำเนินงานวิจัยดังนี้

3.3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ แบ่งออกออกเป็น 3 กลุ่ม คือ 1) นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา (Sport tourist) 2) นักท่องเที่ยวทั่วไป (Non-sport tourist) และ 3) นักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬา ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรแน่นอน และเลือกกลุ่ม

นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเกาะสมุย ในช่วงเวลาที่จัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ และผู้ที่มาทำกิจกรรมในสถานที่ออกกำลังกายเช่น สนามกีฬา หรือสวนสาธารณะ

กลุ่มตัวอย่าง การศึกษาครั้งนี้ไม่ทราบกลุ่มตัวอย่างที่แน่นอน ซึ่งในประเทศไทยมีการท่องเที่ยวเชิงกีฬาให้บริการแก่นักท่องเที่ยวมานานแล้ว แต่ยังไม่มีการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวนประชากรนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็นลายลักษณ์อักษรที่เป็นระบบ (สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2559) จึงทำให้ผู้วิจัยไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน (Infinite Population) ในช่วงเวลาเก็บแบบสอบถามจากนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี จึงใช้สูตรการคำนวณกลุ่มตัวอย่าง ของ W.G. Cochran ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และยอมรับค่าความคลาดเคลื่อน ร้อยละ 5 จะได้ขนาดตัวอย่าง ดังนี้ (จิราพร จันลา, 2556)

$$\text{จากสูตร} \quad n = \frac{P(1-P)Z^2}{E^2}$$

เมื่อ n แทนจำนวนหรือขนาดตัวอย่างที่จะได้จากการคำนวณ

P แทน ค่าสัดส่วนของตัวอย่าง (0.5)

Z แทน Z Score ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ($Z=1.96$)

E แทน ค่าความคลาดเคลื่อน (0.05)

แทนค่าในสูตร

$$n = \frac{0.5(1-0.5)(1.96)^2}{(0.05)^2}$$

$$= 385 \text{ ตัวอย่าง}$$

จากการคำนวณได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 385 ตัวอย่าง

การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 1 การสุ่มกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ไม่ทราบกลุ่มตัวอย่างที่แน่นอนจึงใช้วิธีการสุ่มแบบโควตา โดยแบ่งประชากรตามกลุ่มประเภทนักท่องเที่ยวที่กำหนดไว้ คือ นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา (Sport tourist) นักท่องเที่ยวทั่วไป (Non-sport tourist) และนักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬา และเนื่องจากงานวิจัยนี้ เป็นการศึกษาเรื่องเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา จึงเน้นการเก็บข้อมูลไปทางกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา (Sport tourist) เป็นหลัก จากนั้นจึงแบ่งอัตราส่วนกลุ่มนักท่องเที่ยวส่วนที่เหลืออย่างเท่าเทียมกัน โดยต้องการขนาดกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำ 385 คน แต่เพื่อความลงตัวของ การแบ่งตามโควตาจึงใช้กลุ่มตัวอย่าง 400 ตัวอย่าง ดังนั้นจึงกำหนดโควตากลุ่มประเภทนักท่องเที่ยว ดังรายละเอียดในตารางที่

ตารางที่ 3.3 การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบโควตารายละเอียดจำแนกกลุ่มตามประเภทนักท่องเที่ยว

ลำดับ	ประเภท	สัดส่วน %	จำนวน (คน)
1	นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา (Sport tourist)	50	200
2	นักท่องเที่ยวทั่วไป (Non-sport tourist)	25	100
3	นักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬา	25	100
รวม		100	400

ขั้นตอนที่ 2 การสุ่มตัวอย่างเลือกตามความสะดวก (Convenience Sampling) เพื่อให้ได้ข้อมูล ผู้ศึกษาได้ลงพื้นที่สำรวจ โดยเลือกเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา นักท่องเที่ยวทั่วไป และนักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬา ที่เดินทางมาร่วมกิจกรรม หรือเดินทางมาท่องเที่ยวในเกาะสมุย ตามส่วนการแบ่งกลุ่มตัวอย่างตามโควตาแต่ละประเภทนักท่องเที่ยว โดยเลือกผู้ที่เดินทางมาเกาะสมุย ในช่วงที่มีการจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬา (การแข่งขันชกมวยไทยไฟว์สมุย การแข่งขันเรือใบสมุยรีกัตต้า และการแข่งขันวิ่งมาราธอน สมุยมาราธอน ระหว่างเดือน มกราคม – สิงหาคม พ.ศ. 2560) ซึ่งการสุ่มตัวอย่างเลือกตามความสะดวก (Convenience Sampling) รวม 400 ตัวอย่าง

3.3.2 เครื่องมือวิจัยเชิงปริมาณ

เครื่องมือวิจัยสำหรับวิธีเชิงปริมาณ ที่ใช้มี 2 รูปแบบคือ แบบประเมินศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ซึ่งใช้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผู้ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย จำนวน 22 คน (ดูรายละเอียดหัวข้อ 4.1) และแบบสอบถามแบบประเมินตนเอง (Questionnaire)

3.3.2.1 แบบประเมินศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

แบบประเมินศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬานี้ พัฒนามาจาก คู่มือการตรวจประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว หลายๆ รูปแบบการท่องเที่ยว ของกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2557) และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องดังรายละเอียดที่นำเสนอในหัวข้อ 2.2.2 (องค์ประกอบของศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬา) เพื่อใช้วัดระดับศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ครอบคลุมองค์ประกอบทั้ง 7 ด้าน ซึ่งแบบประเมินมี 3 ส่วน ดังนี้ (แบบประเมินศักยภาพคู่มือภาคผนวก หน้า 101)

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน ได้แก่ ชื่อ ตำแหน่ง หน่วยงาน และวันที่ทำการประเมิน

ส่วนที่ 2 แบบประเมินศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีคะแนนเต็ม 82 คะแนน เทียบเท่ากับ ร้อยละ 100 ซึ่งเป็นการเลือกตอบ (Checklist) เพื่อพิจารณาความมีศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่ได้อ้างอิงไว้ 7 องค์ประกอบ ได้แก่

1) ด้านแหล่งทรัพยากรการท่องเที่ยว มีเกณฑ์การพิจารณาจาก แหล่งทรัพยากรการท่องเที่ยวที่หลากหลาย เช่น มีภูมิทัศน์ที่สวยงาม เทศกาลหรือวัฒนธรรมประเพณี เป็นเอกลักษณ์ เป็นแหล่งดึงดูดใจของนักท่องเที่ยว เป็นต้น แบ่งออกเป็น 8 ข้อคำถาม มีคะแนนเต็ม 8 คะแนน

2) ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก มีทั้งหมด 30 คำถาม มีคะแนนเต็ม 30 คะแนน โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งในแต่ละด้านมีเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

2.1) เส้นทางเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว พิจารณาจาก การเดินทางสะดวกและปลอดภัยของพื้นถนน มีป้ายบอกเส้นทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวที่ชัดเจน สามารถรองรับนักท่องเที่ยวผู้พิการหรือผู้สูงอายุได้ เป็นต้น

2.2) ความพร้อมของระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว พิจารณาจาก ความสะดวกของทางเดินเท้า ห้องน้ำ ที่นั่งพัก ไฟฟ้า น้ำประปา ระบบสื่อสาร ศูนย์การค้า สวนสาธารณะ มีไว้รองรับในแหล่งท่องเที่ยวที่เพียงพอและพร้อมใช้งาน เป็นต้น

2.3) สนามกีฬาและ/ หรือสถานที่จัดการแข่งขันกีฬา พิจารณาจาก มีสนามกีฬา และหรือสถานที่จัดการแข่งขันกีฬาที่ได้มาตรฐาน พร้อมใช้งานอยู่เสมอ เป็นต้น

2.4) ด้านที่พักแรมและร้านอาหาร พิจารณาจาก จำนวนที่พักมีเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว อาหารถูกสุขลักษณะอนามัย มีการกำจัดของเสียอย่างถูกวิธี เป็นต้น

3) ด้านความปลอดภัยของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา พิจารณาจากการวางแผนในการรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว ความพร้อมของเจ้าหน้าที่พนักงานในการรักษาความปลอดภัย ความปลอดภัยของอุปกรณ์กีฬา ความพร้อมและประสิทธิภาพของอุปกรณ์รักษาความปลอดภัย แบ่งออกเป็น 10 ข้อคำถาม มีคะแนนเต็ม 10 คะแนน

4) ด้านบุคลากรทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬา พิจารณาจากบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางด้านกีฬา สามารถแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว และความสามารถในการอธิบายกติกา การเข้าร่วมกิจกรรมได้ มีบุคลากรเพียงพอในช่วงฤดูกาลจัดการแข่งขันกีฬา แบ่งออกเป็น 5 ข้อคำถาม มีคะแนนเต็ม 5 คะแนน

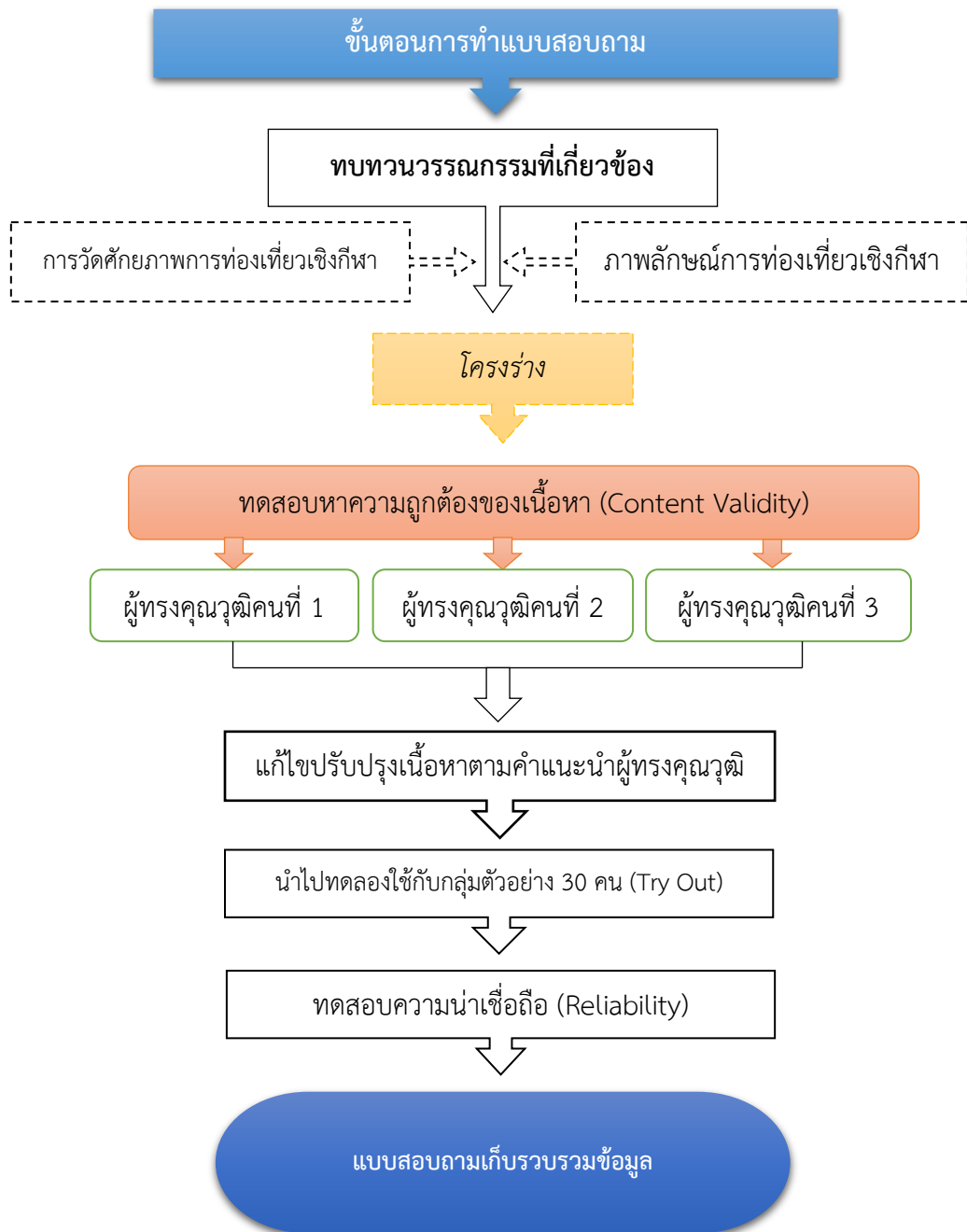
5) ด้านการมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น พิจารณาจากการมีส่วนร่วมของชุมชนในรูปแบบต่างๆ และการที่ชุมชนท้องถิ่นได้รับประโยชน์จากการดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยว ทั้งทางตรงและทางอ้อม แบ่งออกเป็น 5 ข้อคำถาม มีคะแนนเต็ม 5 คะแนน

6) ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา พิจารณาจากจำนวนกิจกรรมการท่องเที่ยวที่รวบรวมเกาะสมุย ซึ่งแหล่งท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมหลากหลายจะทำให้นักท่องเที่ยวมี โอกาสเลือกทำกิจกรรมที่ตนพอใจมากขึ้น และกิจกรรมการท่องเที่ยวควรมีความน่าสนใจหรือมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของพื้นที่ เช่น การแข่งขันเรือใบ การปั่นจักรยานเสือภูเขา แบ่งออกเป็น 14 ข้อคำถาม มีคะแนนเต็ม 14 คะแนน

7) ด้านการประชาสัมพันธ์ พิจารณาจากการประชาสัมพันธ์โดยใช้สื่อที่หลากหลาย ทั้งในประเทศและ ต่างประเทศ ข่าวสาร ข้อมูลเป็นปัจจุบัน ถูกต้อง มีความกระชับ เข้าใจง่าย น่าเชื่อถือ ภาษาที่ใช้มีความสุภาพและเหมาะสม สามารถ กระตุ้นความสนใจของนักท่องเที่ยวได้ แบ่งออกเป็น 10 ข้อคำถาม มีคะแนนเต็ม 10 คะแนน

3.3.2.2 แบบสอบถามแบบประเมินตนเอง (Questionnaire)

แบบสอบถามประเมินตนเองใช้เก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยวจำนวน 400 คน ผู้วิจัยพัฒนาแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอน ดังภาพที่ 3.2 (ขั้นตอนการทำแบบสอบถาม)

รูปภาพที่ 3. 2 ขั้นตอนการทำแบบสอบถาม

จากรูปภาพที่ 3. 2 สามารถอธิบายขั้นตอนการทำแบบสอบถาม มีรายละเอียด
ดังนี้

1) ทบทวนวรรณกรรมและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ภาพลักษณ์
การท่องเที่ยวเชิงกีฬา และศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬา นำมาปรับใช้เป็นข้อคำถามในแบบสอบถาม

2) การทดสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) และความน่าเชื่อถือ (Reliability) โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิ อย่างน้อย 3 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพด้านเนื้อหา (Content Validity) เป็นรายชื่อสำหรับพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับตัวแปรที่ต้องการวัด โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 มาเป็นข้อคำถามในแบบสอบถามในครั้งนี้ (จิราพร จันลา, 2556)

3) นำแบบสอบถามที่ผ่านการวิเคราะห์จากผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ของทั้ง 3 ท่าน นำไปทดลองใช้ (Try Out) กับประชากรกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 30 คน เพื่อนำไปหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์ อัลฟาของครอนบาค (Cronbach Alpha Coefficient) (จิราพร จันลา, 2556)

โดยที่ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.979 และเมื่อหาค่าความเชื่อมั่นแยกเป็นรายด้านทั้ง 6 พบว่า

1) ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว เท่ากับ 0.926
 2) ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว เท่ากับ 0.937

3) ด้านความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา เท่ากับ 0.968

4) ด้านบุคลากรทางการท่องเที่ยว เท่ากับ 0.944

5) ด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน เท่ากับ 0.912

6) ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว เท่ากับ 0.905

ดังนั้น ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับและรายด้าน ไม่น้อยกว่า 0.70 (จิราพร จันลา, 2556)

4) ปรับปรุงแบบสอบถาม และเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม เพื่อพิจารณาตรวจสอบข้อคำถาม จนได้เครื่องมือที่ใช้วัดที่มีประสิทธิภาพ

5) นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ จำนวน 400 ชุด

แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ แบ่งออกเป็น 5 ส่วน (ดูภาคผนวก หน้าที่ 114) ดังนี้
ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วยตัวแปรทางประชากรศาสตร์ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน จำนวนรวม 7 คำถาม ทั้งหมดเป็นคำถามปลายปิด (Close-ended question) แบบให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียว ตัวแปร

ในส่วนนี้ใช้การวัดแบบมาตรานามบัญญัติ และมาตราจัดอันดับ (Nominal and Ordinal Measurement)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลพฤติกรรมการท่องเที่ยว สำรวจข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการเดินทางมาท่องเที่ยว เช่น คำถามเกี่ยวกับจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว จุดประสงค์ในการเดินทาง ลักษณะการเดินทาง มีจำนวน 5 คำถาม ทั้งหมดเป็นคำถามปลายปิด (Close-ended question) แบบให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียว ตัวแปรในส่วนนี้ใช้การวัดแบบมาตรานามบัญญัติ และมาตราจัดอันดับ (Nominal and Ordinal Measurement)

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา สำรวจข้อมูลเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของผู้ตอบแบบสอบถาม ตัวอย่างเช่น ประเภทของการเป็นนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา วัตถุประสงค์ของการเดินทางมาเกาะสมุย กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่สนใจ เป็นต้น มีจำนวน 4 คำถาม ทั้งหมดเป็นคำถามปลายปิด (Close-end question) มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choices Question) โดยบางคำถามสามารถเลือกได้เพียงคำตอบเดียว และบางคำถามสามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 ตัวเลือก ตัวแปรในส่วนนี้ใช้การวัดแบบมาตราจัดอันดับ (Ordinal Measurement)

ส่วนที่ 4 การรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยว ประกอบด้วยคำถามที่ให้นักท่องเที่ยวแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเกาะสมุย มีด้วยกันทั้งหมด 6 ด้าน 43 คุณลักษณะ โดยตัวแปรการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาทำการวัดแบบมาตราช่วง (Interval Measurement) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามประเมินค่า ใช้รูปแบบการประเมินค่าของ Likert's Scale (Rating Scale) ที่ให้ผู้ตอบแบบประเมินค่าเป็น 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์น้ำหนักคะแนนแต่ละตัวเลือกตามวิธี Arbitrary Weighting Method ดังนี้ (นรินทร์ หลิมไพโรจน์, 2554)

เลือกตอบ	มากที่สุด	ให้	5 คะแนน
เลือกตอบ	มาก	ให้	4 คะแนน
เลือกตอบ	ปานกลาง	ให้	3 คะแนน
เลือกตอบ	น้อย	ให้	2 คะแนน
เลือกตอบ	น้อยที่สุด	ให้	1 คะแนน

ในการประเมินผล จะใช้วิธีการแปรผลแบบสอบถาม โดยใช้ค่าเฉลี่ยตามหลักการแบ่งอันตรภาคชั้น (Class Interval) โดยใช้สูตรคำนวณช่วงกว้างของชั้น ดังนี้ (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2542)

$$\begin{aligned} \text{Interval (I)} &= \frac{\text{Range(R)}}{\text{Class(C)}} \\ &= \frac{5-1}{5} \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

จากนั้นหาค่าเฉลี่ยของคำตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาตามเกณฑ์ในการประเมินผล ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.21 – 5.00	หมายถึง	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.41 – 4.20	หมายถึง	มาก
ค่าเฉลี่ย	2.61 – 3.40	หมายถึง	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.81 – 2.60	หมายถึง	น้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.80	หมายถึง	น้อยที่สุด

ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended question) เพื่อเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย

3.3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ

ข้อมูลเชิงปริมาณเป็นข้อมูลปฐมภูมิที่ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด 400 ชุด ใช้การสุ่มตัวอย่างเลือกตามความสะดวก (Convenience Sampling) มีขั้นตอน ดังนี้

1) ผู้วิจัยกำหนดสัดส่วน (Quota Sampling) คือ 1) นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา (Sport tourist) จำนวน 200 ชุด 2) นักท่องเที่ยวทั่วไป (Non-sport tourist) จำนวน 100 ชุด และ 3) นักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬาจำนวน 100 ชุด ดำเนินการเก็บข้อมูลในช่วงที่มีการจัดกิจกรรมการแข่งขันชกมวยไทยไฟว์สมุย การแข่งขันเรือใบ สมุยรีกัตต้า และการแข่งขันวิ่งมาราธอน สมุยมาราธอน ระหว่างเดือน มกราคม - สิงหาคม พ.ศ. 2560

2) นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ โดยเลือกพื้นที่ที่มีการออกกำลังกายในที่สาธารณะ สนามกีฬา และบริเวณพื้นที่ที่มีการจัดการแข่งขันกีฬาในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี

3) ผู้วิจัยได้แนะนำตัวเอง พร้อมกับชี้แจงรายละเอียดข้อมูลที่ต้องการจากนักท่องเที่ยงให้ทราบก่อนตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยให้อิสระทางความคิดสำหรับกลุ่มตัวอย่างในการตอบคำถามในแบบสอบถาม และผู้ตอบแบบสอบถามใช้เวลาในการให้ข้อมูลเฉลี่ยคนละ 10 – 15 นาที

4) นำแบบสอบถามที่ได้รับทั้งหมดมาตรวจสอบข้อมูลความถูกต้องและความสมบูรณ์ของข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถาม โดยเก็บข้อมูลได้ 400 ชุด จากนั้นนำแบบสอบถามไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

ข้อมูลจากแบบสอบถามประเมินตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณได้มาจากการเก็บแบบสอบถามจากนักท่องเที่ยง มีขั้นตอนการวิเคราะห์ 3 ขั้นตอนหลักๆ ดังนี้

1. การเตรียมและตรวจสอบข้อมูล (Data Screening)

1.1 จัดเตรียมแบบสอบถามฉบับภาษาไทย และภาษาอังกฤษ จำนวน 420 ชุด แบ่งเป็นฉบับภาษาไทย 210 ชุด และฉบับภาษาอังกฤษ 210 ชุด สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยง

1.2 หลังจากเก็บข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยคัดกรองแบบสอบถามที่สมบูรณ์ได้ 400 ชุด และคัดแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออกจำนวน 16 ชุด อันเนื่องมาจาก 1) ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถาม ตอบไม่ครบทุกข้อ มีจำนวน 13 ฉบับ 2) การตอบข้อมูลซ้ำซ้อนในข้อเดียวกันจำนวน 3 ฉบับ นอกจากนี้ ยังมีแบบสอบถามที่ให้ไปและไม่ได้รับแบบสอบถามกลับคืน อีกจำนวน 4 ฉบับ

1.3 เมื่อเก็บข้อมูลครบจำนวน 400 ชุดเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการเขียนลำดับตัวเลข ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ ตั้งแต่ 1- 400 ไว้บนหน้าปกของแบบสอบถาม เพื่อความสะดวกในการตรวจสอบข้อมูลย้อนหลัง

2. การนำข้อมูลบันทึกลงในโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS version 22

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล แยกตามประเภทของข้อมูล ดังตารางที่ 3.4

ตารางที่ 3.4 สถิติวิเคราะห์

รูปแบบข้อมูล	สถิติวิเคราะห์ที่ใช้
1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	- ค่าเฉลี่ย (Mean) - ค่าร้อยละ (Percentage of Frequency)
2. ข้อมูลพฤติกรรมการทำงานที่เกี่ยวข้องของกลุ่มตัวอย่าง	- ค่าเฉลี่ย (Mean) - ค่าร้อยละ (Percentage of Frequency)
3. ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของกลุ่มตัวอย่าง	- ค่าเฉลี่ย (Mean) - ค่าร้อยละ (Percentage of Frequency)
4. ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้ภาพลักษณ์ (วัตถุประสงค์ข้อที่ 2)	- ค่าเฉลี่ย (Mean) - ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
5. สมมุติฐานที่ 1 ข้อแตกต่างของการรับรู้ภาพลักษณ์การทำงานท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	- ค่าเฉลี่ย (Mean) - ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) - t-test
6. สมมุติฐานที่ 2. ข้อแตกต่างของการรับรู้ภาพลักษณ์การทำงานท่องเที่ยวเชิงกีฬาของ นักท่องเที่ยวทั่วไป นักกีฬาร่วมการแข่งขัน และนักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬา	- ค่าเฉลี่ย (Mean) - ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) - F-test

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ผลการศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ธานี แบ่งเป็น 3 ส่วน คือ (1) ผลการศึกษาศักยภาพเชิงพื้นที่ในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย (2) ผลการศึกษาการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุยจากมุมมองของนักท่องเที่ยว และ (3) แนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะ สมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี

4.1 ศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี

วัตถุประสงค์ที่ 1 ของงานวิจัยนี้คือ เพื่อศึกษาศักยภาพเชิงพื้นที่ในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุยจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีรายละเอียดของผลการศึกษา ดังนี้

4.1.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างของผู้ตอบแบบประเมินศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย จำแนกตามประเภทหน่วยงาน และเพศ ของผู้ตอบแบบประเมินทั้งหมด 22 คน พบว่า 1) หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา แบ่งออกเป็น เพศชาย 6 คน และเพศหญิง 1 คน 2) หน่วยงานภาคเอกชน ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา แบ่งออกเป็น เพศชาย 4 คน และเพศหญิง 2 และ 3) นักวิชาการด้านการท่องเที่ยว แบ่งออกเป็น เพศชาย 4 คน และเพศหญิง 5 คน

4.1.2 ผลการศึกษาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย

การวิเคราะห์ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย ใช้ผลการศึกษาจากการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ คือผลการประเมินศักยภาพตามแบบประเมิน และผลการสัมภาษณ์เชิงลึก

4.1.2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินศักยภาพ

การวิเคราะห์ข้อมูลคะแนนประเมินรายบุคคลของผู้ประเมิน จำนวน 22 คน เป็นการแสดงค่าคะแนนของศักยภาพทั้ง 7 ด้าน โดยแบ่งคะแนนศักยภาพดังนี้ 1) ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว 20 คะแนน 2) ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก 20 คะแนน 3) ด้านความปลอดภัยกีฬา 4) ด้านบุคลากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬา 5 คะแนน 5) ด้านการมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น 5 คะแนน 6) ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว 20 คะแนน และ 7) ด้านการประชาสัมพันธ์ 10 คะแนน รวมทั้งหมด 100 คะแนนเต็ม ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4. 1 ผลการประเมินศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬา อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ลำดับ ผู้ให้ข้อมูล	ศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ทั้ง 7 ด้าน							82 คะแนน	ร้อยละ	แปลผล
	1. ด้าน ทรัพยากรการ ท่องเที่ยว คะแนนเต็ม 8	2. ด้าน โครงสร้าง พื้นฐาน คะแนนเต็ม 30	3. ด้านความ ปลอดภัยกีฬา คะแนนเต็ม 10	4. ด้านบุคลากร การท่องเที่ยว เชิงกีฬา คะแนนเต็ม 5	5. ด้านการมี ส่วนร่วมของ คนในท้องถิ่น คะแนนเต็ม 5	6. ด้านกิจกรรม การท่องเที่ยว คะแนนเต็ม 14	7. ด้านการ ประชาสัมพันธ์ คะแนนเต็ม 10			
คนที่ 1	6	21.5	7.5	2.5	4	8	10	59.5	72.56	ดีมาก
คนที่ 2	6.5	22.5	7.5	3	5	14	9.5	68	82.92	ดีเยี่ยม
คนที่ 3	8	14.5	7	5	4	11.5	10	60	73.17	ดีมาก
คนที่ 4	6	23.5	6.5	3.5	4.5	12.5	8	64.5	78.65	ดีมาก
คนที่ 5	5.5	22.5	7	2.5	1.5	9	6	54	65.85	ดี
คนที่ 6	5	26.5	9	3.5	3.5	12.5	9.5	69.5	84.75	ดีเยี่ยม
คนที่ 7	6	27	7	4	3.5	12.5	9	69	84.14	ดีเยี่ยม
คนที่ 8	7.5	25	7.5	4.5	3.5	14	10	72	87.80	ดีเยี่ยม
คนที่ 9	3.5	10	3	2.5	1.5	8.5	5	34	41.46	ต่ำ
คนที่ 10	7	17	7	2.5	3	11.5	9	57	69.51	ดี
คนที่ 11	4.5	16	5	1	2.5	8	10	47	57.31	พอใช้
คนที่ 12	3	9.5	3	0.5	1.5	10.5	5	33	40.24	ต่ำ
คนที่ 13	4.5	11.5	3	2	0.5	7	2	30.5	37.19	ต่ำ
คนที่ 14	4	13	4	3	2	9.5	9	44.5	54.26	พอใช้

ตารางที่ 4.1 ผลการประเมินศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬา อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี (ต่อ)

ลำดับ ผู้ให้ข้อมูล	ศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ทั้ง 7 ด้าน							82 คะแนน	ร้อยละ	แปลผล
	1. ศักยภาพ ด้านทรัพยากร การท่องเที่ยว คะแนนเต็ม 8	2. ศักยภาพด้าน โครงสร้าง พื้นฐาน คะแนนเต็ม 30	3. ศักยภาพด้าน ความปลอดภัย กีฬา คะแนนเต็ม 10	4. ศักยภาพ ด้านบุคลากร การท่องเที่ยว เชิงกีฬา คะแนนเต็ม 5	5. ศักยภาพด้าน การมีส่วนร่วม ของคนในท้องถิ่น คะแนนเต็ม 5	6. ศักยภาพด้าน กิจกรรมการ ท่องเที่ยว คะแนนเต็ม 14	7. ศักยภาพด้าน การ ประชาสัมพันธ์ คะแนนเต็ม 10			
คนที่15	6	17.5	6.5	1.5	4.5	11	8.5	55.5	67.68	ดี
คนที่16	3	16	4	2.5	1.5	5	8.5	40.5	49.39	ต่ำ
คนที่17	4	17.5	7	2.5	2	9	3	45	54.87	พอใช้
คนที่18	6.5	16.5	7	1.5	4.5	12	8.5	56.5	68.90	ดี
คนที่19	3	23	7	2	4.5	12.5	7.5	59.5	72.56	ดีมาก
คนที่20	3	18	2.5	2.5	2.5	8	8.5	45	54.87	พอใช้
คนที่21	6	17	6.5	1.5	4.5	10.5	8.5	54.5	66.46	ดี
คนที่22	5	23	5.5	2	5	10.5	9	60	73.17	ดีมาก
ค่าเฉลี่ย	5.15	18.56	5.90	2.54	3.15	10.34	7.90	53.59	65.4	ดี
ร้อยละ	64.48	61.89	59.09	50.90	63.18	73.86	79.09	65.4		
แปลผล	ดี	ดี	พอใช้	ต่ำ	ดี	ดีมาก	ดีมาก	ดี		
สัญลักษณ์	★★★	★★★	★★	★	★★★	★★★★	★★★★★	★★★		

จากตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคะแนนประเมินรายบุคคลของผู้ประเมินจำนวน 22 คน พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยรวมคือ 65.88 คะแนน โดยภาพรวมอยู่ในระดับเกณฑ์ ดี ซึ่งมีผลคะแนนแต่ละช่วงเป็นดังนี้ (1) ผู้ประเมินศักยภาพที่ให้คะแนนในช่วง 81-100 คะแนน หรือ อยู่ในระดับมาตรฐาน “ดีเยี่ยม” มีจำนวน 4 คน (2) ผู้ประเมินศักยภาพที่ให้คะแนนในช่วง 71-80 คะแนน หรือ อยู่ในระดับมาตรฐาน “ดีมาก” มีจำนวน 5 คน (3) ผู้ประเมินศักยภาพที่ให้คะแนนในช่วง 61-70 คะแนน หรือ อยู่ในระดับมาตรฐาน “ดี” มีจำนวน 5 คน (4) ผู้ประเมินศักยภาพที่ให้คะแนนในช่วง 51-60 คะแนน หรือ อยู่ในระดับมาตรฐาน “พอใช้” มีจำนวน 3 คน และ (5) ผู้ประเมินศักยภาพที่ให้คะแนนในช่วง 0- 50 คะแนน หรือ อยู่ในระดับมาตรฐาน “ต่ำ” มีจำนวน 5 คน

ผลการวิเคราะห์คะแนนประเมินศักยภาพในแต่ละด้าน เป็นดังต่อไปนี้

1) ศักยภาพด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว เกณฑ์การประเมินด้านนี้ประกอบด้วยตัวชี้วัดจำนวน 8 ข้อ พิจารณาจากแหล่งทรัพยากรการท่องเที่ยวมีความหลากหลาย เช่น มีภูมิทัศน์ที่สวยงาม เทศกาลหรือวัฒนธรรมประเพณีเป็นเอกลักษณ์ กิจกรรมการท่องเที่ยวมีความบันเทิงและความเพลิดเพลิน เป็นแหล่งดึงดูดใจของนักท่องเที่ยว เป็นต้น คะแนนรวมของการประเมินศักยภาพด้านนี้คือ 8 คะแนน ผลการศึกษาพบว่าผู้ประเมินให้คะแนนเฉลี่ยรวมที่ 5.15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 64.48 ผลการประเมินศักยภาพด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวของเกาะสมุยจึงอยู่ในระดับเกณฑ์ ดี (ระดับ 3 ดาว) ซึ่งศักยภาพด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ในปัจจุบันพบว่าทรัพยากรทางการท่องเที่ยวในเกาะสมุย ยังคงมีความหลากหลายทางด้านธรรมชาติและมีความโดดเด่น สวยงาม แต่ความโดดเด่นทางด้านวัฒนธรรม สถาปัตยกรรมท้องถิ่นในเกาะสมุย ยังไม่มีอะไรที่เป็นที่น่าสนใจมากนัก ศูนย์แสดงสัตว์มีกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวทำยังคงน้อย

2) ศักยภาพด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก เกณฑ์การประเมินด้านนี้ประกอบด้วยตัวชี้วัดย่อย จำนวน 4 ด้าน แบ่งออกเป็น (1) ด้านเส้นทางการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว มี 6 ข้อ พิจารณาจาก การเดินทางสะดวกและปลอดภัยของพื้นถนน มีป้ายบอกเส้นทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวที่ชัดเจน การจราจรไม่แออัด สามารถรองรับนักท่องเที่ยวผู้พิการหรือผู้สูงอายุได้ เป็นต้น (2) ด้านความพร้อมของระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว มี 7 ข้อ พิจารณาจาก ความสะดวกของทางเดินเท้า ห้องน้ำ ที่นั่งพัก ไฟฟ้า น้ำประปา ระบบสื่อสาร ศูนย์การค้า สวนสาธารณะ มีไว้รองรับในแหล่งท่องเที่ยวที่เพียงพอและพร้อมใช้งาน เป็นต้น (3) ด้านสนามกีฬาและ/ หรือสถานที่จัดการแข่งขันกีฬา มี 12 ข้อ พิจารณาจาก มีสนามกีฬา และหรือสถานที่จัดการแข่งขันกีฬาที่ได้มาตรฐาน พร้อมใช้งานอยู่เสมอ มีความปลอดภัยต่อนักท่องเที่ยว เป็นต้น และ (4) ด้านที่พักแรมและร้านอาหาร มี 5 ข้อ พิจารณาจาก จำนวนที่พักมีเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว อาหารถูกสุขลักษณะอนามัย มีการกำจัดของเสียอย่างถูกวิธี เป็นต้น รวมทั้งหมด 30 ข้อ คะแนนรวมของการประเมินศักยภาพด้านนี้คือ 30 คะแนน ผล

การศึกษาพบว่า ผู้ประเมินให้คะแนนเฉลี่ยรวมที่ 18.56 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 61.89 ผลการประเมินศักยภาพด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเกาะสมุยจึงอยู่ในระดับเกณฑ์ดี (ระดับ 3 ดาว) กล่าวคือ มีเส้นทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ง่ายสะดวก มีป้ายบอกทางตามทางแยกเพื่อไปจุดท่องเที่ยวต่างๆ รวมทั้งมีป้ายแสดงแผนที่ภายในแหล่งท่องเที่ยว มีศูนย์การค้าที่มีความทันสมัย ครบวงจร มีระบบสาธารณสุขปลอดภัย เช่น ไฟฟ้า ประปา ที่เพียงพอต่อการให้บริการของนักท่องเที่ยว พื้นที่การแข่งขันเรือใบมีความสวยงาม พื้นที่สามารถรองรับจำนวนนักท่องเที่ยวเพียงพอต่อการแข่งขันชมมวยไทยไฟว์สมุย ที่พักแรมมีจำนวนเพียงพอในการรองรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันกีฬา แต่ปัญหาที่พบคือ ตามแหล่งสถานที่ท่องเที่ยวบางแห่งยังไม่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มผู้สูงอายุหรือผู้พิการได้ ที่จอดรถสาธารณะยังไม่เพียงพอสำหรับรองรับจำนวนรถที่เข้ามาโดยเฉพาะในช่วงที่มีนักท่องเที่ยวหนาแน่น การจัดให้บริการสัญญาณ WiFi ในแหล่งท่องเที่ยวยังไม่พร้อมใช้งาน ห้องน้ำสาธารณะยังไม่เพียงพอต่อจำนวนนักท่องเที่ยว

3) ศักยภาพด้านความปลอดภัยของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เกณฑ์การประเมินด้านนี้ประกอบด้วยตัวชี้วัดจำนวน 10 ข้อ พิจารณาจากการวางแผนในการรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว ความพร้อมของเจ้าหน้าที่พนักงานในการรักษาความปลอดภัย ความปลอดภัยของอุปกรณ์กีฬาความพร้อมและประสิทธิภาพของอุปกรณ์รักษาความปลอดภัย เป็นต้น คะแนนรวมของการประเมินศักยภาพด้านนี้คือ 10 คะแนน ผลการศึกษาพบว่าผู้ประเมินให้คะแนนเฉลี่ยรวมที่ 5.59 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 59.05 ผลการประเมินศักยภาพด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวของเกาะสมุยจึงอยู่ในระดับเกณฑ์ พอใช้ (ระดับ 2 ดาว) สามารถอธิบายได้ว่า ศักยภาพด้านความปลอดภัยของการท่องเที่ยวเชิงกีฬานั้น มีข้อมูลติดต่อสถานที่สำคัญต่างๆ เช่น โรงพยาบาล สถานีตำรวจ ที่เข้าถึงได้ง่าย มีระบบสื่อสารสำหรับติดต่อขอความช่วยเหลือในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินที่มีประสิทธิภาพ แต่ไม่เคยมีการเตรียมเส้นทางหนีภัยหรือแผนอพยพนักท่องเที่ยวออกจากแหล่งที่เกิดเหตุฉุกเฉิน และอุปกรณ์ที่แสดงถึงข้อความระเบียบปฏิบัติแผ่นป้ายเพื่อแจ้งเตือนนักท่องเที่ยวยังไม่มี

4) ศักยภาพด้านบุคลากรทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เกณฑ์การประเมินด้านนี้ประกอบด้วยตัวชี้วัดจำนวน 5 ข้อ พิจารณาจากบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางด้านกีฬาสามารถแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว และอธิบายกติกาการเข้าร่วมกิจกรรม พร้อมต้อนรับนักท่องเที่ยวตลอดเวลาและมีเพียงพอในช่วงฤดูกาลจัดการแข่งขันกีฬา เป็นต้น คะแนนรวมของการประเมินศักยภาพด้านนี้คือ 5 คะแนน ผลการศึกษาพบว่าผู้ประเมินให้คะแนนเฉลี่ยรวมที่ 2.54 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 50.90 ผลการประเมินศักยภาพด้านบุคลากรทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุยจึงอยู่ในระดับเกณฑ์ ต่ำ (ระดับ 1ดาว) กล่าวคือ ศักยภาพด้านบุคลากรทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬา มีบริษัทเอกชนที่สามารถจัดรูปแบบงานกีฬา (Sport event) ให้กับสมุยได้ แต่บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านกีฬา มีไม่เพียงพอต่อการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว และบุคลากรทางการท่องเที่ยว

เหล่านี้ ขาดการฝึกอบรมความรู้ด้านกีฬาอย่างสม่ำเสมอ และไม่มีบุคลากรคอยดูแลบำรุงรักษา อุปกรณ์กีฬาและตรวจเช็คความปลอดภัยของอุปกรณ์

5) ศักยภาพด้านการมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น เกณฑ์การประเมินด้านนี้ประกอบด้วยตัวชี้วัดจำนวน 5 ข้อ พิจารณาจากการมีส่วนร่วมของชุมชนในรูปแบบต่างๆและการที่ชุมชนท้องถิ่นได้รับประโยชน์จากการดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวทั้งทางตรงและทางอ้อม เป็นต้น คะแนนรวมของการประเมินศักยภาพด้านนี้คือ 5 คะแนน ผลการศึกษาพบว่าผู้ประเมินให้คะแนนเฉลี่ยรวมที่ 3.15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 63.18 ผลการประเมินศักยภาพด้านการมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่นของเกาะสมุยจึงอยู่ในระดับเกณฑ์ ดี (ระดับ 3 ดาว) กล่าวได้ว่า คนในชุมชนให้ความร่วมมือในด้านการเป็นเจ้าของบ้านที่ดี ในการต้อนรับนักท่องเที่ยว ที่มาร่วมกิจกรรมการแข่งขันกีฬาเป็นอย่างดี มีรายได้จากการทำธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขันกีฬาและการท่องเที่ยวอื่น ๆ ด้วยเช่นกัน แต่คนในชุมชนมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาค่อนข้างน้อย

6) ศักยภาพด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ดึงดูดนักท่องเที่ยว เกณฑ์การประเมินด้านนี้ประกอบด้วยตัวชี้วัดจำนวน 14 ข้อ พิจารณาจาก เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมหลากหลาย ตอบสนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวได้ และกิจกรรมการท่องเที่ยวมีความน่าสนใจหรือมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของพื้นที่ กิจกรรมการท่องเที่ยวไม่ทำลายสภาพแวดล้อมและเป็นที่ยอมรับของคนในท้องถิ่น เป็นต้น คะแนนรวมของการประเมินศักยภาพด้านนี้คือ 14 คะแนน ผลการศึกษาพบว่าผู้ประเมินให้คะแนนเฉลี่ยรวมที่ 10.34 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 73.86 ผลการประเมินศักยภาพด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวของเกาะสมุยจึงอยู่ในระดับเกณฑ์ ดีมาก (ระดับ 4 ดาว) กล่าวคือ กิจกรรมการแข่งขันชกมวยไทย สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวและสร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุยให้เป็นที่รู้จักได้ กิจกรรมกีฬาสมุยไตรแอทลอน (Samui triathlon) ที่ผ่านมาเป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ เป็นอย่างมาก กิจกรรมกีฬาของเกาะสมุยโดยส่วนใหญ่สร้างความตื่นเต้น ความท้าทายให้กับนักท่องเที่ยวที่มาร่วมได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังให้คุณค่าทางด้านจิตใจมากกว่าเงินรางวัล

7) ศักยภาพด้านการประชาสัมพันธ์ เกณฑ์การประเมินด้านนี้ประกอบด้วยตัวชี้วัดจำนวน 10 ข้อ พิจารณาจากการ ประชาสัมพันธ์โดยใช้สื่อที่หลากหลาย ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ข่าวสารข้อมูลเป็นปัจจุบัน ถูกต้อง มีความกระชับ เข้าใจง่าย น่าเชื่อถือ ภาษาที่ใช้มีความสุภาพและเหมาะสม สามารถกระตุ้นความสนใจของนักท่องเที่ยวได้ เป็นต้น คะแนนรวมของการประเมินศักยภาพด้านนี้คือ 10 คะแนน ผลการศึกษาพบว่าผู้ประเมินให้คะแนนเฉลี่ยรวมที่ 7.90 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 79.09 ผลการประเมินศักยภาพด้านการประชาสัมพันธ์ของเกาะสมุยจึงอยู่ในระดับเกณฑ์ ดีมาก (ระดับ 4 ดาว) กล่าวได้ว่า ศักยภาพด้านการประชาสัมพันธ์ มีการใช้ภาษาในการสื่อสารมีความกระชับ เข้าใจง่าย และชัดเจน มีความสุภาพ ข้อมูลการเป็นความจริง น่าเชื่อถือ แต่

ยังขาดมีเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ที่มีความพร้อมในการให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวทุกช่องทาง การสื่อสาร

โดยสรุป ผลการประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา ของเกาะสมุย จังหวัด สุราษฎร์ธานี เมื่อพิจารณาจากองค์ประกอบทั้ง 7 ด้าน ของการประเมินแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาทั้ง 82 ตัวชี้วัด พบว่า จากคะแนนเต็ม 82 คะแนน ได้คะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 53.59 คะแนน คิดเป็น ร้อยละ 65.40 จึงจัดว่ามีศักยภาพการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา อยู่ในระดับเกณฑ์ ดี เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า องค์ประกอบที่มีศักยภาพอยู่ในระดับดีมาก (คะแนน 71-80 คะแนน) มีจำนวน 2 ด้าน ได้แก่ ศักยภาพด้านการประชาสัมพันธ์ และศักยภาพด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิง กีฬาที่ดึงดูดนักท่องเที่ยว รองลงมา องค์ประกอบที่มีศักยภาพอยู่ในเกณฑ์ ดี (คะแนน 61-70 คะแนน) มีจำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น ส่วนองค์ประกอบที่มีศักยภาพอยู่ในเกณฑ์ พอใช้ (คะแนน 51-60 คะแนน) มีจำนวน 1 ด้าน คือ ด้านความปลอดภัยของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และองค์ประกอบที่มีศักยภาพอยู่ในเกณฑ์ ต่ำ (คะแนน 0-50 คะแนน) มีจำนวน 1 ด้าน คือ ศักยภาพ ด้านบุคลากรทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

4.1.2.2 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกได้มาจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ที่ เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเกาะสมุย และกลุ่มนักวิชาการด้านการท่องเที่ยว ทั้ง 22 คน ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบศักยภาพพื้นที่ทั้ง 7 ด้านมีรายละเอียดดังนี้

1) ศักยภาพด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว กลุ่มตัวอย่างให้ความเห็นเพิ่มเติม เกี่ยวกับศักยภาพด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวของเกาะสมุยว่า มีสิ่งปลูกสร้างเพิ่มขึ้นอย่างหนาแน่น อยู่ในแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ รวมถึงพื้นที่บนภูเขาด้วย เมื่อมีการใช้ทรัพยากรแล้วควรมีการรักษา และควบคุมควบคุมกันไป ควรมีการจัดการควบคุมการก่อสร้าง อาคารบ้านเรือนให้เป็นระเบียบ เรียบร้อย ควบคุมการบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อสร้างเป็นที่พักอาศัย หรือควรสร้างอาคารให้กลมกลืนกับ สิ่งแวดล้อมที่อาศัยอยู่ เพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรทางธรรมชาติให้คงอยู่ในระยะยาวและก่อให้เกิด ภาพลักษณ์ที่ดี นอกจากนี้ ปัญหาการปล่อยน้ำเสียลงสู่ทะเลควรมีการจัดการอย่างจริงจังเพื่อลด ปัญหาน้ำทะเลขุ่น เพราะเกาะสมุยจำเป็นต้องใช้ต้นทุนทางทรัพยากรทางธรรมชาติที่สมบูรณ์ เพื่อ กระตุ้นและส่งเสริมให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเกิดการพัฒนาและขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง นักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมเยือนจะได้พำนักอยู่ที่เกาะสมุยนานขึ้น และกระจายรายได้ในพื้นที่เพิ่มมากขึ้น

2) ศักยภาพด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก กลุ่มตัวอย่าง ให้ความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับศักยภาพด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเกาะสมุย ว่า คุณภาพของถนนภายในเกาะสมุยมีการปรับปรุงแล้วบางส่วน แต่ยังมีบางส่วนที่ขาดการพัฒนา

สนามกีฬาพื้นของสนามมีชำรุดอยู่บางจุด สิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานควรมีการพัฒนาและให้ความสำคัญเป็นอย่างมากในสถานที่ท่องเที่ยว เพื่อให้กลุ่มตลาดต่างประเทศเข้าถึงได้ง่าย ซึ่งสภาพปัจจุบันของเกาะสมุยเป็นพื้นที่มีเขตพื้นที่จำกัด สามารถรองรับจำนวนนักท่องเที่ยวได้จำกัด หากมีการจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬาใดๆก็ตาม ไม่ควรจัดงานที่ยิ่งใหญ่เกินไป เพราะการเดินทางเข้า-ออก มีข้อจำกัดเรื่องการเดินทาง เช่น การเดินทางโดยเรือข้ามฝากมีข้อจำกัดเรื่องเวลาและจำนวนผู้โดยสาร เป็นต้น นอกจากนี้ ปัญหาเรื่องการจราจรติดขัดเป็นปัญหาที่มีมานาน ดังนั้นหากมีการจัดงานต่างๆ ที่ก่อให้เกิดการเดินทางมากๆ ควรมีการใช้รถบริการรับส่งฟรีให้กับนักท่องเที่ยว เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาจราจรติดและลดปัญหาพื้นที่จอดรถไม่เพียงพอ

3) ศักยภาพด้านความปลอดภัยของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา กลุ่มตัวอย่างให้ความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับศักยภาพด้านความปลอดภัยของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาว่า การจัดการด้านความปลอดภัยเป็นสิ่งสำคัญมากประการหนึ่ง หากต้องการให้นักท่องเที่ยวเล่นเรือใบจากต่างประเทศเข้ามาอย่างต่อเนื่อง สมุยจะต้องมีอุจาดเรือ ซึ่งปัจจุบันเกาะสมุยยังขาดอุจาดเรือสำหรับเรือใบและเรืออื่นๆ เนื่องจากเรือแล่นมาจากต่างประเทศเรืออาจเกิดปัญหาระหว่างการเดินทางหรือขณะการแข่งขันเรือใบ เรืออาจเกิดปัญหาในระหว่างการแข่งขัน อุจาดเรือสามารถรองรับและช่วยแก้ไขปัญหาของเรือได้ นักท่องเที่ยวที่นิยมเดินทางโดยเรือจะสามารถเดินทางมาได้อย่างปลอดภัยและสบายใจมากขึ้น รวมถึงยังเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจในเกาะสมุยให้ชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้นอีกด้วย นอกจากนี้ ปัญหาเส้นทางการจัดการแข่งขันวิ่งมาราธอน หรือการแข่งขันปั่นจักรยานทางไกล มีรถยนต์และรถจักรยานยนต์จอดกีดขวางเส้นทางของนักกีฬา ดังนั้น หากมีการจัดการแข่งขันกีฬาวิ่งมาราธอน หรือ ปั่นจักรยาน ต้องจัดการเรื่องความปลอดภัยให้กับนักกีฬาอย่างเข้มงวด

4) ศักยภาพด้านบุคลากรทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬา กลุ่มตัวอย่างได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับศักยภาพด้านบุคลากรทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ของเกาะสมุย ว่าความสามารถของบุคลากรด้านภาษาต่างประเทศ เป็นเรื่องสำคัญสำหรับใช้ในการสื่อสารกับนักท่องเที่ยว เนื่องจากบางครั้งเจ้าหน้าที่สื่อสารกับนักท่องเที่ยวโดยใช้ภาษาที่เข้าใจแต่ไม่ถูกต้องหรือไม่สุภาพ อาจเกิดความเข้าใจผิดได้ ดังนั้น ควรมีการจัดโครงการอบรมภาษาที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือนักท่องเที่ยวให้กับ เจ้าหน้าที่ พนักงาน อย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้ บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านกีฬาเฉพาะ ได้แก่ ปั่นจักรยานเสือภูเขา เรือใบ ฟุตบอล และโยคะ ปัจจุบันยังมีน้อย ยกเว้น ผู้เชี่ยวชาญด้านมวยไทย

5) ศักยภาพด้านการมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น กลุ่มตัวอย่างให้ความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับศักยภาพด้านการมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่นว่า ที่ผ่านมาการนำเอาการท่องเที่ยวเชิงกีฬามาส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นการดำเนินงานแบบ Top-down หรือดำเนินการโดยภาคเอกชนมากกว่า ชาวบ้าน ซึ่งชุมชนในพื้นที่ มีส่วนร่วมในการผลักดันและส่งเสริมให้เกิดความยั่งยืนน้อยลง

ทั้งๆ ที่ศักยภาพและเสน่ห์ของกีฬา โดยเฉพาะกีฬาพื้นบ้านบางชนิด ควรจะส่งเสริมและผลักดันให้ เป็นอีกทางเลือกของการท่องเที่ยวในพื้นที่เกาะสมุยได้ รวมทั้งการบูรณาการเรื่องการท่องเที่ยวเชิง กีฬาควบคู่กับการทำกิจกรรมเชิงอาสา การสร้างสัมพันธ์ภาพอันดีระหว่างผู้มาเยือนและเจ้าบ้าน มี การพัฒนาเครือข่ายการท่องเที่ยวกีฬาออกไป จะช่วยให้การท่องเที่ยวเชิงกีฬามีความชัดเจนมากขึ้น และสามารถผลักดันได้ง่ายขึ้น

6) ศักยภาพด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ดึงดูดนักท่องเที่ยว กลุ่ม ตัวอย่างให้ความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับศักยภาพด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุยว่า กิจกรรมการแข่งขันกีฬาที่จะใช้เป็นกิจกรรมในการดึงดูดนักท่องเที่ยวจะต้องจัดอย่างสม่ำเสมอเป็น ประจำ หรือบันทึกในปฏิทินการแข่งขันกีฬา ยกตัวอย่างเช่น การแข่งขันไตรกีฬา สมุยไตรแอทลอน ที่ มีการจัดการแข่งขันมาตลอดและได้รับการตอบรับเป็นอย่างดีจากผู้เข้าร่วมการแข่งขันทั่วโลก ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2011-2014 แต่ต่อมา ได้ขาดความต่อเนื่องของการจัดการแข่งขันไตรกีฬาอีก เนื่องจาก มี ผลกระทบมาจากทางการเมือง เหตุการณ์รัฐประหารในประเทศไทย พ.ศ. 2557 เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2557 โดยคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) จึงทำให้งบประมาณไม่มีมา สนับสนุนด้านนี้จนถึงปัจจุบัน หากสถานการณ์ทางการเมืองเรียบร้อยแล้ว ทางเทศบาลนครเกาะสมุย ควรมีการทำเรื่องของงบประมาณมาสนับสนุนกีฬาประเภทนี้อีกครั้ง ในส่วนข้อเสนอแนะด้านกิจกรรม อื่นๆ คือ ควรใช้กิจกรรมกีฬาทางน้ำ เป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยว เนื่องจากเกาะสมุย มีจุดขายที่โดดเด่น คือ หาดทราย และชายทะเลที่สวยงาม โดยเน้นกลุ่มเป้าหมายที่สนใจด้านการพักผ่อนทางทะเล เน้น กีฬาทางน้ำเป็นหลัก จัดให้เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นเกาะสมุย และกิจกรรมกีฬาพื้นบ้านของเกาะส มุย ที่สามารถรองรับกลุ่มนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และชาวต่างชาติได้ เช่นการแข่งขันควายชน เพื่อ สร้างเอกลักษณ์ประจำท้องถิ่นที่ไม่เหมือนใคร เน้นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ต้องการพักผ่อนในรูปแบบใหม่

7) ศักยภาพด้านการประชาสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่างยังให้ความเห็นเพิ่มเติม เกี่ยวกับศักยภาพด้านการประชาสัมพันธ์ว่า การจัดการการแข่งขันกีฬาแต่ละครั้ง ควรประชาสัมพันธ์ กิจกรรมให้กับคนในพื้นที่เกาะสมุยให้ทั่วถึงด้วย บางครั้งคนในพื้นที่ยังไม่ทราบว่ามีการจัดการแข่งขัน กีฬา เพื่อต้องการให้คนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการแข่งขันกีฬา มาให้กำลังใจนักกีฬา ระหว่างที่ทำการแข่งขันก็เป็นส่วนประกอบที่สำคัญ ที่ขาดไม่ได้ เช่น ในการแข่งขันวิ่งมาราธอน ควรมี กองเชียร์ จากคนในชุมชนตลอดเส้นทางการแข่งขัน เพื่อส่งเสริมความประทับใจและกลับมาเกาะสมุย อีกครั้ง นอกจากนี้ ควรมีการสร้างระบบฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยการจ้างผู้เชี่ยวชาญ ด้านไอที มาผลิตโปรแกรมเก็บฐานข้อมูลการท่องเที่ยว ที่สามารถเผยแพร่ข้อมูลลงบนเว็บไซต์ โดย เน้นการค้นหาได้ง่าย ใช้งานง่าย หาอะไรก็เจอบนเว็บไซต์นี้ เพียงเว็บไซต์เดียว หรือสร้างเป็น แอปพลิเคชันบนมือถือ ที่สามารถเชื่อมต่อไปยังเว็บไซต์อื่นๆที่เกี่ยวข้องได้ และจะต้องมีการใช้ภาษาที่ นอกเหนือจากภาษาอังกฤษและภาษาไทย

จากผลการประเมินศักยภาพและการสัมภาษณ์เชิงลึก การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของ เกาะสมุย ในด้านอุปทาน จากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาใน เกาะสมุย และกลุ่มนักวิชาการด้านการท่องเที่ยว ทั้ง 22 คน ในช่วงต้นนั้น มีผลลัพธ์ที่แตกต่างกัน เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นการท่องเที่ยว และด้านการประชาสัมพันธ์ อยู่ในเกณฑ์ ดีมาก แต่ด้าน บุคลากร อยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำ และมีปัญหาด้านอื่นๆเพิ่มเติม ต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาโดยเร็ว และ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการวิเคราะห์ ข้อมูลด้านอุปทานที่ได้ดังกล่าวข้างต้น ยังคงต้องนำไป วิเคราะห์ผลร่วมกับข้อมูลทางด้านอุปสงค์ที่เป็นส่วนสำคัญ คือ ข้อมูลด้านการรับรู้ภาพลักษณ์การ ท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย จากมุมมองของนักท่องเที่ยว ทั้ง 400 คน ข้อมูล 2 ส่วน ทั้งด้าน อุปทานและด้านอุปสงค์ จะนำไปสู่แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย จังหวัดสุ ราษฎร์ธานี

4.2 ผลการศึกษาการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา

วัตถุประสงค์ที่ 2 ของงานวิจัยนี้คือ เพื่อศึกษาการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิง กีฬาของเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี จากมุมมองของนักท่องเที่ยว และกำหนดสมมุติฐานที่ เกี่ยวข้องดังนี้

สมมุติฐานที่ 1. นักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ มีการรับรู้ ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน

สมมุติฐานที่ 2. นักท่องเที่ยวทั่วไป นักกีฬาร่วมการแข่งขัน และนักท่องเที่ยวที่ เกี่ยวข้องกับนักกีฬามีการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน

4.2.1 ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4.2 แสดงข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน

ตารางที่ 4. 2 ข้อมูลประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลประชากรศาสตร์	ความถี่ (n)	ร้อยละ (%)
1. สัญชาติ		
ต่างชาติ	180	45.0
ชาวไทย	220	55.0
2. เพศ		
หญิง	173	43.2
ชาย	227	56.8
3. อายุ		
20 - 29 ปี	145	36.2
30 - 39 ปี	147	36.8
40 - 49 ปี	64	16.0
50 - 59 ปี	31	7.8
มากกว่า 60 ปี	13	3.2
4. สถานภาพ		
โสด	238	59.5
สมรส	162	40.5
5. การศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	112	28.0
ปริญญาตรี	222	55.5
สูงกว่าปริญญาตรี	66	16.5
6. อาชีพหลัก		
พนักงานเอกชน	144	36.0
ข้าราชการ / พนักงานราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	59	14.8
แม่บ้าน/พ่อบ้าน	27	6.8
ธุรกิจส่วนตัว / อาชีพอิสระ	135	33.7
นักเรียน /นักศึกษา	35	8.7

ตารางที่ 4. 2 ข้อมูลประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

ข้อมูลประชากรศาสตร์	ความถี่ (n)	ร้อยละ (%)
7. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่า 25,000 บาท	136	34.0
25,001 – 35,000 บาท	78	19.4
35,001 – 45,000 บาท	53	13.2
45,001 – 55,000 บาท	39	9.8
55,001 – 65,000 บาท	12	3.0
65,001 – 75,000 บาท	20	5.0
75,001 – 85,000 บาท	15	3.8
85,000 บาทขึ้นไป	47	11.8

จากตารางที่ 4. 2 พบว่า ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มนักท่องเที่ยว ที่มาท่องเที่ยวหรือมีส่วนร่วมการแข่งขันกีฬาในเกาะสมุย จำนวน 400 คน จำแนกตาม สัญชาติ เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน เป็นดังนี้

สัญชาติ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยว ที่มาท่องเที่ยวหรือมาร่วมการแข่งขันกีฬาในเกาะสมุย จำนวน 400 คน จากกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยวต่างชาติมีสัดส่วนใกล้เคียงกัน โดยนักท่องเที่ยวชาวไทยมีจำนวนมากกว่าเพียงร้อยละ 10

เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยว ที่มาท่องเที่ยวหรือมีส่วนร่วมการแข่งขันกีฬาในเกาะสมุย อัตราส่วนที่เป็นเพศชาย มีมากกว่าเพศหญิง ร้อยละ 13.5

อายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีอยู่จำนวน 2 กลุ่มอายุ ที่มีจำนวนมากและใกล้เคียงกันคือ ช่วงอายุ 30 - 39 ปี และช่วงอายุ 20 - 29 ปี ที่ห่างกันเพียงร้อยละ 0.5 และในกลุ่มผู้สูงอายุที่มีอายุ มากกว่า 60 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด

สถานภาพ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่สถานภาพโสด มาท่องเที่ยวหรือมาร่วมการแข่งขันกีฬาในเกาะสมุย มีมากกว่ากลุ่มที่มีสถานภาพสมรสแล้วถึงร้อยละ 19

การศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยว ที่มาท่องเที่ยวหรือมีส่วนร่วมการแข่งขันกีฬาในเกาะ จำนวน 400 คน ส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มากกว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี สูงถึงร้อยละ 27.5

อาชีพ พบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวหรือมีส่วนร่วมการแข่งขันกีฬาในเกาะสมุย ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงานเอกชนและมีธุรกิจส่วนตัว ห่างกันเล็กน้อยเพียงร้อยละ 2.2 เท่านั้น และกลุ่มอาชีพที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ แม่บ้าน/พ่อบ้าน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวหรือมีส่วนร่วมการแข่งขันกีฬาในเกาะสมุย ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า 25,000 บาท และรองลงมาคือผู้ที่มีรายได้ 25,001 – 35,000 บาท ซึ่งมีความแตกต่างกันค่อนข้างมากถึง ร้อยละ 15

4.2.2 ข้อมูลพฤติกรรมการเดินทางของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4.3 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.3 พฤติกรรมการเดินทางของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะสมุย	ความถี่	ร้อยละ
1. ประสบการณ์ในการมาเที่ยวเกาะสมุย		
ครั้งแรก	62	15.5
2-3 ครั้ง	110	27.5
4-6 ครั้ง	60	15.0
มากกว่า 6 ครั้ง	168	42.0
2. ระยะเวลาในการท่องเที่ยว		
1 – 3 วัน	187	46.8
4-7 วัน	107	26.7
1-2 สัปดาห์	50	12.5
3 - 4 สัปดาห์	30	7.5
มากกว่า 1 เดือน	26	6.5
3. ผู้ที่ร่วมการเดินทางมาท่องเที่ยว		
เดินทางท่องเที่ยวโดยลำพัง	71	17.7
เดินทางท่องเที่ยวกับกลุ่มเพื่อน	185	46.3
เดินทางท่องเที่ยวกับกลุ่มญาติและครอบครัว	144	36.0
4. รูปแบบการเดินทางมาท่องเที่ยวในเกาะสมุย		
จองการเดินทางมาด้วยตนเอง	331	82.8
เดินทางท่องเที่ยวเป็นหมู่คณะ/ หน่วยงาน	47	11.8
เดินทางท่องเที่ยวโดยใช้บริการบริษัทนำเที่ยว	22	5.4

ตารางที่ 4. 3 พฤติกรรมการเดินทางของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

ข้อมูลการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะสมุย	ความถี่	ร้อยละ
5. ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง		
รถเช่า เช่น จักรยานยนต์ รถยนต์	82	20.5
รถโดยสารประจำทาง	54	13.5
รถแท็กซี่	36	9.0
รถให้บริการของโรงแรม	34	8.5
รถส่วนตัว	194	48.5

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ข้อมูลการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะสมุย ของกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวหรือมีส่วนร่วมการแข่งขันกีฬาในเกาะสมุย จำนวน 400 คน จำแนกตามประสบการณ์ในการมาเที่ยวเกาะสมุย ระยะเวลาในการท่องเที่ยว ผู้ที่ร่วมการเดินทางมาท่องเที่ยว รูปแบบการเดินทางมาท่องเที่ยวในเกาะสมุย ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง เป็นดังนี้

ประสบการณ์ในการมาเที่ยวเกาะสมุย พบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวหรือมีส่วนร่วมการแข่งขันกีฬาในเกาะสมุย จากกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาครั้งแรก และเดินทางมาแล้ว 4-6 ครั้ง มีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันมาก ซึ่งมีนักท่องเที่ยวที่มาครั้งแรกมีมากกว่าเพียง 0.5 เท่านั้น แต่ส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มที่เดินทางมาแล้วมากกว่า 6 ครั้ง และมีมากกว่ากลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาครั้งแรก สูงถึงร้อยละ 26.5

ระยะเวลาในการท่องเที่ยว พบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวหรือมีส่วนร่วมการแข่งขันกีฬาในเกาะสมุย จากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้เวลาในการเดินทางท่องเที่ยว 1-3 วัน ซึ่งต่างจากการใช้เวลาในการเดินทางท่องเที่ยวประมาณ 4-7 วันค่อนข้างมาก ถึงร้อยละ 20

ผู้ที่ร่วมการเดินทางมาท่องเที่ยว พบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวหรือมีส่วนร่วมการแข่งขันกีฬาในเกาะสมุย จากกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวกับกลุ่มเพื่อน และกับกลุ่มญาติหรือครอบครัว มีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน โดยนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวกับกลุ่มเพื่อน มีจำนวนมากกว่า ถึงร้อยละ 10.3

รูปแบบการเดินทางมาท่องเที่ยวในเกาะสมุย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวหรือมีส่วนร่วมการแข่งขันกีฬาในเกาะสมุย จำนวน 400 คน จากกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาด้วยตนเอง และนักท่องเที่ยวเดินทางท่องเที่ยวเป็นหมู่คณะ/หน่วยงาน มีสัดส่วนแตกต่างกันมาก โดยนักท่องเที่ยวเดินทางมาด้วยตนเอง มีจำนวนมากกว่า ถึงร้อยละ 71

ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวหรือมีส่วนร่วมการแข่งขันกีฬาในเกาะสมุย จากกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวมีการใช้รถส่วนตัว มีจำนวนมากเกือบครึ่งของนักท่องเที่ยวทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 48.5 และแตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่ใช้บริการรถเช่ามากถึงร้อยละ 28

4.2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ตารางที่ 4.4 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4. 4 ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	ความถี่	ร้อยละ
1. ประเภทของนักท่องเที่ยว		
นักท่องเที่ยวทั่วไป	100	25.0
นักกีฬาที่เข้ามาร่วมการแข่งขันในอำเภอเกาะสมุย	203	50.8
นักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬา เช่น โค้ช ที่ปรึกษา นักกีฬา ทีมแพทย์ ผู้สนับสนุนนักกีฬา	97	24.2
2. วัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมาท่องเที่ยว		
ต้องการออกกำลังกาย	124	31.0
ต้องการพักผ่อนในรูปแบบใหม่ๆ	85	21.2
เป็นทีมงานของการแข่งขันกีฬา	36	9.0
เป็นสมาชิกชมรมต่างๆทางด้านกีฬา	5	1.2
เป็นส่วนหนึ่งของการอบรม/สัมมนา/ศึกษาดูงาน	12	3.0
ต้องการแข่งขันเพื่อเงินรางวัล	16	4.0
ชมการแข่งขันกีฬาที่ชื่นชอบ	25	6.3
ความสนุกสนานเพลิดเพลิน	93	23.3
ชมการแข่งขันของนักกีฬาที่ชื่นชอบ	4	1.0
3. สถานที่จัดกีฬาในเกาะสมุย ที่นักท่องเที่ยวรู้จัก		
สนามกีฬากลางพรุเฉวง	322	80.5
สนามฟุตบอลสมุยอารีน่า	130	32.5
สนามวอลเลย์บอลชายหาด (หาดเฉวง)	116	29.0
สนามปั่นจักรยานเสือภูเขาบางรักษ์	32	8.0
สนามยิงปืนอำเภอเกาะสมุย	44	11.0
สนามมวยเพชรปัญญา (เฉวง)	146	36.5

ตารางที่ 4.4 ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	ความถี่	ร้อยละ
3. สถานที่จัดกีฬาในเกาะสมุย ที่นักท่องเที่ยวรู้จัก (ต่อ)		
สนามแข่งรถโกคาร์ท (พรุเฉวง)	61	15.3
สนามแข่งรถโกคาร์ท (ป่อผุด)	56	14.0
หาดเฉวง (เล่นเรือใบ)	138	34.5
สนามกอล์ฟสันติบุรี	48	12.0
สนามแข่งรถลิปะใหญ่	22	5.5
4. กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ชื่นชอบ		
ฟุตบอล / ฟุตซอล	80	20.0
มวยไทย	123	30.8
วิ่ง / วิ่งมาราธอน	280	70.0
ว่ายน้ำ	108	27.0
จักรยานเสือภูเขา	88	22.0
ตีกอล์ฟ	15	3.8
เล่นเรือใบ	33	8.3
วอลเลย์บอล	67	16.8
โกคาร์ท	20	5.0
แอโรบิก	84	21.0
โยคะ	81	20.3
เปตอง	16	4.0
เทควันโด	14	3.5
แบดมินตัน	37	9.3
บาสเก็ตบอล	11	2.8
เทนนิส	4	1.0
เจ็ทสกี	10	2.5

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ของกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวหรือมีส่วนร่วมการแข่งขันกีฬาในเกาะสมุย จำนวน 400 คน จำแนกตาม ประเภทของนักท่องเที่ยว วัตถุประสงค์หลักของการเดินทาง สถานที่จัดกีฬาในเกาะสมุย และกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เป็นดังนี้

ประเภทนักท่องเที่ยว พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวหรือมีส่วนร่วมการแข่งขันกีฬาในเกาะสมุย จำนวน 400 คน จากกลุ่มตัวอย่าง ประเภทนักท่องเที่ยวมากกว่าครึ่งของทั้งหมดเป็นนักกีฬาที่เข้ามาร่วมการแข่งขันกีฬา ส่วนประเภทนักท่องเที่ยวทั่วไป และนักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬามีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน

วัตถุประสงค์หลักของการเดินทาง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวหรือมีส่วนร่วมการแข่งขันกีฬาในเกาะสมุย จำนวน 400 คน จากกลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีวัตถุประสงค์คือต้องการออกกำลังกายเป็นหลัก ส่วนวัตถุประสงค์หลักเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินและต้องการพักผ่อนในรูปแบบใหม่ๆ คือวัตถุประสงค์รองลงมา และมีสัดส่วนใกล้เคียงกัน โดยประสงค์หลักเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินมีมากกว่า เพียง ร้อยละ 2.1

สถานที่จัดกีฬาในเกาะสมุย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวหรือมีส่วนร่วมการแข่งขันกีฬาในเกาะสมุย จำนวน 400 คน จากกลุ่มตัวอย่างรู้จักสนามกีฬากลางพรุฒวง เกือบทั้งหมด ส่วนสนามมวยเพชรบัญชา (เฉวง) และ หาดเฉวงมีสัดส่วนใกล้เคียงกัน โดยกลุ่มตัวอย่างรู้จักสนามมวยเพชรบัญชา มากกว่าเพียง ร้อยละ 2 เท่านั้น ส่วนสนามแข่งรถลิปะใหญ่กลุ่มตัวอย่างรู้จักน้อยมาก

กิจกรรมกีฬาที่นักท่องเที่ยวชื่นชอบ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวหรือมีส่วนร่วมการแข่งขันกีฬาในเกาะสมุย จำนวน 400 คน จากกลุ่มตัวอย่างชื่นชอบการวิ่ง หรือวิ่งมาราธอนมีมากเป็นอันดับ 1 รองลงมาคือกิจกรรมชกมวยไทย ซึ่งมีจำนวนน้อยกว่าวิ่ง/วิ่งมาราธอน ร้อยละ 40 และกิจกรรมที่นิยมรองจากอันดับ 2 คือ วายน้ำ มีสัดส่วนใกล้เคียงกันกับกิจกรรมชกมวยไทย โดยชกมวยไทยมีมากกว่าเล็กน้อยเพียง ร้อยละ 3.8

4.2.4 ระดับการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเกาะสมุย

ตารางที่ 4.5 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย ด้วยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในภาพรวมของแต่ละด้านทั้ง 6 ด้าน คือ ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว ด้านความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา ด้านบุคลากรทางการท่องเที่ยว ด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน และด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว

ตารางที่ 4. 5 ระดับการรับรู้ภาพลักษณ์ท่องเที่ยวเชิงกีฬาของกลุ่มตัวอย่าง

องค์ประกอบการรับรู้ภาพลักษณ์	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว	3.60	0.679	มาก
2. ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว	3.65	0.772	มาก
3. ด้านความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา	3.58	0.914	มาก
4. ด้านบุคลากรทางการท่องเที่ยว	3.60	0.841	มาก
5. ด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน	3.65	0.837	มาก
6. ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.78	0.760	มาก
รวม	3.64	0.800	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่า การรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาในภาพรวม อยู่ในระดับ “มาก” ($\bar{x} = 3.64$ และ $S.D = 0.800$) และเมื่อวิเคราะห์รายละเอียดเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับการรับรู้ระดับมาก โดยเรียงตามลำดับ คือ ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ($\bar{x} = 3.78$ และ $S.D = 0.760$) ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{x} = 3.65$ และ $S.D = 0.772$) ด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ($\bar{x} = 3.65$ และ $S.D = 0.837$) ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ($\bar{x} = 3.60$ และ $S.D = 0.679$) ด้านบุคลากรทางการท่องเที่ยว ($\bar{x} = 3.60$ และ $S.D = 0.841$) และด้านความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา ($\bar{x} = 3.58$ และ $S.D = 0.914$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4. 6 ระดับการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว

การรับรู้ภาพลักษณ์ ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติยังคงมีสภาพสมบูรณ์	3.69	0.835	มาก
2. แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติมีความเป็นเอกลักษณ์	3.68	0.839	มาก
3. มีอาหารเฉพาะของท้องถิ่นเกาะสมุยที่เป็นเอกลักษณ์	3.68	1.052	มาก
4. แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติมีความหลากหลาย เช่น ถ้ำ น้ำตก ป่าชายเลน ชายหาด หาดหิน หาดเลน ฯลฯ	3.67	0.890	มาก
5. สถานบันเทิงยามค่ำคืนมีความน่าสนใจ	3.65	0.997	มาก
6. เทศกาลหรือวัฒนธรรมประเพณีในท้องถิ่นมีชื่อเสียง และความเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป	3.56	0.888	มาก
7. เทศกาลประจำปี หรือวัฒนธรรมประเพณีในท้องถิ่น มี ความโดดเด่นและแตกต่างจากที่อื่นๆ	3.55	0.954	มาก
8. สถาปัตยกรรมท้องถิ่นมีความสวยงาม เป็นเอกลักษณ์ เฉพาะ	3.49	0.912	มาก
9. ศูนย์แสดงสัตว์มีกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น สวนผีเสื้อ ปางช้าง ฟาร์มแกะ ศูนย์แสดงพันธุ์สัตว์น้ำ เป็นต้น	3.48	0.978	มาก
รวม	3.60	0.92	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ของกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวหรือมีส่วนร่วมการแข่งขันกีฬาในเกาะสมุย ในด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.60$ และ $S.D = 0.92$) และเมื่อพิจารณาตามตัวชี้วัดแต่ละข้อพบว่า ทุกตัวชี้วัดอยู่ในระดับมาก ตัวอย่างเช่น แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติยังคงมีสภาพสมบูรณ์ ($\bar{x} = 3.69$ และ $S.D = 0.835$) แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติมีความเป็นเอกลักษณ์ ($\bar{x} = 3.68$ และ $S.D = 0.839$) มีอาหารเฉพาะของท้องถิ่นเกาะสมุยที่เป็นเอกลักษณ์ ($\bar{x} = 3.68$ และ $S.D = 1.052$) แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติมีความหลากหลาย เช่น ถ้ำ น้ำตก ป่าชายเลน ชายหาด หาดหิน หาดเลน ฯลฯ ($\bar{x} = 3.67$ และ $S.D = 0.890$)

ตารางที่ 4. 7 ระดับการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว

การรับรู้ภาพลักษณ์ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. เป็นสถานที่จัดการแข่งขันกีฬาที่มีความสวยงาม และน่าสนใจ	3.84	0.891	มาก
2. มีศูนย์การค้าที่ทันสมัย ครบวงจร	3.84	0.959	มาก
3. ที่พักแรมมีระบบรักษาความปลอดภัยแก่ชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว	3.79	0.924	มาก
4. มีการจัดการด้านอาหารและโภชนาการที่ถูกสุขลักษณะ รวมถึงมีการจัดเก็บและกำจัดของเสียอย่างถูกวิธี	3.78	0.940	มาก
5. มีสถานที่เพื่อนั่งพักผ่อนของนักท่องเที่ยวที่เพียงพอเหมาะสม	3.76	0.932	มาก
6. มีสวนสาธารณะ เหมาะแก่การพักผ่อนหย่อนใจ	3.71	0.989	มาก
7. มีระบบสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า ประปา ที่เพียงพอต่อการใช้บริการของนักท่องเที่ยว	3.59	0.972	มาก
8. มีเส้นทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ง่ายสะดวก ไม่ซับซ้อน	3.57	1.021	มาก
9. มีการให้บริการรถ หรือเรือสาธารณะไปยังแหล่งท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอ	3.56	1.070	มาก
10. มีการออกแบบ “อารยสถาปัตยกรรม (Universal Design)” ในแหล่งท่องเที่ยวเพื่อรองรับคนพิการ/ผู้สูงอายุ อย่างเท่าเทียม	3.40	1.021	ปานกลาง
11. ถนนมีคุณภาพ ได้มาตรฐาน ขับขี่ปลอดภัย	3.32	1.150	ปานกลาง
รวม	3.65	0.99	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ของกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวหรือมีส่วนร่วมการแข่งขันกีฬาในเกาะสมุย ในด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.65$ และ $S.D = 0.99$) และเมื่อพิจารณาตามตัวชี้วัดแต่ละข้อพบว่า ตัวชี้วัดที่อยู่ในระดับมาก ตัวอย่างเช่น เป็นสถานที่จัดการแข่งขันกีฬาที่มีความสวยงาม และน่าสนใจ ($\bar{x} = 3.84$ และ $S.D = 0.891$) ที่พักแรมมี

ระบบรักษาความปลอดภัยแก่ชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว ($\bar{x} = 3.79$ และ $S.D = 0.924$) มีสวนสาธารณะ เหมาะแก่การพักผ่อนหย่อนใจ ($\bar{x} = 3.71$ และ $S.D = 0.989$) มีระบบสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า ประปา ที่เพียงพอต่อการใช้บริการของนักท่องเที่ยว ($\bar{x} = 3.59$ และ $S.D = 0.972$) มีเส้นทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ง่ายสะดวก ไม่ซับซ้อน ($\bar{x} = 3.57$ และ $S.D = 1.021$) และมีตัวชี้วัดที่อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ “อารยสถาปัตยกรรม (Universal Design)” ในแหล่งท่องเที่ยวเพื่อรองรับคนพิการ/ผู้สูงอายุ ($\bar{x} = 3.40$ และ $S.D = 1.021$) และถนนมีคุณภาพ ได้มาตรฐาน ขับขี่ปลอดภัย ($\bar{x} = 3.32$ และ $S.D = 1.150$)

ตารางที่ 4.8 ระดับการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา ด้านความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา

การรับรู้ภาพลักษณ์ด้าน ความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. มีมาตรการรักษาความปลอดภัยให้กับ นักท่องเที่ยวจากอันตรายที่อาจจะเกิดขึ้นใน แหล่งท่องเที่ยว	3.64	1.101	มาก
2. มีป้ายเตือน ป้ายแจ้งเหตุเพื่อป้องกันอันตราย ให้กับนักท่องเที่ยว รักษาความปลอดภัยใน บริเวณแหล่งท่องเที่ยว	3.58	1.097	มาก
3. มีจำนวนเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย (Security) ที่เพียงพอ	3.56	1.024	มาก
4. อุปกรณ์กีฬาที่ให้บริการในแหล่งท่องเที่ยว เป็น วัสดุที่แข็งแรง อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน	3.55	0.951	มาก
5. มีระบบสื่อสารสำหรับติดต่อขอความช่วยเหลือ ในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินที่มีประสิทธิภาพ	3.55	1.030	มาก
รวม	3.576	1.0406	มาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ของกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวหรือมีส่วนร่วมการแข่งขันกีฬาในเกาะสมุย ในด้านความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.57$ และ $S.D = 1.0406$) และเมื่อพิจารณาตามตัวชี้วัดแต่ละข้อพบว่า ทุกตัวชี้วัดอยู่ในระดับมาก ตัวอย่างเช่น มีมาตรการรักษา

ความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวจากอันตรายที่อาจเกิดขึ้นในแหล่ง ($\bar{x}=3.64$ และ $S.D = 1.101$) มีจำนวนเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย (Security) ที่เพียงพอ ($\bar{x} = 3.56$ และ $S.D = 1.024$) อุปกรณ์กีฬาที่ให้บริการในแหล่งท่องเที่ยว เป็นวัสดุที่แข็งแรง อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน ($\bar{x} = 3.55$ และ $S.D = 0.951$)

ตารางที่ 4.9 ระดับการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา ด้านบุคลากรทางการท่องเที่ยว

การรับรู้ภาพลักษณ์ ด้านบุคลากรทางการท่องเที่ยว	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
พนักงานในสายงานบริการมีคุณภาพ	3.69	0.973	มาก
1. บุคลากรที่มีความรู้ด้านกีฬาสามารถสื่อสาร บรรยายหรือแนะนำกติกาการร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยว ท่องเที่ยว โดยใช้ภาษาต่างประเทศได้	3.61	1.00	มาก
2. มีจำนวนบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านกีฬา เพียงพอต่อการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว	3.59	0.948	มาก
3. มีเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ ที่มีความพร้อมในการให้ ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวทุกช่องทางสื่อสาร	3.58	0.933	มาก
4. มีบุคลากรคอยดูแลบำรุงรักษาอุปกรณ์กีฬาและ ตรวจเช็คความปลอดภัยของอุปกรณ์อย่าง สม่ำเสมอ	3.51	0.928	มาก
รวม	3.59	0.9564	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ของกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวหรือมีส่วนร่วมการแข่งขันกีฬาในเกาะสมุย ในด้านบุคลากรทางการท่องเที่ยว ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}= 3.59$ และ $S.D = 0.9564$) และเมื่อพิจารณาตามตัวชี้วัดแต่ละข้อพบว่า ทุกตัวชี้วัดอยู่ในระดับมาก ตัวอย่างเช่น พนักงานในสายงานบริการมีคุณภาพ ($\bar{x} = 3.69$ และ $S.D = 0.973$) บุคลากรที่มีความรู้ด้านกีฬาสามารถสื่อสาร บรรยายหรือแนะนำกติกาการร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยว โดยใช้ภาษาต่างประเทศได้ ($\bar{x} = 3.61$ และ $S.D = 1.00$) มีจำนวนบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านกีฬาเพียงพอต่อการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ($\bar{x} = 3.59$ และ $S.D = 0.948$) มีบุคลากรคอยดูแลบำรุงรักษาอุปกรณ์กีฬาและตรวจเช็คความปลอดภัยของอุปกรณ์อย่างสม่ำเสมอ ($\bar{x} = 3.51$ และ $S.D = 0.928$)

ตารางที่ 4. 10 ระดับการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน

การรับรู้ภาพลักษณ์ด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. ชุมชนมีรายได้จากการทำธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขันกีฬาและการท่องเที่ยวอื่นๆ เช่น การนำเที่ยว การให้บริการในกิจกรรมการแข่งขันกีฬา การให้บริการด้านที่พักการขายอาหารและสินค้าพื้นเมือง เป็นต้น	3.68	0.939	มาก
2. คนในชุมชนปฏิบัติตนการเป็นเจ้าบ้านที่ดี ในการต้อนรับนักท่องเที่ยว ที่มาร่วมกิจกรรมการแข่งขันกีฬา	3.65	0.894	มาก
3. คนในชุมชนมีโอกาสมำหน้าที่สำคัญในการร่วมกิจกรรมการจัดการแข่งขันกีฬา	3.62	0.966	มาก
รวม	3.65	0.933	มาก

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ของกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวหรือมีส่วนร่วมการแข่งขันกีฬาในเกาะสมุย ในด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.65$ และ $S.D = 0.933$) และเมื่อพิจารณาตามตัวชี้วัดแต่ละข้อพบว่า ทุกตัวชี้วัดอยู่ในระดับมาก ตัวอย่างเช่น ชุมชนมีรายได้จากการทำธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขันกีฬาและการท่องเที่ยวอื่นๆ เช่น การนำเที่ยว การให้บริการในกิจกรรมการแข่งขันกีฬา การให้บริการด้านที่พักการขายอาหารและสินค้าพื้นเมือง เป็นต้น ($\bar{x} = 3.68$ และ $S.D = 0.939$) คนในชุมชนปฏิบัติตนการเป็นเจ้าบ้านที่ดี ในการต้อนรับนักท่องเที่ยว ที่มาร่วมกิจกรรมการแข่งขันกีฬา ($\bar{x} = 3.65$ และ $S.D = 0.894$) คนในชุมชนมีโอกาสมำหน้าที่สำคัญในการร่วมกิจกรรมการจัดการแข่งขันกีฬา ($\bar{x} = 3.62$ และ $S.D = 0.966$)

ตารางที่ 4. 11 ระดับการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว

การรับรู้ภาพลักษณ์ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. การแข่งขันชกมวยไทยไฟท์สมุย (Thai Fight Samui) สามารถสร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุยให้เป็นที่รู้จักได้	3.90	1.062	มาก
2. กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาสามารถสร้างความตื่นเต้นและ ทำท่ายให้กับนักท่องเที่ยวได้	3.84	0.896	มาก
3. กิจกรรมการแข่งขันกีฬามีความหลากหลาย ตอบสนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวได้	3.83	0.940	มาก
4. การแข่งขันชกมวยไทย สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติได้	3.81	0.981	มาก
5. สมุยรีกัตต้า(Samui Regatta) เป็นกิจกรรมที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติได้	3.80	0.983	มาก
6. กิจกรรม สมุยไตรแอทลอน (Samui triathlon) เป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ	3.76	0.951	มาก
7. สมุยมาราธอน มีความน่าสนใจแตกต่างจากสถานที่อื่นๆ	3.76	0.989	มาก
8. มีกิจกรรมการท่องเที่ยวอื่นๆ นอกจากกิจกรรมกีฬา ในการรองรับกลุ่มนักท่องเที่ยวอื่นๆ เช่น ญาติ ผู้ติดตาม นักท่องเที่ยว	3.73	0.973	มาก
9. มีกิจกรรมที่ต่อเนื่อง ที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาร่วมกิจกรรมกีฬาทุกๆ ปี	3.72	0.989	มาก
10. การแข่งขันจักรยานเสือภูเขา มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ	3.71	0.925	มาก
รวม	3.78	0.968	มาก

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ของกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวหรือมีส่วนร่วมการแข่งขันกีฬาในเกาะสมุย ในด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 3.78 และ S.D = 0.968) และเมื่อพิจารณาตามตัวชี้วัดแต่ละข้อพบว่า ทุกตัวชี้วัดอยู่ในระดับมาก ตัวอย่างเช่น การแข่งขันชกมวยไทยไฟท์สมุย (Thai Fight Samui) สามารถสร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุยให้เป็นที่รู้จักได้ ($\bar{x}$ = 3.90 และ S.D = 1.062) กิจกรรมการแข่งขันกีฬามีความหลากหลาย ตอบสนองต่อความต้องการ

ของนักท่องเที่ยวยุคใหม่ ($\bar{x}$ = 3.83 และ S.D = 0.940) การแข่งขันชมมวยไทย สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติได้ ($\bar{x}$ = 3.81 และ S.D = 0.981) กิจกรรม สมุยไตรแอทลอน (Samui triathlon) เป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ($\bar{x}$ = 3.76 และ S.D = 0.951) สมุยมาราธอน มีความน่าสนใจแตกต่างจากสถานที่อื่นๆ ($\bar{x}$ = 3.76 และ S.D = 0.989)

4.2.5 ผลการศึกษาเปรียบเทียบระดับการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวจำแนกตามสัญชาติของนักท่องเที่ยวยุคใหม่

สมมุติฐานที่ 1. นักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ มีการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน

H_0 : นักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมีการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมีการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา แตกต่างกัน

การทดสอบสมมุติฐานดังกล่าวนี้ใช้สถิติ t-test ตารางที่ 4.12 แสดงผลการวิเคราะห์ ตารางที่ 4.12 การเปรียบเทียบระดับการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย จำแนกตามสัญชาติ

องค์ประกอบ	สัญชาติ				t	p.
	ต่างชาติ		ชาวไทย			
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว	3.71	0.71	3.52	0.80	2.54	.011*
2. ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว	3.88	0.74	3.47	0.88	5.03	.000**
3. ด้านความปลอดภัย	3.74	0.98	3.41	0.95	3.44	.001**
4. ด้านบุคลากรทางการท่องเที่ยว	3.77	0.83	3.46	0.93	3.45	.001**
5. ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน	3.85	0.80	3.51	0.92	3.39	.000**
6. ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.92	0.74	3.70	0.87	2.67	.000**
รวม	3.79	0.74	3.52	0.79	3.55	.000**

**P < .01, *P < .05

จากตารางที่ 4.12 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีระดับการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยว

เชิงกีฬาของเกาะสมุย โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้าน มีระดับการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย แตกต่างต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่เป็น “นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ” มีระดับการรับรู้เฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทย

4.2.6 ผลการศึกษาเปรียบเทียบระดับการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยว จำแนกตามประเภทของนักท่องเที่ยว

สมมุติฐานที่ 2. นักท่องเที่ยวทั่วไป นักกีฬาร่วมการแข่งขัน และนักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬา มีการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน

H_0 : นักท่องเที่ยวทั่วไป นักกีฬาร่วมการแข่งขัน และนักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬา มีการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักท่องเที่ยวทั่วไป นักกีฬาร่วมการแข่งขัน และนักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬา มีการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา แตกต่างกัน

การทดสอบสมมติฐานดังกล่าวนี้ใช้สถิติ F-test ตารางที่ 4.13 แสดงผลการวิเคราะห์ ตารางที่ 4.13 การเปรียบเทียบระดับการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยว จำแนกตามประเภทนักท่องเที่ยว

องค์ประกอบ	ประเภทนักท่องเที่ยว						f	p
	นักท่องเที่ยวทั่วไป		นักกีฬามาร่วมการแข่งขัน		บุคคลที่เกี่ยวข้องด้านกีฬา			
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว	3.55	.796	3.74	.773	3.37	.666	8.360	.000**
2. ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว	3.59	.911	3.81	.831	3.39	.744	8.586	.000**
3. ด้านความปลอดภัย	3.45	.999	3.79	.949	3.20	.909	13.589	.000**
4. ด้านบุคลากรทางการท่องเที่ยว	3.44	.998	3.79	.910	3.37	.666	9.783	.000**
5. ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน	3.45	.989	3.86	.847	3.47	.779	10.359	.000**
6. ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.69	.971	3.93	.777	3.64	.710	5.229	.006**
รวม	3.53	.810	3.83	.772	3.36	.680	14.08	.000* *

**P< .01, *P< .05

จากตารางที่ 4.13 พบว่า นักท่องเที่ยวทั่วไป นักกีฬาร่วมการแข่งขัน และนักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬาที่มาท่องเที่ยวเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีระดับการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้าน มีระดับการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย แตกต่างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่จัดอยู่ในประเภท “นักกีฬาที่มาร่วมการแข่งขัน” มีระดับการรับรู้ค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างในประเภทนักท่องเที่ยวทั่วไป และนักท่องเที่ยวที่เป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬา ตามลำดับ

จากผลการทดสอบค่า p ตามสมมุติฐานข้อที่ 2 ดังตารางที่ 4.13 พบว่า ในแต่ละด้านมีความแตกต่างกันทั้งหมด ผู้วิจัยจึงแสดงผลวิเคราะห์การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา ที่จำแนกตามประเภทนักท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน ในแต่ละด้านเพิ่มเติมดังนี้

ตารางที่ 4.14 การเปรียบเทียบการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย โดยจำแนกตามประเภทนักท่องเที่ยว ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว

องค์ประกอบ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	2	9.521	4.761	8.360	.000**
	ภายในกลุ่ม	397	226.069	.569		
	รวม	399	235.590			

** $P < .01$, * $P < .05$

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ประเภทนักท่องเที่ยวต่างกัน มีการรับรู้ภาพลักษณ์ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD ดังตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4. 15 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของ การรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย โดยจำแนกตามประเภทนักท่องเที่ยว ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว

ประเภทนักท่องเที่ยว		นักท่องเที่ยว ทั่วไป	นักกีฬาร่วม การแข่งขัน	นักท่องเที่ยวที่ เกี่ยวข้องกับ นักกีฬา
	$\bar{x}$	3.55	3.74	3.37
นักท่องเที่ยวทั่วไป	3.55	-	0.19*	0.17
นักกีฬาร่วมการแข่งขัน	3.74		-	0.37*
นักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับ นักกีฬา	3.37			-

*P < .05

จากตารางที่ 4.15 เมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ LSD ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มนักท่องเที่ยวทั่วไปกับนักกีฬาร่วมการแข่งขัน และกลุ่มนักกีฬาที่มาร่วมการแข่งขัน กับนักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬา มีการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่จัดอยู่ในประเภท “นักกีฬาที่มาร่วมการแข่งขัน ($\bar{x}=3.74$)” มีระดับการรับรู้เฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างในประเภทนักท่องเที่ยวทั่วไป ($\bar{x}=3.55$) และกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬา ($\bar{x}=3.37$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.16 การเปรียบเทียบการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย โดยจำแนกตามประเภทนักท่องเที่ยว ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว

องค์ประกอบ	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านโครงสร้างพื้นฐานและ สิ่งอำนวยความสะดวกใน แหล่งท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	2	11.887	5.943	8.586	.000**
	ภายในกลุ่ม	397	274.811	.692		
	รวม	399	286.698			

**P < .01, *P < .05

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ประเภทนักท่องเที่ยวต่างกัน มีการรับรู้ภาพลักษณ์ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD ดังตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4. 17 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของ การรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย โดยจำแนกตามประเภทนักท่องเที่ยว ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว

ประเภทนักท่องเที่ยว		นักท่องเที่ยว ทั่วไป	นักกีฬาร่วม การแข่งขัน	นักท่องเที่ยวที่ เกี่ยวข้องกับ นักกีฬา
	$\bar{x}$	3.59	3.81	3.39
นักท่องเที่ยวทั่วไป	3.59	-	0.22*	0.20
นักกีฬาร่วมการแข่งขัน	3.81		-	0.41*
นักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้อง กับนักกีฬา	3.39			-

*P < .05

จากตารางที่ 4.17 เมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ LSD ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มนักท่องเที่ยวทั่วไป กับนักกีฬาร่วมการแข่งขัน และ กลุ่มนักกีฬาที่มาร่วมการแข่งขัน กับ นักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬา มีการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่จัดอยู่ในประเภท “นักกีฬาที่มาร่วมการแข่งขัน ($\bar{x}$ =3.81)” มีระดับการรับรู้เฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างในประเภทนักท่องเที่ยวทั่วไป ($\bar{x}$ =3.59) และนักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬา ($\bar{x}$ =3.39) ตามลำดับ

ตารางที่ 4. 18 การเปรียบเทียบการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย โดยจำแนกตามประเภทนักท่องเที่ยว ด้านความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา

องค์ประกอบ	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านความปลอดภัยของ แหล่งการท่องเที่ยวเชิง กีฬา	ระหว่างกลุ่ม	2	24.640	12.320	13.589	.000**
	ภายในกลุ่ม	397	359.920	.907		
	รวม	399	384.560			

**P< .01, *P< .05

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ประเภทนักท่องเที่ยวต่างกัน มีการรับรู้ภาพลักษณ์ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาด้านความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD ดังตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4. 19 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของ การรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย โดยจำแนกตามประเภทนักท่องเที่ยวด้านความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ประเภทนักท่องเที่ยว	นักท่องเที่ยว ทั่วไป	นักกีฬาร่วม การแข่งขัน	นักท่องเที่ยวที่ เกี่ยวข้องกับ นักกีฬา	
	$\bar{x}$	3.45	3.79	3.20
นักท่องเที่ยวทั่วไป	3.45	-	0.33*	0.25
นักกีฬาร่วมการแข่งขัน	3.79	-	0.59*	
นักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับ นักกีฬา	3.20		-	

*P< .05

จากตารางที่ 4.19 เมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ LSD ด้านความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา พบว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มนักท่องเที่ยวทั่วไป กับ นักกีฬาร่วมการแข่งขัน และ กลุ่มนักกีฬาที่มาร่วมการแข่งขัน กับ นักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬา มีการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่จัดอยู่ในประเภท “นักกีฬาร่วมการแข่งขัน ($\bar{x}=3.79$)” มี

ระดับการรับรู้เฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างในประเภทนักท่องเที่ยวทั่วไป ($\bar{x}=3.45$) และนักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา ($\bar{x}=3.20$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4. 20 การเปรียบเทียบการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย โดยจำแนกตามประเภทนักท่องเที่ยว ด้านบุคลากรทางการท่องเที่ยว

องค์ประกอบ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านบุคลากรทางการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	2	15.208	7.604	9.783	.000**
	ภายในกลุ่ม	397	308.590	.777		
	รวม	399	323.798			

**P < .01, *P < .05

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ประเภทนักท่องเที่ยวต่างกัน มีการรับรู้ภาพลักษณ์ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาด้านบุคลากรทางการท่องเที่ยวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD ดังตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4. 21 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของ การรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย โดยจำแนกตามประเภทนักท่องเที่ยว ด้านบุคลากรทางการท่องเที่ยว

ประเภทนักท่องเที่ยว	นักท่องเที่ยงทั่วไป	นักกีฬามาร่วมการแข่งขัน	นักท่องเที่ยงที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา	
	$\bar{x}$	3.44	3.79	3.37
นักท่องเที่ยงทั่วไป	3.44	-	0.35*	0.07
นักกีฬามาร่วมการแข่งขัน	3.79		-	0.42*
นักท่องเที่ยงที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา	3.37			-

*P < .05

จากตารางที่ 4.21 เมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ LSD ด้านบุคลากรทางการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยงกลุ่มนักท่องเที่ยงทั่วไป กับ นักกีฬามาร่วมการแข่งขัน และกลุ่มนักกีฬาที่มาร่วมการแข่งขัน กับ นักท่องเที่ยงที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา มีการรับรู้ภาพลักษณ์การ

ท่องเที่ยวเชิงกีฬาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่จัดอยู่ในประเภท “นักกีฬาที่มาร่วมการแข่งขัน ($\bar{x}=3.79$)” มีระดับการรับรู้เฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างในประเภทนักท่องเที่ยวทั่วไป ($\bar{x}=3.44$) และนักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬา ($\bar{x}=3.37$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4. 22 การเปรียบเทียบการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย โดยจำแนกตามประเภทนักท่องเที่ยว ด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน

องค์ประกอบ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	2	15.645	7.822	10.359	.000**
	ภายในกลุ่ม	397	299.793	.755		
	รวม	399	315.438			

**P< .01, *P< .05

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ประเภทนักท่องเที่ยวต่างกัน มีการรับรู้ภาพลักษณ์ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD ดังตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4. 23 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของ การรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย โดยจำแนกตามประเภทนักท่องเที่ยว ด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน

ประเภทนักท่องเที่ยว	นักท่องเที่ยวนักกีฬาร่วมการแข่งขัน	นักท่องเที่ยวนักกีฬาร่วมการแข่งขัน	นักท่องเที่ยวนักกีฬาร่วมการแข่งขัน
	นักท่องเที่ยวนักกีฬาร่วมการแข่งขัน	นักท่องเที่ยวนักกีฬาร่วมการแข่งขัน	นักท่องเที่ยวนักกีฬาร่วมการแข่งขัน
	$\bar{x}$		
นักท่องเที่ยวนักกีฬาร่วมการแข่งขัน	3.45	-	0.41*
นักกีฬาร่วมการแข่งขัน	3.86	-	0.38*
นักท่องเที่ยวนักกีฬาร่วมการแข่งขัน	3.47	-	-

*P< .05

จากตารางที่ 4.23 เมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ LSD ด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน พบว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มนักท่องเที่ยวทั่วไป กับ นักกีฬาร่วมการแข่งขัน และ กลุ่มนักกีฬาที่มาร่วมการแข่งขัน กับ นักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬา มีการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน กล่าวคือกลุ่มตัวอย่างที่จัดอยู่ในประเภท “นักกีฬาที่มาร่วมการแข่งขัน ($\bar{x}=3.86$)” มีระดับการรับรู้เฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างในประเภทนักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬา ($\bar{x}=3.47$) และกลุ่มนักท่องเที่ยวทั่วไป ($\bar{x}=3.45$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.24 การเปรียบเทียบการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย โดยจำแนกตามประเภทนักท่องเที่ยว ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว

องค์ประกอบ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	2	6.945	3.472	5.229	.006**
	ภายในกลุ่ม	397	263.653	.664		
	รวม	399	270.597			

**P< .01, *P< .05

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ประเภทนักท่องเที่ยวต่างกัน มีการรับรู้ภาพลักษณ์ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD ดังตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4.25 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของ การรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา ของ เกษสมุย โดยจำแนกตามประเภทนักท่องเที่ยว ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว

ประเภทนักท่องเที่ยว		นักท่องเที่ยว ทั่วไป	นักกีฬาร่วม การแข่งขัน	นักท่องเที่ยวที่ เกี่ยวข้องกับ นักกีฬา
	$\bar{x}$	3.69	3.93	3.64
นักท่องเที่ยวทั่วไป	3.69	-	0.23*	0.05
นักกีฬาร่วมการแข่งขัน	3.93		-	0.28*
นักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับ นักกีฬา	3.64			-

*P < .05

จากตารางที่ 4.25 เมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ LSD ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มนักท่องเที่ยวทั่วไป กับ นักกีฬาร่วมการแข่งขัน และ กลุ่มนักกีฬาที่มาร่วมการแข่งขัน กับ นักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬา มีการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่จัดอยู่ในประเภท “นักกีฬาที่มาร่วมการแข่งขัน ($\bar{x}=3.93$)” มีระดับการระดับการรับรู้เฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างในประเภทนักท่องเที่ยวทั่วไป ($\bar{x}=3.69$) และกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬา ($\bar{x}=3.64$) ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผลงานวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทสรุปท้ายนำเสนอสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์และสมมุติฐานที่ทดสอบ รวมทั้งข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในอนาคต มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการศึกษาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย

การศึกษาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจาก หน่วยงานภาครัฐ-ภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา นักวิชาการด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ จำนวน 22 คน โดยใช้แบบประเมินศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย ผลการศึกษาโดยสรุปพบว่า ศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย ในภาพรวม อยู่ในระดับเกณฑ์ ดี โดยสรุปประเด็นสำคัญแต่ละด้านตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5. 1 สรุปผลการศึกษาจุดเด่นและสิ่งที่ควรปรับปรุงพัฒนา ศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของ เกาะสมุย

ด้านศักยภาพประเมิน	ผลการประเมิน	จุดเด่น	สิ่งที่ควรได้รับการปรับปรุงและพัฒนา
1. ด้านการประชาสัมพันธ์	ดีมาก	<ul style="list-style-type: none"> ● มีการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ กิจกรรมการท่องเที่ยวของ เกาะสมุยผ่านสื่อต่างๆ หลากหลาย ● มีการโฆษณา ราชอาณาจักรทั้งภายในประเทศและ ต่างประเทศ ● สื่อมีความน่าสนใจ เชื่อถือได้ และเข้าใจง่าย กระตุ้น นักท่องเที่ยวให้เกิดการเดินทางมาร่วมการแข่งขัน	<ul style="list-style-type: none"> ● สร้างฐานข้อมูลการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่เข้าถึงได้ง่ายต่อการ ค้นหาผ่านทางเว็บไซต์ ● ขาดการสื่อสารอย่างทั่วถึงระหว่างคนในพื้นที่เกาะสมุย ● เพิ่มภาษาสำหรับการใช้สื่อประชาสัมพันธ์ที่มีมากกว่าภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ● การให้บริการข้อมูล เฉพาะกลุ่มให้ตรงเป้าหมาย

ตารางที่ 5.1 สรุปผลการศึกษาจุดเด่นและสิ่งที่ควรปรับปรุงพัฒนา ศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของ เกาะสมุย (ต่อ)

ด้านศักยภาพ	ผลการประเมิน	จุดเด่น	สิ่งที่ควรได้รับการปรับปรุงและพัฒนา
2. ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวกีฬา	ดีมาก	<ul style="list-style-type: none"> ● กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาบนเกาะสมุย มีความหลากหลาย ● กิจกรรม เป็นการแข่งขันทั้งในระดับชาติ และระดับนานาชาติ ● กิจกรรมกีฬาที่เป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยวทั่วโลก เช่น วิ่งมาราธอน ชกมวยไทยไฟท์ สมุยไตรแอทลอน การแข่งขันเรือใบ ● กิจกรรมมวยไทย วิ่งมาราธอน สร้างความตื่นเต้นและความท้าทายได้ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ขาดความต่อเนื่องในการจัดกิจกรรม ● กีฬาพื้นบ้านของเกาะสมุยยังไม่เป็นที่รู้จักของคนทั่วไป
3. ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว	ดี	<ul style="list-style-type: none"> ● แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ มีความหลากหลาย เช่น มีน้ำตก ชายหาด ภูเขา หินที่รูปลักษณะแปลกประหลาดพิรุ ● มีความโดดเด่นและทัศนียภาพสวยงาม ● แหล่งท่องเที่ยวบางแห่งยังคงมีสภาพสมบูรณ์ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ลดการสร้างสิ่งปลูกสร้างที่รุกร้าพื้นที่ป่า ● ลดการปล่อยน้ำเสีย ขยะลงในแหล่งน้ำ ● ฟื้นฟูและรักษาสิ่งแวดล้อม ● สืบทอดศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่นให้เป็นที่รู้จัก

ตารางที่ 5.1 สรุปผลการศึกษาจุดเด่นและสิ่งที่ควรปรับปรุงพัฒนา ศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย (ต่อ)

ด้านศักยภาพ	ผลการประเมิน	จุดเด่น	สิ่งที่ควรได้รับการปรับปรุงและพัฒนา
3. ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว (ต่อ)	ดี	<ul style="list-style-type: none"> ● มีวัดที่มีสถาปัตยกรรมที่สวยงาม เช่น วัดพระใหญ่ วัดปลายแหลม วัดแหลมสอ 	<ul style="list-style-type: none"> ●
4. ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก	ดี	<ul style="list-style-type: none"> ● เส้นทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวไม่ซับซ้อน ● มีป้ายบอกทางไปยังจุดท่องเที่ยวชัดเจน ● มี ก า ร อ อ ก แ บ บ อารยสถาปัตย์ เพื่อรองรับคนพิการ/ผู้สูงอายุ บางพื้นที่ ● ที่พักแรมและร้านอาหารมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว ● มี ที่ นั้ ง พัก ผ่ อ น ในสวนสาธารณะ ● ศูนย์การค้ามีความทันสมัย 	<ul style="list-style-type: none"> ● น้ำประปาขาดแคลนในช่วงฤดูแล้ง ● ปรับปรุงถนนการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ ● สนามกีฬายังไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักกีฬา ● ลดการติดขัดการจราจรบนท้องถนน
5. ด้านการมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น	ดี	<ul style="list-style-type: none"> ● คนในชุมชนมีสิทธิในการตัดสินใจและกำหนดมาตรการดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา 	<ul style="list-style-type: none"> ● กระตุ้นให้คนในชุมชนมีบทบาทในการมีส่วนร่วมกับการจัดงานแข่งขันกีฬาต่างๆ ให้มากขึ้น

ตารางที่ 5. 1 สรุปผลการศึกษาจุดเด่นและสิ่งที่ควรปรับปรุงพัฒนา ศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของ เกาะสมุย (ต่อ)

ด้านศักยภาพ	ผลการประเมิน	จุดเด่น	สิ่งที่ควรได้รับการปรับปรุงและพัฒนา
5. ด้านการมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น (ต่อ)	ดี	<ul style="list-style-type: none"> ชุมชนมีรายได้จากการทำธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันกีฬา โดยส่วนใหญ่จะเป็น ธุรกิจด้านการขนส่ง ธุรกิจที่พักแรมและร้านอาหาร 	<ul style="list-style-type: none">
6. ด้านความปลอดภัยของการท่องเที่ยว	พอใช้	<ul style="list-style-type: none"> มีการใช้แผ่นป้ายเตือนนักท่องเที่ยวติดตามแหล่งท่องเที่ยวที่อาจจะก่อให้เกิดอันตราย มีระบบสื่อสารและข้อมูลการติดต่อสำหรับขอความช่วยเหลือในกรณีเกิดอุบัติเหตุที่มีประสิทธิภาพ 	<ul style="list-style-type: none"> ขยายพื้นที่สนามออกกำลังกายให้เพียงพอต่อความต้องการของนักกีฬา การใช้งานของอุปกรณ์กีฬาและสภาพของสนามกีฬา ป้องกันสิ่งกีดขวางบนพื้นที่สนามหรือบริเวณที่นักกีฬาใช้พื้นที่ในการแข่งขันกีฬา เช่น รถจักรยานยนต์ รถยนต์ เป็นต้น
7. ด้านบุคลากรทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	ต่ำ	<ul style="list-style-type: none"> บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านมวยไทยสามารถเปิดสอนให้กับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ และคนไทยได้อย่างเพียงพอ พนักงานในสายงานบริการมีคุณภาพ 	<ul style="list-style-type: none"> เพิ่มความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการบริหารการท่องเที่ยวเชิงกีฬาให้กับบุคลากร เสริมสร้างความรู้ ทักษะทางด้านกีฬาเฉพาะให้กับบุคลากรที่มีพื้นฐานทางด้านกีฬา

ตารางที่ 5. 1 สรุปผลการศึกษาจุดเด่นและสิ่งที่ควรปรับปรุงพัฒนา ศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของ เกาะสมุย (ต่อ)

ด้านศักยภาพ	ผลการประเมิน	จุดเด่น	สิ่งที่ควรได้รับการปรับปรุงและพัฒนา
7. ด้านบุคลากรทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (ต่อ)	ต่ำ	-	<ul style="list-style-type: none"> • เสริมสร้างความรู้ด้านภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากรการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขันกีฬา • เสริมสร้างความรู้ความสามารถด้านการช่วยเหลือนักท่องเที่ยวให้กับบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

5.2 สรุปผลศึกษาการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุยจากมุมมองของนักท่องเที่ยว

การศึกษารับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ภาพลักษณ์ที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย จากกลุ่มนักกีฬานักท่องเที่ยวทั่วไป และผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬา จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถาม ผลการศึกษาโดยสรุปพบว่า การรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย ในภาพรวม อยู่ในระดับ มาก โดยสรุปประเด็นสำคัญแต่ละส่วนดังนี้

5.2.1 ข้อมูลประชากรศาสตร์และพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในเกาะสมุย

นักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยวหรือผู้ที่มีส่วนร่วมการแข่งขันกีฬาในเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่วนใหญ่เป็นสัญชาติไทย (คิดเป็นร้อยละ 55) เพศชาย (คิดเป็นร้อยละ 56.8) มีอายุระหว่าง 30-39 ปี (คิดเป็นร้อยละ 36.8) มีสถานภาพโสด (คิดเป็นร้อยละ 59.5) การศึกษาระดับปริญญาตรี (คิดเป็นร้อยละ 55.5) มีอาชีพหลักเป็นพนักงานเอกชน (คิดเป็นร้อยละ 36.0) ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ย ต่อเดือนต่ำกว่า 25,000 บาท (คิดเป็นร้อยละ 34.0) เคยมาเที่ยวเกาะสมุยแล้วมากกว่า 6 ครั้ง (คิดเป็นร้อยละ 42.0) ซึ่งใช้เวลา 1-3 วัน ในการท่องเที่ยว ต่อ 1 ครั้งในการเดินทาง (คิดเป็นร้อยละ 46.8) โดยส่วนใหญ่เดินทางมากับกลุ่มเพื่อน (คิดเป็นร้อยละ 46.3) และจองการเดินทางมาด้วยตัวเอง (คิดเป็นร้อยละ 82.8) โดยใช้รถยนต์ส่วนตัวเป็นส่วนมาก (คิดเป็นร้อยละ 48.5) ในช่วงที่มีกิจกรรมการแข่งขันกีฬาในเกาะสมุย ส่วนใหญ่เป็นนักกีฬาที่เข้ามามีส่วนร่วมการแข่งขัน (คิดเป็นร้อยละ

50.8) โดยมีวัตถุประสงค์หลักของการท่องเที่ยวคือ เพื่อต้องการออกกำลังกาย (คิดเป็นร้อยละ 31.0) ส่วนใหญ่รู้จักสนามกีฬากลางพรวนเป็นสถานที่จัดกิจกรรมกีฬา (คิดเป็นร้อยละ 80.5) และกิจกรรมกีฬาที่นักท่องเที่ยวชื่นชอบมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ (1) การวิ่ง (คิดเป็นร้อยละ 70.0) (2) ชกมวยไทย (คิดเป็นร้อยละ 30.8) และ (3) วายน้ำ (คิดเป็นร้อยละ 27.0)

5.2.2 ระดับการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี

การรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาในภาพรวม อยู่ในระดับ มาก และเมื่อวิเคราะห์รายละเอียดเป็นรายด้าน ผลสรุปดังตารางที่ 5.2

ตารางที่ 5. 2 สรุปผลตัวชี้วัดที่มีผลการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย

องค์ประกอบการรับรู้ภาพลักษณ์	ระดับการรับรู้	ตัวชี้วัด
1. ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	มาก ($\bar{x} = 3.78$)	<ul style="list-style-type: none"> ● การแข่งขันชกมวยไทยไฟท์สมุย (Thai Fight Samui) สามารถสร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุยให้เป็นที่รู้จักได้ ● กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาสามารถสร้างความตื่นเต้นและท้าทายให้กับนักท่องเที่ยวได้ ● กิจกรรมการแข่งขันกีฬามีความหลากหลายตอบสนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวได้
2. ด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน	มาก ($\bar{x} = 3.65$)	<ul style="list-style-type: none"> ● ชุมชนมีรายได้จากการทำธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขันกีฬาและการท่องเที่ยวอื่นๆ เช่น การนำเที่ยว การให้บริการในกิจกรรมการแข่งขันกีฬา การให้บริการด้านที่พักการขายอาหารและสินค้าพื้นเมือง เป็นต้น ● คนในชุมชนปฏิบัติตนการเป็นเจ้าบ้านที่ดี ในการต้อนรับนักท่องเที่ยว ที่มาร่วมกิจกรรมการแข่งขันกีฬา
3. ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว	มาก ($\bar{x} = 3.65$)	<ul style="list-style-type: none"> ● เกาะสมุยเป็นสถานที่จัดการแข่งขันกีฬาที่มีความสวยงาม และน่าสนใจ ● เกาะสมุยมีศูนย์การค้าที่ทันสมัย ครบวงจร

องค์ประกอบารรับรู้ ภาพลักษณ์	ระดับการรับรู้	ตัวชี้วัด
4. ด้านทรัพยากรการ ท่องเที่ยว	มาก ($\bar{x} = 3.60$)	<ul style="list-style-type: none"> ● แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติยังคงมีสภาพสมบูรณ์ ● แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติมีความเป็นเอกลักษณ์
5. ด้านบุคลากร ทางการท่องเที่ยว	มาก ($\bar{x} = 3.60$)	<ul style="list-style-type: none"> ● พนักงานในสายงานบริการมีคุณภาพ
6. ด้านความปลอดภัย ของแหล่งท่องเที่ยว เชิงกีฬา	มาก ($\bar{x} = 3.58$)	<ul style="list-style-type: none"> ● เกาะสมุยมีมาตรการรักษาความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวจากอันตรายที่อาจจะเกิดขึ้นในแหล่งท่องเที่ยว ● มีป้ายเตือน ป้ายแจ้งเหตุเพื่อป้องกันอันตรายให้กับนักท่องเที่ยว รักษาความปลอดภัยในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว

หมายเหตุ ตัวชี้วัดของแต่ละด้านในตารางสรุปเป็นตัวอย่างตัวชี้วัดที่มีระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุด

5.2.3 ผลการเปรียบเทียบระดับการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของ เกาะสมุย กับสัญชาติและประเภทนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในเกาะสมุย

นักท่องเที่ยวที่มาเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีสัญชาติต่างกัน มีระดับการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาเกาะสมุย โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีสัญชาติเป็นกลุ่มชาวต่างชาติ มีค่าเฉลี่ยในการรับรู้ที่ สูงกว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีสัญชาติไทย

กลุ่มประเภทนักท่องเที่ยวที่มาเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ต่างกัน มีระดับการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาเกาะสมุย โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และจากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันรายคู่ โดยใช้วิธี Least Significant Difference (LSD) พบว่า กลุ่มนักกีฬาร่วมการแข่งขัน นั้นมีค่าเฉลี่ยการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา สูงกว่ากลุ่มนักท่องเที่ยวทั่วไป ในทุกๆ ด้าน และกลุ่มนักท่องเที่ยวทั่วไป มีค่าเฉลี่ยในการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาสูงกว่ากลุ่ม บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับกีฬากีฬา ในทุกด้าน ยกเว้นด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน

5.2.4 แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ธานี

วัตถุประสงค์ที่ 3 ของงานวิจัยนี้คือ เพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีรายละเอียดของผลการศึกษาดังนี้

แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้วิเคราะห์ผลจากการเก็บแบบประเมินเชิงพื้นที่ และการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม เพื่อหาแนวทางการพัฒนาจุดบกพร่อง วิธีการดำเนินการ ระยะเวลาการดำเนินการและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการร่วมกันพัฒนา โดยแบ่งแยกตามองค์ประกอบทั้ง 7 ด้าน ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5.3 แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย ทั้ง 7 ด้านองค์ประกอบ

1. แนวทางการพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว			
แนวทางการพัฒนา	วิธีดำเนินการ	ระยะเวลาดำเนินการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
1. สร้างวัฒนธรรมท้องถิ่นให้มีความโดดเด่น	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีการสืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่น สู่เด็กรุ่นใหม่ให้ปฏิบัติสืบทอดกันไป โดยการแทรกเป็นกิจกรรมเสริมในบางรายวิชา 2. มีการเผยแพร่ศิลปะการแสดงในท้องถิ่น ตามแหล่งท่องเที่ยว 	แผนระยะกลาง (ภายใน 5 ปี)	<ul style="list-style-type: none"> - สมาคมการท่องเที่ยวเกาะสมุย - สถาบันการศึกษา - กรมส่งเสริมวัฒนธรรม
2. สร้างศูนย์การแสดงสัตว์ให้มีความน่าสนใจ	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีการปรับปรุงพื้นที่ศูนย์แสดงสัตว์ให้ดูสะอาดอยู่เสมอ 2. มีการดูแลสัตว์อย่างใกล้ชิดและเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้เรียนรู้วิถีชีวิตของสัตว์เหล่านั้นได้ 	แผนระยะสั้น (ภายใน 1 ปี)	<ul style="list-style-type: none"> - ศูนย์แสดงสัตว์ในอำเภอเกาะสมุย
3. ฟื้นฟูและรักษาสิ่งแวดล้อม	<ol style="list-style-type: none"> 1. จัดโครงการปลูกป่าทดแทนทุกๆปี ให้กับนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่อาศัยในท้องถิ่น 2. จัดโครงการ Big Cleaning day อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง 	แผนระยะกลาง (ภายใน 5 ปี)	<ul style="list-style-type: none"> - นายกเทศบาลนครเกาะ สมุย - ผู้นำชุมชน - สมาคมการท่องเที่ยวเกาะสมุย - ศูนย์อนุรักษ์ต้นน้ำ

2. แนวทางการพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก			
แนวทางการพัฒนา	วิธีดำเนินการ	ระยะเวลาดำเนินการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
1. ปรับปรุงถนนเส้นทางการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	1. ปรับปรุงถนนการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวให้ราบเรียบ แข็งแรง และกว้างขวาง	แผนระยะยาว (มากกว่า 5 ปี)	- กรมทางหลวงชนบท - กระทรวงคมนาคม - องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. พัฒนาสนามกีฬาให้มีคุณภาพ	1. ปรับปรุงพื้นสนามซีเมนต์ให้ราบเรียบเสมอกัน 2. เพิ่มอุปกรณ์การเล่นกีฬาในบริเวณสนามกีฬาสาธารณะให้เพียงพอต่อความต้องการ 3. หมั่นตรวจเช็คอุปกรณ์กีฬาให้พร้อมใช้งานอยู่เป็นประจำ 4. มีการออกแบบ “อารยสถาปัตยกรรม” ในบริเวณสนามกีฬาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวคนพิการ/ผู้สูงอายุ	แผนระยะกลาง (ภายใน 5 ปี)	- อำเภอเกาะสมุย - องค์การบริหารส่วนจังหวัด อำเภอเกาะสมุย
3. พัฒนาห้องน้ำสาธารณะให้มีเพียงพอและพร้อมใช้งาน	1. สร้างห้องน้ำสาธารณะในแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญแยกออกเป็น ห้องน้ำชาย ห้องน้ำหญิง ห้องน้ำสำหรับผู้พิการ ให้ชัดเจน 2. มีผู้ดูแล ทำความสะอาดอยู่ประจำ เพื่อให้พร้อมต่อการใช้งานอยู่เสมอ	แผนระยะยาว (มากกว่า 5 ปี)	- เทศบาลนครเกาะสมุย

3. แนวทางการพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว ด้านความปลอดภัยของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

แนวทางการพัฒนา	วิธีดำเนินการ	ระยะเวลาดำเนินการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
1. ส่งเสริมเจ้าหน้าที่กำกับดูแลรักษาความปลอดภัยอย่างมีประสิทธิภาพ	1. จัดหาเจ้าหน้าที่ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน อบรมประจำทุกจุดให้เพียงพอ	แผนระยะสั้น (ภายใน 1 ปี)	- เจ้าหน้าที่ตำรวจในท้องถิ่น - อาสาสมัครหน่วยกู้ภัย - ตำรวจท่องเที่ยวเกาะสมุย - เจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญด้านกีฬาเฉพาะทาง - ศูนย์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยวเกาะสมุย
2. ส่งเสริมการให้ข้อมูลด้านความปลอดภัย	- จัดทำคู่มือ / ไปสเตอร์การใช้อุปกรณ์กีฬา การใช้ถนน ค่าเตือน ข้อแนะนำ เบอร์ดิตต่อฉุกเฉิน สอบถามข้อมูลสำหรับนักท่องเที่ยว	แผนระยะสั้น (ภายใน 1 ปี)	- ศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวเกาะสมุย - ตำรวจท่องเที่ยวเกาะสมุย - สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาะสมุย
3. สนับสนุนให้มีการตรวจสอบมาตรฐานของอุปกรณ์กีฬา	1. ตรวจสอบมาตรฐานของอุปกรณ์ทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬาก่อนใช้งานจริง 2. มีการประเมินคุณภาพของอุปกรณ์กีฬาอย่างสม่ำเสมอทุกปี	แผนระยะสั้น (ภายใน 1 ปี)	- องค์การบริหารส่วนจังหวัด อำเภอกะสมุย - สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาะสมุย

4. แนวทางการพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว ด้านบุคลากรทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬา			
แนวทางการพัฒนา	วิธีดำเนินการ	ระยะเวลาดำเนินการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
1. ส่งเสริมการอบรมให้ความรู้ ด้านภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากรที่เกี่ยวข้อง	1. จัดทำหลักสูตรการฝึกอบรมภาษาต่างประเทศพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬา 2. สนับสนุนให้ผู้ผ่านการอบรมหลักสูตรภาษาต่างประเทศได้มีโอกาสร่วมงานการจัดการแข่งขันกีฬาในแต่ละครั้ง	แผนระยะกลาง (ภายใน 5 ปี)	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานี - สถาบันการศึกษาด้านภาษาต่างประเทศ และการท่องเที่ยว
2. สนับสนุนให้มีเจ้าหน้าที่ตรวจสอบความพร้อมของอุปกรณ์กีฬาในพื้นที่สาธารณะ	1. สร้างเกณฑ์การประเมินคุณภาพของอุปกรณ์กีฬาในที่สาธารณะ หรือ อุปกรณ์ที่ใช้สำหรับการแข่งขัน เป็นประจำ	แผนระยะกลาง (ภายใน 5 ปี)	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานี - ศูนย์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยวเกาะสมุย - เทศบาลนครเกาะสมุย
3. ส่งเสริมการผลิตบุคลากรให้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านกีฬาเฉพาะ	1. จัดสรรมอบทุนนักกีฬา ให้กับเยาวชนที่มีทักษะด้านกีฬา และต้องมีภูมิลำเนาอยู่เกาะสมุย ให้ไปศึกษาด้านกีฬา แล้วกลับมาทำหน้าที่ผลิตเยาวชนรุ่นใหม่ต่อไป 2. จ้างผู้ที่มีความสามารถด้านการเล่นกีฬา มาอยู่ประจำหน่วยงานด้านกีฬา เพื่อถ่ายทอดความรู้แก่เยาวชน	แผนระยะยาว (มากกว่า 5 ปี)	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานี - เทศบาลนครเกาะสมุย - อำเภอเกาะสมุย

5. แนวทางการพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว ด้านด้านการมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา	วิธีดำเนินการ	ระยะเวลาดำเนินการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
1. ส่งเสริมให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	1. เปิดโอกาสให้ตัวแทนของชุมชนได้เข้าร่วมประชุมปรึกษา การวางแผนนโยบาย ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย ร่วมกับหน่วยงานของภาครัฐ และภาคเอกชน	แผนระยะกลาง (ภายใน 5 ปี)	- ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวเชิงกีฬา - ผู้นำชุมชน - สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาะสมุย - ศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวเกาะสมุย - เทศบาลนครเกาะสมุย

6. แนวทางการพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว ด้านกิจกรรมกีฬาการท่องเที่ยวที่ดึงดูดนักท่องเที่ยว

1. พัฒนากิจกรรมไตรกีฬาของเกาะสมุยให้เป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาอีกครั้ง	1. จัดงานการแข่งขันไตรกีฬาเป็นประจำทุกๆ ปี 2. จัดสรรงบประมาณในการจัดการแข่งขันไตรกีฬาให้เพียงพอ 3. มีการโปรโมทการแข่งขันไตรกีฬาของเกาะสมุยออกไปทั่วโลก	แผนระยะกลาง (ภายใน 5 ปี)	- ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวเชิงกีฬา - สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานี - ศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวเกาะสมุย - เทศบาลนครเกาะสมุย - สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาะสมุย
---	--	-----------------------------	---

7. แนวทางการพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว ด้านการประชาสัมพันธ์			
แนวทางการพัฒนา	วิธีดำเนินการ	ระยะเวลาดำเนินการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
1. เพิ่มเจ้าหน้าที่สำหรับให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวที่เพียงพอ	1. สร้างสำนักงาน หรือเคาน์เตอร์ประชาสัมพันธ์ ที่มีไว้สำหรับ การให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว บริเวณสถานที่ที่มีนักท่องเที่ยวพลุกพล่าน 2. มีบอร์ดประชาสัมพันธ์ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวกีฬา หรือด้านการท่องเที่ยวอื่นๆที่สำคัญอยู่ตามแหล่งท่องเที่ยว	แผนระยะกลาง (ภายใน 5 ปี)	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานี - ศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวเกาะสมุย -

5.3 อภิปรายผลการวิจัย

5.3.1 อภิปรายผลการวิจัยด้านศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจาก หน่วยงานภาครัฐ-ภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา นักวิชาการด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ รวมทั้งสิ้นจำนวน 22 คน โดยใช้แบบประเมินศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย ผลการอภิปรายการวิจัย ด้านศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเกาะสมุย มีดังต่อไปนี้

1. ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว

ในภาพรวมอยู่ในระดับดี โดยที่เมื่อวิเคราะห์ในแต่ละหัวข้อแล้วพบว่า สภาพภูมิทัศน์ของแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติมีความสวยงาม มีความหลากหลายรูปแบบ สภาพทางธรรมชาติมีความสมบูรณ์ และโดดเด่น แสดงให้เห็นถึง เกาะสมุย ยังมีทรัพยากรทางธรรมชาติที่สามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้มาเยี่ยมชมสถานที่นี้ได้ สอดคล้องกับ กมลวรรณ กาญจนกิตติ (2545) ศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดเชียงใหม่ ด้านสิ่งดึงดูดใจ อยู่ในระดับดี มีความสวยงามทางธรรมชาติ มีสภาพอากาศที่เย็นสบาย เหมาะแก่การพักผ่อน มีงานมหกรรม การละเล่น ในการสร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชม และสอดคล้องกับ อมรินทร์ ศรีณยศกุล (2550) สภาพภูมิประเทศของอำเภอกระตุ้ จังหวัดภูเก็ต เป็นพื้นที่ราบสลับกับภูเขาสูงชัน มีป่าไม้อุดมสมบูรณ์ มีแหล่งท่องเที่ยวทางน้ำและชายทะเล เหมาะแก่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงผจญภัยสามารถดึงดูดความสนใจนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี

อย่างไรก็ตาม ทรัพยากรการท่องเที่ยวของเกาะสมุยที่ยังต้องพัฒนาอีก คือ เทศกาลประจำปี หรือวัฒนธรรมประเพณีในท้องถิ่น ยังไม่มีความโดดเด่นหรือแตกต่างจากที่อื่น หน่วยงานด้านศูนย์วัฒนธรรม หรือสมาคมการท่องเที่ยวเกาะสมุย ควรมีการส่งเสริมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นของภาคใต้เอาไว้ มีการสืบทอดสู่เด็กรุ่นใหม่ได้ปฏิบัติสืบทอดกันไป และส่งเสริมให้เยาวชนได้เป็นตัวแทนในการเผยแพร่ศิลปะการแสดงในท้องถิ่น หรือตามแหล่งท่องเที่ยวต่างให้มากขึ้น นอกจากนี้ หน่วยงานภาครัฐระดับภูมิภาค/องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นายกเทศบาลนครเกาะสมุย ต้องให้ความสำคัญกับปัญหาการปล่อยน้ำเสียลงสู่ทะเล จากชาวบ้านที่อยู่ริมทะเล ควรให้ชาวบ้านที่อยู่ริมทะเลมีการบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยลงสู่ทะเล เพื่อป้องกันน้ำทะเลขุ่น และยังคงต้องมีการฟื้นฟูรักษาสภาพแวดล้อม รักษาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวให้มีภาพลักษณ์ที่ดีในระยะยาว ซึ่งประเด็นเหล่านี้จะช่วยส่งเสริมให้การท่องเที่ยวเชิงกีฬามีภาพลักษณ์ที่ดี มีศักยภาพในการรองรับกิจกรรมการแข่งขันกีฬาอื่นๆ ที่จะช่วยสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยวที่มาเยือนและอยากกลับมาเยือนใหม่อีกทุกๆปี

2. ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก

โดยรวมอยู่ในระดับดี ซึ่งอธิบายได้ว่า ในพื้นที่เกาะสมุย มีความพร้อมด้านสนามกีฬาที่มีความหลากหลายตามประเภทกีฬา สนามมวยมีมาตรฐานมีความพร้อมต่อการใช้งาน เส้นทาง การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวไม่ซับซ้อน มีป้ายบอกทางที่ชัดเจน มีสวนสาธารณะเหมาะแก่การพักผ่อน หย่อนใจ ที่พักแรมมีหลากหลายและเพียงพอในการรองรับนักท่องเที่ยว และมีศูนย์การค้าที่ทันสมัย ครบครัน สิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้ถือได้ว่าเป็นสิ่งจำเป็นในการจูงใจให้นักท่องเที่ยว นักกีฬา เข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันกีฬาในเกาะสมุย สอดคล้องกับ กมลวรรณ กาญจนกิตติ (2545) ศึกษาภาพ การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดเชียงใหม่ ด้านสถานที่เล่นกีฬาและออกกำลังกายในระดับดี มีความพร้อมในเรื่องของสนามกีฬาที่มีความหลากหลาย อากาศปลอดโปร่ง มีป้ายบอกรายละเอียดที่ ชัดเจน และสอดคล้องกับ อมรินทร์ ศรีณยศกุล (2550) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่ง ท่องเที่ยวเชิงผจญภัยในอำเภอกระบุรี จังหวัดภูเก็ต อยู่ในระดับมาก มีร้านอาหาร และโรงแรมที่ เพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว

แต่โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก ที่ควรจะต้องได้รับการปรับปรุง และแก้ไขปัญหามีประสิทธิภาพมากขึ้นคือ ร่วมกันแก้ไขปัญหาน้ำประปาขาดแคลน กล่าวได้ว่า การ ประปาส่วนภูมิภาคต้องทำโครงการวางท่อน้ำประปามาจากบึงสุราษฎร์ธานีผ่านใต้ท้องทะเลสู่ เกาะสมุย เนื่องจากปริมาณน้ำจืดในเกาะสมุยมีไม่เพียงพอในช่วงฤดูแล้ง (ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม- กรกฎาคม โดยประมาณ) ส่วนปัญหาสภาพของพื้นถนนในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวไม่ได้คุณภาพ โดยกรมทางหลวงชนบทควรเร่งปรับปรุงสภาพของถนนให้มีคุณภาพ เรียบและกว้างขวางมากขึ้น ซึ่ง ประเด็นที่ต้องพัฒนาเหล่านี้ อาจต้องใช้เวลาพัฒนา ปรับปรุง ภายในระยะเวลา 5 ปี เพื่อช่วยอำนวยความสะดวก การท่องเที่ยวเชิงกีฬาให้มีศักยภาพมากขึ้น

3. ด้านความปลอดภัยของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเกาะสมุย

ในภาพรวมอยู่ในระดับ พอใช้ อธิบายได้ว่า มีข้อมูลติดต่อสถานที่สำคัญต่างๆ ใน กรณีฉุกเฉิน พนักงานหรือเจ้าหน้าที่ของแหล่งท่องเที่ยวปฏิบัติตามมาตรการรักษาความปลอดภัย อย่างเคร่งครัด พร้อมในการรับมือกับเหตุฉุกเฉินอยู่ตลอดเวลา อย่างทั่วถึงสอดคล้องกับ นรินทร์ หลิม ไพโรจน์ (2554) ในประเด็นด้านความปลอดภัยของพื้นที่ในแหล่งท่องเที่ยว ควรมีเจ้าหน้าที่หรือ ผู้เชี่ยวชาญด้านกีฬานิตต่างๆ เป็นผู้ควบคุมและดูแลความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยว รวมถึงการ ตรวจสอบมาตรฐานของอุปกรณ์อย่างสม่ำเสมอ

อย่างไรก็ตาม ความปลอดภัยในการจัดการแข่งขันกีฬาในเกาะสมุยยังมีช่องว่าง อยู่ หน่วยงานที่จัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬาจะต้องให้ความสำคัญเรื่องความปลอดภัยเพิ่มมากขึ้น ควร จะมีการวางแผนในการจัดเตรียมเจ้าหน้าที่ไว้คอยให้คำแนะนำ และเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยไว้ ทั่วทุกจุด เพื่อคอยให้ความช่วยเหลือแก่นักกีฬา นักท่องเที่ยวได้ทันท่วงที นอกจากนี้ควรมีการป้องกันสิ่ง

กีดขวางบนเส้นทางที่ใช้สำหรับการวิ่งแข่งหรือปั่นจักรยานตลอดเส้นทางระหว่างการแข่งขัน เพื่อความปลอดภัยของนักกีฬาและผู้เข้าเยี่ยมชมที่จะส่งผลให้รู้สึกอึดใจตลอดการแข่งขัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรวิทย์ สุวัฒน์ ณ เขมรรัฐ และคณะ (2547) ที่ได้กล่าวว่า นักท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่เดินทางไป ภูเก็ต กระบี่ และพังงา ต่างมีความต้องการเรื่องความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินตลอดเวลาอยู่ในระดับสูง ดังนั้น ประเด็นเหล่านี้ ควรต้องเร่งดำเนินการป้องกันจุดบกพร่องต่างๆ ให้ครอบคลุมและลดการเกิดอุบัติเหตุ ภายในระยะเวลา 5 ปี

4. ด้านบุคลากรทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ในภาพรวมอยู่ในระดับ ต่ำ อธิบายได้ว่า ในเกาะสมุยมีบุคลากรที่มีรู้ความสามารถทางด้านกีฬามวยไทย เพียงอย่างเดียว และยังมีพนักงานที่คอยให้บริการที่ดี แต่ยังคงขาดบุคลากรด้านอื่นๆ อีก จากการศึกษาพบว่า ที่ผ่านมามีเกาะ สมุย ได้ว่าจ้างบริษัทเอกชนจากที่อื่นนอกพื้นที่ มาบริหารจัดการ การจัดรูปแบบงานกีฬา (Sport event) ให้กับเกาะสมุย แสดงให้เห็นถึง เกาะสมุยยังขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถด้านกีฬา บุคลากรมีไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาด ซึ่งบุคลากรเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้การดำเนินการต่างๆ สำเร็จลุล่วงไปได้ ซึ่งอาจจะต้องอาศัยความชำนาญ งานจึงจะออกมาอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ กมลวรรณ กาญจนกิตติ (2545) ในประเด็นบุคลากรในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความสามารถด้านกีฬาเป็นอย่างดี แต่ไม่เพียงพอต่อความต้องการ ควรมีการเพิ่มจำนวนบุคลากรไว้คอยแนะนำและดูแลผู้ที่มาใช้บริการอย่างทั่วถึง และ สอดคล้องกับ นรินทร์ หลิมโพโรจน์ (2554) นักท่องเที่ยวมีความต้องการให้มีผู้เชี่ยวชาญด้านกีฬาและการท่องเที่ยวดูแลนักท่องเที่ยวอย่างใกล้ชิด และช่วยเหลือได้อย่างทันท่วงที

ดังนั้น หน่วยงานที่รับผิดชอบภายใต้ กรมการท่องเที่ยว หน่วยงานภาครัฐระดับภูมิภาค/องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจน สถาบันการศึกษา ภาคธุรกิจเอกชน จะต้องเร่งส่งเสริมและผลิตบุคลากรทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬารุ่นใหม่ๆ ส่งเสริมบุคลากรที่สนใจหรือมีพื้นฐานทางด้านกีฬาอยู่แล้ว ไปอบรมพัฒนาตนเองให้เกิดความเชี่ยวชาญด้านการบริหารการท่องเที่ยวเชิงกีฬา พัฒนาคความรู้ ทักษะทางด้านกีฬาเฉพาะ การพัฒนาด้านภาษาต่างประเทศ มีการจัดสัมมนาเชิงวิชาการและปฏิบัติการเพื่อพัฒนาและฝึกอบรมบุคลากรที่มีอยู่เดิมให้มีทักษะความรู้และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การพัฒนาสิ่งเหล่านี้ ในระยะเวลา 5-10 ปีข้างหน้า เพื่อในอนาคตของเกาะสมุยจะได้มีบุคลากรมาดำเนินการสร้างสรรค์กิจกรรมให้มีสีสัน และเป็นที่น่าสนใจของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาทั่วโลกได้รู้จักอย่างกว้างขวางมากขึ้น

5. ด้านการมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น

โดยรวมอยู่ในเกณฑ์ดี ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า คนในชุมชนให้ความร่วมมือในด้านการเป็นเจ้าบ้านที่ดี คนในชุมชนยังมีรายได้จากการทำธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขันกีฬาและการท่องเที่ยวอื่นๆ สอดคล้องกับ นรินทร์ หลิมโพโรจน์ (2554) ศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของ

จังหวัดนครราชสีมา ในประเด็น การให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมในการจำหน่ายสินค้าของท้องถิ่น อาหาร เครื่องดื่ม ของที่ระลึก ให้กับนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว และเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้าร่วมลงทุนธุรกิจแหล่งท่องเที่ยวได้ อย่างไรก็ตาม ผู้นำชุมชนในพื้นที่ท่องเที่ยวเกาะสมุย ควรร่วมมือกับสมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาะสมุย และผู้ประกอบการธุรกิจด้านการท่องเที่ยว ในการกำหนดกิจกรรมจิตอาสา โดยให้ชุมชนกับนักท่องเที่ยวได้ร่วมกันทำความรู้จักในระหว่างทำกิจกรรมร่วมกัน เพื่อเป็นการผูกมิตรไมตรีที่ดีต่อกัน เพื่อเป็นการสร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยวที่มาเยือน อีกทั้งยังเป็นการสร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยวที่ดีอีกด้วย

6. ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวกีฬา

โดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ ดีมาก กล่าวได้ว่า เกาะสมุยมีนักกีฬามวยไทยที่มีชื่อเสียงและมีสนามมวยที่มีมาตรฐาน จึงทำให้กีฬามวยไทยเป็นที่สนใจของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติเป็นจำนวนมาก อีกทั้งยังมี กิจกรรมการแข่งขันไตรกีฬา (Samui triathlon) และการแข่งขันเรือใบระดับนานาชาติ สมุยรีกัตต้า (Samui Regatta) ที่มีนักกีฬาจากต่างประเทศสนใจเดินทางมาร่วมการแข่งขันจำนวนมาก ซึ่งสอดคล้องกับ นรินทร์ หลิมไพโรจน์ (2554) คือ ศักยภาพด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและการตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวในภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด คือมีการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่หลากหลาย และมีกิจกรรมในการรองรับนักกีฬาทุกเพศ ทุกวัย แต่ขัดแย้งกับงานวิจัยของ วรวิรินทร์ ณ เชมรัฐ และคณะ (2547) เกี่ยวกับ ศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของภูเก็ต พังงา และกระบี่ และ อมรินทร์ ศรีณยศกุล (2550) ศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยของอำเภอกระบุรี จังหวัดภูเก็ต โดยส่วนใหญ่กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา จะมีความโดดเด่นเรื่องกีฬาประเภทดำน้ำ และปีนหน้าผา ที่นักท่องเที่ยวต่างชาตินิยมมากที่สุด เนื่องจากมีทรัพยากรทางทะเลที่มีความสมบูรณ์และสวยงามมาก และมีภูมิประเทศที่เป็นภูเขา ซึ่งมีความแตกต่างจากทะเลฝั่งอ่าวไทย

อย่างไรก็ตาม สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวเกาะสมุย เทศบาลนครเกาะสมุย สมาคมการท่องเที่ยวเกาะสมุย ต้องร่วมกันส่งเสริมกิจกรรมกีฬาที่เล่นคนเดียว เช่น วิ่งมาราธอน ไตรกีฬา มวยไทย กิจกรรมเหล่านี้ควรมีการจัดอย่างต่อเนื่องทุกปี บันทึกลงในปฏิทินการแข่งขันประจำปี เพื่อให้สอดคล้องกับแนวโน้มการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่กำลังเกิดขึ้นในอนาคต (สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560) นอกจากนี้ ควรมีการพัฒนากีฬาพื้นบ้านให้เป็นเอกลักษณ์ประจำท้องถิ่นของเกาะสมุย ให้เป็นกิจกรรมแนวใหม่ที่แตกต่างจากที่อื่นๆ

7. ด้านการประชาสัมพันธ์

โดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ ดีมาก กล่าวคือ ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารมีความกระชับ เข้าใจง่าย ชัดเจน ข้อมูลการโฆษณาเป็นความจริง น่าเชื่อถือ การโฆษณาประชาสัมพันธ์ กิจกรรมกีฬา

ผ่านสื่อต่างๆ ที่หลากหลายทั้งในและต่างประเทศ และใช้สื่อช่วยสร้างภาพลักษณ์ที่ดีต่อแหล่งท่องเที่ยวในเกาะสมุย ซึ่งสอดคล้องกับ วรวิรินทร์ ณ เชมรัฐ และคณะ (2547) และ นรินทร์ หลิมไพโรจน์ (2554) ที่ว่ามีการใช้สื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเชิงรุกเพื่อให้ข้อมูลข่าวสารแก่นักท่องเที่ยว โดยผ่านสื่อต่างๆ ที่หลากหลาย ทั้งในประเทศและต่างประเทศ และเน้นการทำตลาดเฉพาะกลุ่มเป้าหมาย เพื่อเป็นการเพิ่มศักยภาพของสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

นอกจากนี้ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) กรมการท่องเที่ยว สถาบันการศึกษาด้านการท่องเที่ยว ต้องร่วมมือกับ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในการร่วมสร้างฐานข้อมูลการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ให้เข้าถึงได้ง่ายต่อการค้นหาผ่านทางเว็บไซต์ หรือ แอปพลิเคชันการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุยบนโทรศัพท์มือถือ ที่สามารถค้นหาข้อมูลและสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ อีกทั้งยังต้องใช้สื่อประชาสัมพันธ์ที่มีมากกว่าภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เช่น ภาษาจีน ภาษาเยอรมัน ภาษารัสเซีย เป็นต้น เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวเกาะสมุย ประเด็นเหล่านี้ ควรต้องดำเนินการพัฒนาให้เกิดประสิทธิภาพและใช้ได้จริง ภายในระยะเวลา 5 - 10 ปี

5.3.2 การอภิปรายผลการวิจัยด้านภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา

เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจากนักท่องเที่ยวทั่วไป นักกีฬาที่มาร่วมการแข่งขัน และนักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬา รวมทั้งสิ้นจำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย ผลการอภิปรายการวิจัย ด้านการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาเกาะสมุย มีดังต่อไปนี้

1. ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว

ในภาพรวมการรับรู้ภาพลักษณ์อยู่ในระดับ มาก โดยที่เมื่อวิเคราะห์ในแต่ละหัวข้อแล้วพบว่า แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติยังคงมีสภาพสมบูรณ์ ความเป็นเอกลักษณ์ มีอาหารเฉพาะของท้องถิ่นเกาะสมุยที่เป็นเอกลักษณ์ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติมีความหลากหลาย มีเทศกาลประจำปี หรือวัฒนธรรมประเพณีในท้องถิ่น สถาบันเท้ายามคำคีนมีความน่าสนใจ แสดงให้เห็นถึง เกาะสมุย ยังมีสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้เดินทางมาเยี่ยมชมเกาะสมุย เป็นจุดหมายปลายทางที่นักท่องเที่ยวยังสนใจที่จะเดินทางมาพักผ่อนอีกสถานที่หนึ่ง สอดคล้องกับ Gibson, Qi & Zhang (2008) กล่าวคือ ประเทศจีนเป็นประเทศที่มีนักท่องเที่ยวมีแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและธรรมชาติที่หลากหลาย เหมาะแก่การเป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันโอลิมปิก ปี 2008 ในสายตาของนักท่องเที่ยววัยรุ่นชาวอเมริกัน และสอดคล้องคล้อยกับ Funk , Toohey & Bruun (2007) ที่กล่าวว่า วัฒนธรรมที่แตกต่างกันมีแนวโน้มที่จะรับรู้ถึงการเดินทางมากขึ้นของนักท่องเที่ยว แต่อย่างไรก็ตาม ในส่วนของศูนย์แสดงสัตว์ เช่น สวนผีเสื้อ ปางช้าง ฟาร์มแกะ ศูนย์แสดงพันธุ์สัตว์น้ำ ยัง

ไม่มีสิ่งที่น่าสนใจสำหรับนักท่องเที่ยวมากนัก ดังนั้น ในส่วนของภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจกิจด้าน ศูนย์แสดงพันธุ์สัตว์น้ำ ควรปรับปรุงสถานที่ให้ดูสะอาด มีการแสดงสัตว์ที่มีความโดดเด่น แตกต่าง จากที่อื่นมาแสดงให้กับนักท่องเที่ยวชม

2. ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว

ในภาพรวมการรับรู้ภาพลักษณ์อยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาในแต่ละหัวข้อแล้ว พบว่า เกาะสมุยเป็นสถานที่จัดการแข่งขันกีฬาที่มีความสวยงาม และน่าสนใจ ที่พักผ่อนมีระบบรักษาความปลอดภัยแก่ชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว มีสวนสาธารณะ เหมาะแก่การพักผ่อนหย่อนใจ มีระบบสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า ประปา ที่เพียงพอต่อการให้บริการของนักท่องเที่ยว มีเส้นทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ง่ายสะดวก ไม่ซับซ้อน ซึ่งชี้ให้เห็นว่า เกาะสมุยมีความพร้อมในการอำนวยความสะดวกสิ่งต่างๆ ให้กับนักท่องเที่ยว และเป็นสิ่งที่จำเป็นขั้นพื้นฐานที่ต้องมี สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ และเหมาะที่จะเป็นเมืองท่องเที่ยว สอดคล้องกับ Chen & Funk (2010) และ Gibson, Qi & Zhang (2008) ที่กล่าวว่า ความพร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งส่งผลต่อการตัดสินใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาประเทศนั้นๆ และกลับมาเยี่ยมเยือนประเทศนั้นอีกครั้ง มีความพร้อมในการรองรับจำนวนนักท่องเที่ยว

แต่อย่างไรก็ตาม โครงสร้างพื้นฐานควรมีการออกแบบ “อารยสถาปัตยกรรม (Universal Design)” เช่น มีทางเดินเท้าที่ราบเรียบ มีราวจับริมทางเดิน ในการรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มผู้พิการและผู้สูงอายุ ในบริเวณสนามการแข่งขันกีฬา อีกทั้งยังรวมถึงคุณภาพของถนน มีบางจุดที่ยังไม่ได้มาตรฐาน ประเด็นเหล่านี้ หน่วยงานภาครัฐ เทศบาลนครเกาะสมุย ควรมีการปรับปรุงให้ดีขึ้น เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีสำหรับการท่องเที่ยวในเกาะสมุย

3. ด้านความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ในภาพรวมการรับรู้ภาพลักษณ์อยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาในแต่ละหัวข้อแล้ว พบว่า ในแหล่งท่องเที่ยวเกาะสมุย มีมาตรการรักษาความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำอยู่ในแต่ละจุดที่เพียงพอ อุปกรณ์กีฬาที่ให้บริการในแหล่งท่องเที่ยวเป็นวัสดุที่แข็งแรง อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน แสดงให้เห็นถึง แหล่งท่องเที่ยวในเกาะสมุยมีการรักษาความปลอดภัยที่ไว้วางใจได้ ในสายตาของนักท่องเที่ยว สอดคล้องกับ Gibson, Qi & Zhang (2008) ที่ได้กล่าวว่า ความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว ควรให้ความสำคัญด้านความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวเป็นหลัก ส่งผลต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา ที่มีผลต่อการเดินทางไปร่วมกิจกรรมกีฬาโอลิมปิก 2008 ณ ปักกิ่ง ประเทศจีน และสอดคล้องกับ Chen & Funk (2010) และ Lee, Lee & Lee (2005) ที่กล่าวว่า นักท่องเที่ยวกีฬาและนักท่องเที่ยวที่ไม่ใช่กีฬามีการรับรู้ที่คล้ายกัน เกี่ยวกับภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาว่ามีความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน ด้านการให้บริการและสถานที่ท่องเที่ยวรวมถึงความปลอดภัยส่วนบุคคล

4. ด้านบุคลากรทางการท่องเที่ยว

ในภาพรวมการรับรู้ภาพลักษณ์อยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาในแต่ละหัวข้อแล้วพบว่า พนักงานในสายงานบริการมีคุณภาพ บุคลากรที่มีความรู้ด้านกีฬาสามารถสื่อสาร บรรยาย หรือแนะนำกติกาการร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยว โดยใช้ภาษาต่างประเทศได้ มีจำนวนบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านกีฬาเพียงพอต่อการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว บุคลากรคอยดูแลบำรุงรักษา อุปกรณ์กีฬาและตรวจเช็คความปลอดภัยของอุปกรณ์อย่างสม่ำเสมอ แสดงให้เห็นว่า บุคลากรด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเกาะสมุย มีความสามารถในการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวได้ สามารถนำเที่ยว ทำกิจกรรมร่วมกันได้เทียบเท่ากับต่างประเทศ สามารถช่วยแก้ปัญหาให้กับนักท่องเที่ยวได้ ทำให้นักท่องเที่ยวไม่รู้สึกโดดเดี่ยว มีที่พึ่งพา สอดคล้องกับ Funk ,Toohey & Bruun (2007) ที่ได้กล่าวว่า การทำกิจกรรมนันทนาการระหว่างบุคคลและสิ่งแวดล้อมที่ดี ถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเชื่อมต่อทางจิตวิทยาที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจ ดังนั้น บุคลากรทางการท่องเที่ยวเป็นทรัพยากรที่สำคัญประการหนึ่งในการขับเคลื่อนรูปแบบกิจกรรมให้เกิดขึ้น และสอดคล้องกับ Chen & Funk (2010) ที่กล่าวว่า บุคคลและสิ่งแวดล้อมที่หลากหลาย เป็นทางเลือกหนึ่งที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางมาพักผ่อนของนักท่องเที่ยว

5. ด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน

ในภาพรวมการรับรู้ภาพลักษณ์อยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาในแต่ละหัวข้อแล้วพบว่า ชุมชนมีรายได้จากการทำธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขันกีฬาและการท่องเที่ยวอื่นๆ เช่น การนำเที่ยว การให้บริการในกิจกรรมการแข่งขันกีฬา การให้บริการด้านที่พักการขายอาหารและสินค้าพื้นเมือง เป็นต้น คนในชุมชนปฏิบัติตนการเป็นเจ้าบ้านที่ดี ในการต้อนรับนักท่องเที่ยว ที่มาร่วมกิจกรรมการแข่งขันกีฬา คนในชุมชนมีโอกาสนำหน้าที่สำคัญในการร่วมกิจกรรมการจัดการแข่งขันกีฬา ซึ่งให้เห็นว่า คนในชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งที่อยู่ของตนเองให้มีความน่าอยู่ คนในชุมชนไม่ถูกเอาเปรียบจากผู้มีอำนาจทางธุรกิจ อีกทั้งแสดงให้เห็นถึง การมีอุปนิสัยที่เป็นมิตรต่อนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมเยือน พร้อมทั้งจะเป็นเมืองท่องเที่ยวคอยให้บริการแก่นักท่องเที่ยว สอดคล้องกับ Gibson, Qi & Zhang (2008) ที่ผลการรับรู้ภาพลักษณ์ของเจ้าภาพผู้จัดงานการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก 2008 ในเมืองปักกิ่ง พบว่า คนในประเทศจีนต่างเป็นมิตรและต้อนรับกับนักท่องเที่ยวที่ไปเยี่ยมชมการแข่งขันกีฬา

6. ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว

ในภาพรวมการรับรู้ภาพลักษณ์อยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาในแต่ละหัวข้อแล้วพบว่า การแข่งขันชกมวยไทยไฟท์สมุย (Thai Fight Samui) สามารถสร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุยให้เป็นที่รู้จักได้ กิจกรรมการแข่งขันกีฬามีความหลากหลาย สร้างความตื่นเต้นและท้าทายได้ดี ตอบสนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวได้ กิจกรรม สมุยไตรแอทลอน (Samui

triathlon) เป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ การแข่งขันสมุยมาราธอน มีความน่าสนใจแตกต่างจากสถานที่อื่นๆ แสดงให้เห็นถึง กิจกรรมนันทนาการด้านกีฬาในเกาะสมุยมีความหลากหลาย เหมาะสำหรับผู้ที่ยืนชอบด้านความตื่นเต้น ท้าทาย และรักการออกกำลังกาย รักสุขภาพ เกาะสมุยถือได้ว่าเป็นสถานที่แห่งหนึ่งที่มีกิจกรรมที่น่าสนใจในการดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางมาเยี่ยมชมได้ สอดคล้องกับ Chen & Funk (2010) และ Funk ,Toohey & Bruun (2007) ที่กล่าวว่า กิจกรรมนันทนาการด้านกีฬาวงกกับสิ่งแวดล้อมที่ดี ถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการการหนึ่ง ที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการเดินทางไปยังจุดหมายปลายทาง นักท่องเที่ยวเชิงกีฬามีวัตถุประสงค์หลักของการเดินทางคือ มาร่วมการแข่งขันกีฬา มาร่วมกิจกรรม แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ต้องขึ้นอยู่กับองค์ประกอบด้านอื่นๆ เพิ่มเติมด้วยอีกเช่นกัน เช่น การตลาด การประชาสัมพันธ์ สิ่งอำนวยความสะดวก ความปลอดภัย เป็นต้น

5.4 ข้อเสนอแนะ

ตารางที่ 5. 4 ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์

หน่วยงาน	ข้อเสนอแนะ
หน่วยงานภาครัฐ	
<ul style="list-style-type: none"> • อำเภอกะสมุย • เทศบาลนครเกาะสมุย • กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 	<ul style="list-style-type: none"> • ควรจะให้ข้อมูลแก่ชาวบ้านหรือร้านค้าที่อยู่ริมทะเล จัดระบบกำจัดน้ำเสียก่อนปล่อยลงสู่ทะเล เพื่อลดปัญหาน้ำทะเลขุ่น เพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรทางธรรมชาติให้ยั่งยืน
<ul style="list-style-type: none"> • เทศบาลนครเกาะสมุย • สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานี 	<ul style="list-style-type: none"> • ควรส่งเสริมบุคลากรด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬา หรือนักกีฬารุ่นใหม่ ในการพัฒนาตนเอง โดยมีข้อแม้ว่าให้กลับมาพัฒนาต่อยอดในแหล่งภูมิภาคนาของตนเอง
<ul style="list-style-type: none"> • ตำรวจท่องเที่ยว 	<ul style="list-style-type: none"> • ทุกครั้งที่มีการจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬาควรมีเจ้าหน้าที่ตำรวจอยู่กระจายทั่วของงาน เพื่อรักษาความปลอดภัยง่ายต่อการให้ข้อมูลและติดต่อประสานงานไปยังหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องได้ทันที
<ul style="list-style-type: none"> • เทศบาลนครเกาะสมุย 	<ul style="list-style-type: none"> • ควรมีการออกแบบโครงสร้างสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญ เช่น ทางเดินทางที่มีสัญลักษณ์สำหรับผู้พิการ มีราวจับและไม่มีสิ่งกีดขวางบริเวณทางเดิน ที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวผู้พิการ หรือกลุ่มผู้สูงอายุ ที่เดินทางมาเยี่ยมชมได้

ตารางที่ 5.3 ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์ (ต่อ)

หน่วยงาน	ข้อเสนอแนะ
<ul style="list-style-type: none"> ● สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ● ศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวเกาะสมุย 	<ul style="list-style-type: none"> ● ควรเก็บข้อมูลนักท่องเที่ยว สถิติการเข้าร่วม คำร้องต่างๆ ที่มีการจัดกิจกรรมในแต่ละครั้ง เพื่อนำไปสร้างฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬา รวบรวมข้อมูลส่งให้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เก็บข้อมูลและสามารถเผยแพร่ข้อมูลแบบสาธารณะได้
<ul style="list-style-type: none"> ● อำเภอกะสมุย ● เทศบาลนครกะสมุย 	<ul style="list-style-type: none"> ● ควรมีการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพของถนนในแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ
<ul style="list-style-type: none"> ● ศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวเกาะสมุย 	<ul style="list-style-type: none"> ● ควรการทำตลาดเฉพาะกลุ่ม ระหว่างคนไทย-ชาวต่างชาติ หรือกลุ่มนักกีฬา-นักท่องเที่ยวทั่วไป โดยมีการโฆษณาประชาสัมพันธ์ข่าวสารในทุกมิติ
<ul style="list-style-type: none"> ● เทศบาลนครกะสมุย ● สมาคมการท่องเที่ยวเกาะสมุย 	<ul style="list-style-type: none"> ● ร่วมกันส่งเสริมกิจกรรมกีฬาที่เล่นคนเดียว เช่น วิ่งมาราธอน ไตรกีฬา ปั่นจักรยาน กิจกรรมเหล่านี้ควรมีการจัดอย่างต่อเนื่องทุกปี บันทึกลงในปฏิทินการแข่งขันประจำปี
ผู้ประกอบการ	
<ul style="list-style-type: none"> ● ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวเชิงกีฬา หรือ ผู้จัดงานการแข่งขันกีฬา (Organize) 	<ul style="list-style-type: none"> ● ผู้ที่จัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬาในแต่ละครั้งควรศึกษาพื้นที่ และเส้นทางการใช้ถนนของบุคคลอื่นๆ ให้ดีก่อนแล้วควรมีแผนสำรองในการรองรับปัญหาการจราจรติดขัด เช่น ใช้รถรางในการให้บริการผู้ที่สนใจเข้าร่วมกิจกรรมแทนการใช้รถส่วนตัว
สถาบันการศึกษา	
<ul style="list-style-type: none"> ● มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ● มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี ● มหาวิทยาลัยตาปี 	<ul style="list-style-type: none"> ● จัดทำหลักสูตรการฝึกอบรมภาษาต่างประเทศพื้นฐาน (ระยะสั้น) ด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาแก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเกาะสมุย

5.5 ข้อจำกัดของการวิจัยและข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ข้อจำกัดของงานวิจัย

1. ข้อจำกัดในการเก็บข้อมูลนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา ซึ่งต้องขึ้นอยู่กับช่วงเวลาที่มีการจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬา ปีละ 1 ครั้งเท่านั้น บางกิจกรรมมีการแข่งขันเพียง 1 วันต่อครั้ง/ต่อปี
2. การออกแบบเครื่องมือ แบบประเมินศักยภาพที่ไม่ได้ใช้การถ่วงน้ำหนักคะแนนของแต่ละตัวชี้วัด อาจจะทำให้การประเมินไม่มีประสิทธิภาพสูงสุด
3. งานวิจัยฉบับนี้ มีแบบประเมินศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ที่ใช้สำหรับพื้นที่เกาะสมุยเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้กับพื้นที่อื่นๆได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. งานวิจัยครั้งต่อไปควรเป็นการวิจัยเพื่อสร้างแบบประเมินศักยภาพพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มีความน่าเชื่อถือ และสามารถใช้เป็นต้นแบบแบบประเมินการท่องเที่ยวเชิงกีฬาต่อไป
2. การศึกษาในครั้งต่อไปควรศึกษาแยกประเภทกีฬา คือ กีฬาสากล และกีฬาท้องถิ่น สำหรับมุมมองในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาให้มีมาตรฐานสูงขึ้น
3. การศึกษาในครั้งต่อไปควรทำการศึกษาเปรียบเทียบแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ดีที่สุดเพื่อนำมาพัฒนาในแหล่งของตนเอง
4. ควรศึกษากลยุทธ์การตลาดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เพื่อนำมาใช้ในการกระตุ้นการท่องเที่ยว

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กมลวรรณ กาญจนกิตติ. (2545). *ศักยภาพของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กรมการท่องเที่ยว. (2559). *โครงการสำรวจค่าใช้จ่ายนักท่องเที่ยวปี 2559*. สืบค้นจาก
https://secretary.mots.go.th/ewtadmin/ewt/policy/download/article/article_20170511100859.pdf
- กรมการท่องเที่ยว. (2560). *การแข่งขันเรือใบชิงถ้วยพระราชทาน PHUKET KING'S CUP REGATTA*.
สืบค้นเมื่อ 29 มิถุนายน 2561. จาก <https://thai.tourismthailand.org/เทศกาลประจำปี/การแข่งขันเรือใบชิงถ้วยพระราชทาน PHUKET KING'S CUP REGATTA --7419>
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2554). *แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.2555 – 2559*.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2557). *คู่มือการตรวจประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ ประเภทชายหาด*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ.: สำนักงานกิจการโรมพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกในพระบรมราชูปถัมภ์.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2557). *คู่มือการตรวจประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ.: สำนักงานกิจการโรมพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกในพระบรมราชูปถัมภ์.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2557). *คู่มือการตรวจประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ.: สำนักงานกิจการโรมพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกในพระบรมราชูปถัมภ์.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2557). *คู่มือการตรวจประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ.: สำนักงานกิจการโรมพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกในพระบรมราชูปถัมภ์.

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2557). *คู่มือการตรวจประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ.: สำนักงานกิจการโรมิพพองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกในพระบรมราชูปถัมภ์.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2558). *ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวไทย พ.ศ. 2558 – 2560*.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2560). *รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการพัฒนารูปแบบทางธุรกิจของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของไทย (Sport Tourism) ประจำปี 2560*. สืบค้นเมื่อ 29 มิถุนายน 2561. จาก https://secretary.mots.go.th/ewtadmin/ewt/policy/article_attach/Final_Report_SportsTourism2560.pdf
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2561). *สถิตินักท่องเที่ยวภายในประเทศ ม.ค. - มิ.ย. ปี 2560 (จำแนกตามภูมิภาคและจังหวัด) (Domestic Tourism Statistics Q1-Q2 (Classify by region and province))* สืบค้นเมื่อ 5 พฤษภาคม 2561 จาก https://www.mots.go.th/more_news.php?cid=504&filename=index
- กัลยา วาณิชย์บัญชา. (2549) การวิเคราะห์สถิติขั้นสูง SPSS for windows. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2557). *รายงานประจำปี 2557 การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย*. กรุงเทพฯ.
- จิราพร จันลา. (2556). แนวทางการเพิ่มศักยภาพของจังหวัดขอนแก่นในการท่องเที่ยวรูปแบบ MICE. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต คณะการจัดการท่องเที่ยว สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- เจียฉิน ยู และ สยามล วิทยานรัตนา. (2553) ปัจจัยต่างๆที่ส่งผลกระทบต่อความตั้งใจของแฟนกีฬาต่างชาติที่จะเดินทางไปยังประเทศสหรัฐอเมริกาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา. *จุลสารวิชาการอิเล็กทรอนิกส์ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย*. จาก http://www.etatjournal.com/upload/363/08_Sport_Tourism_USA.pdf
- ชาย โปธิสิตา. (2550). ศาสตร์และศิลป์แห่งการวิจัยคุณภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน).

- เทศบาลนครเกาะสมุย. (2559). *แผนพัฒนาเทศบาลนครเกาะสมุยสามปี (พ.ศ. 2559-2561)*. สืบค้นเมื่อ 29 มิถุนายน 2561 จาก http://www.kohsamuicity.go.th/news_develop
- ไทยรัฐออนไลน์. (2555). 'บางกอกแอร์เวย์ส' จัด 'สมุยมาราธอน' ปี 3 ชิงเงินกว่า 3 ล้าน สืบค้นเมื่อ 29 มิถุนายน 2561 จาก <https://www.thairath.co.th/content/285239>
- ไทยรัฐออนไลน์. (2555). 'สมุยไตรกีฬา' คึกคัก แชมป์รับเงินเฉียดล้าน สืบค้นเมื่อ 29 มิถุนายน 2561 จาก <https://www.thairath.co.th/content/254491>
- นรินทร์ หลิมโพโรจน์. (2554). *แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาจังหวัดนครราชสีมา*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นุชนารถ โพธิ์นิ่ม. (2555) *แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ: กรณีศึกษาเปรียบเทียบสนามมวยราชดำเนินกับสนามมวยแฟร์เท็ก เทพประสิทธิ์ พัทยา*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วรวิณฑ์ สุวัฒน์ ณ เขมรัฐและคณะ.(2547). *รายงานฉบับสมบูรณ์ศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่*. สำนักประสานงานการ พัฒนาและจัดการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่อย่างยั่งยืนสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- ไศรยา หอมชื่น และ ฐานิช ลิ้มตระกูล. (2555) *Tourism and Sport Event*. *จุลสารวิชาการอิเล็กทรอนิกส์ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย*. จาก <http://www.etatjournal.com/web/menu-read-web-etatjournal/menu-2012/menu-2012-apr-jun/452-22555-tourism-sport>
- ไศรยา หอมชื่น.(2551). *ศตวรรษที่ 21 ของการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา*. *จุลสารวิชาการอิเล็กทรอนิกส์ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย*. จาก <http://www.etatjournal.com/upload/225/2SportTourism.pdf>
- ส่งผลต่อความจงรักภักดีของลูกค้า*. ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสภากูตสาหกรรมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2553). *บทความเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในประเทศไทยจากหนังสือและนิตยสารต่างประเทศ*. สืบค้นเมื่อ 10 ธันวาคม 2558, จาก http://www.thailandtourismcouncil.org/btcot/01_tctnews/popup.php?id=96

สายโพยม สมสุข. (2558). หัวหน้าศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี.

สัมภาษณ์, 3 ตุลาคม 2558.

องค์การการท่องเที่ยวโลก. (ม.ป.ป.) รูปแบบการท่องเที่ยว. สืบค้นเมื่อ 10 ธันวาคม 2558. จาก

<https://tourismatbuu.wordpress.com/>

อมรินทร์ ศรีณยศกุล. (2550). การศึกษาค้นคว้าภาพการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยใน อำเภอกระบุรี จังหวัด

ภูเก็ต. รายงานการศึกษาระดับปริญญาตรี ภาควิชาการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา

การปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

Samui Regatta 2015. ออนไลน์.สืบค้นเมื่อ 1 ตุลาคม 2558. จาก

<http://www.samuiregatta.com/media/news/18>

Samui2day. (2015). ออนไลน์.สืบค้นเมื่อ 1 ตุลาคม 2558. จาก

<http://www.samui2day.com/business-service>

Siamsport. (2014). สุพรรณบุรีเกมส์"สุวัจน์"สิ้นนครราชสีมาเกมส์ต้องแจ้ง ยกมาตรฐานกีฬาแห่งชาติ

ระดับซีเกมส์. สืบค้นเมื่อ 1 กันยายน 2558 จาก

http://www.siamsport.co.th/suphanburigames_42/column_detail.php?IDColumn=21983

ThaiPublica, (2015). เม็ดเงินธุรกิจฟุตบอลไทย ทะลุสองพันล้าน “บุรีรัมย์-เมืองทอง-บีจี-เทโร” โยก

เกินครึ่ง แต่สโมสรสามในสี่ขาดทุน.(ออนไลน์) สืบค้น เมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน

2558. จาก <http://thaipublica.org/2015/09/tpl-1/>

ภาษาต่างประเทศ

Baloglu S. & Brinberg D. (1997). Affective images of tourism destination. Journal of

Travel Research.35(4), 11-15.

Bull, C., & Weed, M. (1999). Niche markets and small island tourism: the

development of sports tourism in Malta. *Managing leisure*, 4(3), 142-

155.

- Chen, N., & Funk, D. C. (2010). Exploring destination image, experience and revisit intention: A comparison of sport and non-sport tourist perceptions. *Journal of Sport & Tourism*, 15(3), 239-259.
- Chi, C. G. Q., & Qu, H. (2008). Examining the structural relationships of destination image, tourist satisfaction and destination loyalty: An integrated approach. *Tourism management*, 29(4), 624-636.
- CK Lee, YK Lee, BK Lee (2005). Korea's destination image formed by the 2002 World Cup. *Annals of tourism research*, 32 (4), 839-858.
- Daniel C. Funk, Kristine Toohey & Tennille Bruun (2008). International Sport Event Participation: Prior Sport Involvement; Destination Image; and Travel Motives, *European Sport Management Quarterly*, 7:3, 227-248.
- Echtner, C. M., & Ritchie, J. B. (1993). The measurement of destination image: An empirical assessment. *Journal of travel research*, 31(4), 3-13.
- Echtner, C. M., & Ritchie, J. R. (2003). The meaning and measurement of destination image:[Reprint of original article published in v. 2, no. 2, 1991: 2-12.]*Journal of tourism studies*, 14(1), 37.
- Gibson, H. J. (1998). Sport tourism: a critical analysis of research. *Sport management review*, 1(1), 45-76.
- Gibson, H. J., Qi, C. X., & Zhang, J. J. (2008). Destination image and intent to visit China and the 2008 Beijing Olympic Games. *Journal of Sport Management*, 22(4), 427-450.
- Hall, C. M., & Weiler, B. (1992). Adventure, sport and health tourism. *Special interest tourism.*, 141-158.
- Hinch, T. D., & Higham, J. E. (2001). Sport tourism: A framework for research. *The international journal of tourism research*, 3(1), 45.
- Jenkins, O. H. (1999). Understanding and measuring tourist destination images. *The International Journal of Tourism Research*, 1(1), 1.

- Kim, H., & Richardson, S. L. (2003). Motion picture impacts on destination images. *Annals of tourism research*, 30(1), 216-237.
- Kozak, M., & Decrop, A. (Eds.). (2009). *Handbook of tourist behavior: Theory & practice*. Rout ledge.
- Lee, C. K., Lee, Y. K., & Lee, B. (2005). Korea's destination image formed by the 2002 World Cup. *Annals of tourism research*, 32(4), 839-858.
- Leiper, N. (1990). Tourism attraction systems. *Annals of Tourism Research*. 17(3), 367-384.
- Moutinho, L. (1987). Consumer behaviour in tourism. *European journal of marketing*, 21(10), 5-44.
- Orams, M. (1999). *Marine tourism: development, impacts and management*. Psychology Press.
- Pike, S. (2004). *Destination marketing organizations*. Amsterdam, Netherlands: Elsevier.
- Prebensen, N. K. (2007). Exploring tourists' images of a distant destination. *Tourism management*, 28(3), 747-756.
- Ruskin, H. (1987). Selected views of socio-economic aspects of outdoor recreation, outdoor education and sport tourism. In *Proceedings of the International Seminar and Workshop on Outdoor Education, Recreation and Sport Tourism*. Israel: Emmanuel Gill Publishing.
- Standeven, J., & Knop, P. D. (1998). *Sport tourism*. Human Kinetics Publishers.
- Tapachai, N., & Waryszak, R. (2000). An examination of the role of beneficial image in tourist destination selection. *Journal of travel research*, 39(1), 37-44.
- Tsiotsou, R. H., & Goldsmith, R. E. (2012). *Strategic marketing in tourism services*. Emerald Group Publishing.
- Wang, Y., & Pizam, A. (Eds.). (2011). *Destination marketing and management: theories and applications*. Cabi.

- Weed, M. (2009). Progress in sports tourism research? A meta-review and exploration of futures. *Tourism Management*, 30(5), 615-628.
- Weed, M., & Bull, C. (1997). Influences on sport-tourism relations in Britain: The effects of government policy. *Tourism recreation research*, 22(2), 5-12.
- World Economic Forum. (2015). The Travel & Tourism Competitiveness Report.

ภาคผนวก

แบบตรวจประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา

เรื่อง แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี

โดย นายณลวัชร ชุณลา (ผู้วิจัย)

กรุณาตอบแบบสอบถามนี้โดยใส่เครื่องหมายถูก ✓ ลงในช่องคะแนน A ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ซึ่งข้อมูลที่ได้จากท่าน ผู้วิจัยจะนำไปวิเคราะห์รวบรวมในเชิงเนื้อหาเพื่อนำไปใช้ให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากท่าน โปรดให้ข้อมูลที่เป็นความจริงเพื่อนำข้อมูลไปเป็นแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานีต่อไป

ผู้ประเมิน (ชื่อ-นามสกุล).....
 ตำแหน่ง.....
 หน่วยงาน.....
 ประเมินเมื่อ วันที่.....

ผลการให้คะแนน

องค์ประกอบ	คะแนนเต็ม	ผลการให้คะแนน
1. ศักยภาพด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว	8	
2. ศักยภาพด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก	30	
3. ศักยภาพด้านความปลอดภัยของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	10	
4. ศักยภาพด้านบุคลากรทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	5	
5. ศักยภาพด้านการมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น	5	
6. ศักยภาพด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	14	
7. ศักยภาพด้านการประชาสัมพันธ์	10	
รวมทั้งสิ้น	82	

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี

1 คักยภาพด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวของเกาะสมุย		คะแนนเต็ม 8 คะแนน		
<p>หมายเหตุ พิจารณาจาก แหล่งทรัพยากรการท่องเที่ยวที่หลากหลาย เช่น มีภูมิทัศน์ที่สวยงาม เทศกาลหรือวัฒนธรรมประเพณีเป็นเอกลักษณ์ กิจกรรมการท่องเที่ยวมีความบันเทิงและความเพลิดเพลิน เป็นแหล่งดึงดูดใจของนักท่องเที่ยว</p> <p>กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านเลือก หากไม่มีคุณสมบัติตามที่ระบุ 0 คะแนน หากมีแต่ไม่ได้ดำเนินการ/ไม่มีประสิทธิภาพให้ 0.5 คะแนน และหากมี ให้ 1 คะแนน</p>				
ดัชนี	คะแนน (A)			
	0	0.5	1	
1. แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติมีความหลากหลาย เช่น ถ้ำ น้ำตก ป่าชายเลน ชายหาด หาดเลน ฯลฯ				
2. แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติยังคงมีสภาพสมบูรณ์				
3. แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติมีความโดดเด่น				
4. สภาพภูมิทัศน์ของแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติมีความสวยงาม				
5. สถาปัตยกรรมท้องถิ่นมีความสวยงามเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ				
6. เทศกาลประจำปี หรือวัฒนธรรมประเพณีในท้องถิ่น มีความโดดเด่นและแตกต่างจากที่อื่นๆ				
7. เทศกาลหรือวัฒนธรรมประเพณีในท้องถิ่นมีชื่อเสียงและความเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป				
8. ศูนย์แสดงสัตว์ มีกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น สวนผีเสื้อ ปางช้าง ฟาร์มแกะ ศูนย์แสดงพันธุ์สัตว์น้ำ ฯ				
คะแนนที่ได้				

คำถามเชิงลึกด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว

1. อะไรคือจุดเด่นทางด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวที่จะส่งผลต่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ของเกาะสมุย

>>.....

2. ศักยภาพด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก สะดวกในแหล่งท่องเที่ยว	คะแนนเต็ม 30 คะแนน		
2.1 เส้นทางการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว			
<p>หมายเหตุ พิจารณาจาก การเดินทางสะดวกและปลอดภัยของพื้นถนน มีป้ายบอกเส้นทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวที่ชัดเจน การจราจรไม่แออัด สามารถรองรับนักท่องเที่ยวผู้พิการหรือผู้สูงอายุได้</p> <p>กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านเลือก หากไม่มีคุณสมบัติตามที่ระบุ 0 คะแนน หากมีแต่ไม่ได้ดำเนินการ/ ไม่มีประสิทธิภาพให้ 0.5 คะแนน และหากมี ให้ 1 คะแนน</p>			
ดัชนี	คะแนน (A)		
	0	0.5	1
1. ถนนมีคุณภาพ ได้มาตรฐาน ขับขี่ปลอดภัย			
2. มีที่จอดรถสาธารณะที่เพียงพอสำหรับรองรับจำนวนรถที่เข้ามาโดยเฉพาะในช่วงที่มีนักท่องเที่ยวหนาแน่น			
3. มีเส้นทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ง่ายสะดวก ไม่ซับซ้อน			
4. มีป้ายบอกทางตามทางแยก เพื่อไปจุดท่องเที่ยวต่างๆ ซึ่งอยู่ภายในแหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งป้ายแสดงแผนที่ภายในแหล่งท่องเที่ยว			
5. มีการให้บริการรถหรือเรือสาธารณะไปยังแหล่งท่องเที่ยวเป็นเวลาสม่ำเสมอ			
6. มีการออกแบบ “อารยสถาปัตย์ (Universal Design)” ในแหล่งท่องเที่ยวเพื่อรองรับคนพิการ/ผู้สูงอายุ อย่างเท่าเทียมกัน			

2.2 ความพร้อมของระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว			
<p>หมายเหตุ พิจารณาจากความสะดวกของทางเดินเท้า ห้องน้ำ ที่นั่งพัก ไฟฟ้า น้ำประปา ระบบสื่อสาร ศูนย์การค้า สวนสาธารณะ มีไว้รองรับในแหล่งท่องเที่ยวที่เพียงพอและพร้อมใช้งาน</p> <p>กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านเลือก หากไม่มีคุณสมบัติตามที่ระบุ 0 คะแนน หากมีแต่ไม่ได้ดำเนินการ/ไม่มีประสิทธิภาพให้ 0.5 คะแนน และหากมี ให้ 1 คะแนน</p>			
ดัชนี	คะแนน (A)		
	0	0.5	1
1. มีระบบสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า ประปา ที่เพียงพอต่อการให้บริการของนักท่องเที่ยว			
2. มีการจัดให้บริการโทรศัพท์สาธารณะ และหรือสัญญาณ WiFi ในแหล่งท่องเที่ยว			
3. มีห้องน้ำที่เพียงพอต่อจำนวนนักท่องเที่ยวทั่วไปและห้องน้ำสำหรับคนพิการ ที่อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน ถูกสุขอนามัย แยกเป็นสัดส่วนสำหรับเพศชาย-หญิง-คนพิการ/ผู้สูงอายุ			
4. มีสถานที่เพื่อนั่งพักผ่อนสำหรับนักท่องเที่ยวที่เพียงพอ			
5. มีการจัดทำทางเดินเท้า และหรือราวจับที่มีความมั่นคงไปยังจุดท่องเที่ยวต่างๆ			
6. มีศูนย์การค้าที่มีความทันสมัย ครบวงจร			
7. มีสวนสาธารณะ เหมาะแก่การพักผ่อนหย่อนใจ			

2.3 สนามกีฬาและ/ หรือสถานที่จัดการแข่งขันกีฬา			
<p>หมายเหตุ พิจารณาจาก มีสนามกีฬา และหรือสถานที่จัดการแข่งขันกีฬาที่ได้มาตรฐาน พร้อมใช้งานอยู่เสมอ มีความปลอดภัยต่อนักท่องเที่ยว</p> <p>กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านเลือก หากไม่มีคุณสมบัติตามที่ระบุ 0 คะแนน หากมีแต่ไม่ได้ดำเนินการ/ไม่มีประสิทธิภาพให้ 0.5 คะแนน และหากมี ให้ 1 คะแนน</p>			
ดัชนี	คะแนน (A)		
	0	0.5	1
1. สนามกีฬา และหรือสถานที่จัดการแข่งขันกีฬาที่มีความพร้อม ต่อการใช้งานอยู่เสมอ			
2. สนามกีฬา และหรือสถานที่จัดการแข่งขันกีฬาที่มีความปลอดภัยในขณะที่ใช้งานจัดการแข่งขันกีฬา			
3. เป็นสถานที่จัดการแข่งขันกีฬาที่มีความสวยงาม			
4. สนามกีฬา และหรือสถานที่จัดการแข่งขันกีฬาสามารถรองรับจำนวนนักท่องเที่ยวได้อย่างเพียงพอ			
5. มีป้าย/สัญลักษณ์ บอกคำแนะนำต่อการใช้งานอุปกรณ์หรือคำเตือน ที่เข้าใจง่าย			
6. สนามกีฬามีเพียงพอต่อความต้องการของนักกีฬา			
7. สนามกีฬามีความหลากหลายตามประเภทกีฬา			
8. สนามมวยมีมาตรฐาน พร้อมต่อการใช้งาน			
9. พื้นที่การแข่งขันเรือใบ สมุทรปราการ มีความสวยงาม			
10. พื้นถนนที่ใช้ในการแข่งขันวิ่งมาราธอน, ปั่นจักรยาน มีพื้นเรียบ ไม่มีสิ่งกีดขวาง			
11. พื้นที่การแข่งขันจักรยานเสือภูเขา มีความปลอดภัย			
12. พื้นที่สามารถรองรับจำนวนนักท่องเที่ยวเพียงพอต่อการแข่งขันชกมวยไทยไฟว์สมุย			
คะแนนที่ได้			

2.4 ด้านที่พักแรมและร้านอาหาร			
<p>หมายเหตุ พิจารณาจาก จำนวนที่พักมีเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว อาหารถูกสุขลักษณะอนามัย มีการกำจัดของเสียอย่างถูกวิธี</p> <p>กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านเลือก หากไม่มีคุณสมบัติตามที่ระบุ 0 คะแนน หากมีแต่ไม่ได้ดำเนินการ/ไม่มีประสิทธิภาพให้ 0.5 คะแนน และหากมี ให้ 1 คะแนน</p>			
ดัชนี	คะแนน (A)		
	0	0.5	1
1. มีที่พักแรมมีจำนวนเพียงพอในการรองรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันกีฬา			
2. ที่พักแรมมีระบบรักษาความปลอดภัยแก่ชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว			
3. มีที่พักแรมเช่น โรงแรม รีสอร์ท บังกะโล โฮมสเตย์ หลายขนาดและหลายราคาไว้บริการนักท่องเที่ยว			
4. มีจำนวนร้านอาหารให้บริการนักท่องเที่ยวที่เพียงพอ			
5. มีการจัดการด้านอาหารและโภชนาการที่ถูกสุขลักษณะมีการจัดเก็บ และกำจัดของเสียอย่างถูกวิธี			
คะแนนที่ได้			
รวมคะแนนข้อที่ 2 (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)			

คำถามเชิงลึกด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก

1. อุปสรรคของการเดินทางมายังเกาะสมุยมีอะไรบ้าง และมีแนวทางแก้ไขอย่างไร

>>.....

.....

.....

3. ศักยภาพด้านความปลอดภัยของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	คะแนนเต็ม 10 คะแนน		
<p>หมายเหตุ พิจารณาจากการวางแผนในการรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวความพร้อมของเจ้าหน้าที่พนักงานในการรักษาความปลอดภัย ความปลอดภัยของอุปกรณ์กีฬาความพร้อมและประสิทธิภาพของอุปกรณ์รักษาความปลอดภัย</p> <p>กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านเลือก หากไม่มีคุณสมบัติตามที่ระบุ 0 คะแนน หากมีแต่ไม่ได้ดำเนินการ/ไม่มีประสิทธิภาพให้ 0.5 คะแนน และหากมี ให้ 1 คะแนน</p>			
ดัชนี	คะแนน (A)		
	0	0.5	1
1. มีมาตรการในการรักษาความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวจากอันตรายที่อาจเกิดขึ้นในแหล่งท่องเที่ยวเช่นจากพื้นที่บางส่วนที่อยู่ในการก่อสร้างมีแผนป้องกันภัยและการรับมือกับเหตุฉุกเฉิน			
2. มีการเตรียมเส้นทางหนีภัยหรือแผนอพยพนักท่องเที่ยวออกจากแหล่งที่เกิดเหตุฉุกเฉิน เช่น ไฟไหม้ ฯ			
3. พนักงาน/เจ้าหน้าที่ของแหล่งท่องเที่ยว ปฏิบัติตามมาตรการ การรักษาความปลอดภัยอย่างเคร่งครัดและมีความพร้อมในการรับมือกับเหตุฉุกเฉินอยู่ตลอดเวลา			
4. มีจำนวนเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย (Security) ที่เพียงพอ			
5. มีเจ้าหน้าที่คอยช่วยเหลือชีวิตคนตกน้ำ (Lifeguard) อยู่ตามบริเวณที่เป็นจุดเสี่ยง อย่างทั่วถึง			
6. อุปกรณ์กีฬา ที่ให้บริการในแหล่งท่องเที่ยว เป็นวัสดุที่แข็งแรง อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน			
7. มีอุปกรณ์ที่แสดงถึงข้อควรระวังปฏิบัติแผ่นป้ายเพื่อแจ้งเตือนนักท่องเที่ยวถึงการปฏิบัติที่เหมาะสมเมื่อเข้ามาในแหล่งท่องเที่ยว			
8. มีอุปกรณ์และเครื่องมือบรรเทาสาธารณภัยที่เพียงพอและอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี เช่น ถังดับเพลิง อุปกรณ์ปฐมพยาบาลขั้นพื้นฐาน			
9. มีข้อมูลติดต่อสถานที่สำคัญต่างๆ เช่น โรงพยาบาล สถานีตำรวจ			
10. มีระบบสื่อสารสำหรับติดต่อขอความช่วยเหลือในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินที่มีประสิทธิภาพ			
คะแนนที่ได้			

คำถามเชิงลึกด้านความปลอดภัยของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

1. ข้อบกพร่องเรื่องความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬามีอะไรบ้าง

>>.....
 .....

4. ศักยภาพด้านบุคลากรทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	คะแนนเต็ม 5 คะแนน		
<p>หมายเหตุ พิจารณาจากบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางด้านกีฬา สามารถแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว และอธิบายกติกาการเข้าร่วมกิจกรรม พร้อมต้อนรับนักท่องเที่ยวตลอดเวลาและมีเพียงพอในช่วงฤดูกาลจัดการแข่งขันกีฬา</p> <p>กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านเลือก หากไม่มีคุณสมบัติตามที่ระบุ 0 คะแนน หากมีแต่ไม่ได้ดำเนินการ/ไม่มีประสิทธิภาพให้ 0.5 คะแนน และหากมี ให้ 1 คะแนน</p>			
ดัชนี	คะแนน (A)		
	0	0.5	1
1. มีจำนวนบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านกีฬาเพียงพอต่อการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว			
2. บุคลากรที่มีความรู้ด้านกีฬาสามารถสื่อสาร บรรยายหรือแนะนำกติกาการร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยว โดยใช้ภาษาต่างประเทศได้			
3. บุคลากรทางการท่องเที่ยวได้ผ่านการฝึกอบรมความรู้ด้านกีฬาอย่างสม่ำเสมอ			
4. มีบุคลากรคอยดูแลบำรุงรักษาอุปกรณ์กีฬาและตรวจเช็คความปลอดภัยของอุปกรณ์อย่างสม่ำเสมอ			
5. มีบุคลากรหรือบริษัทเอกชนที่สามารถจัดรูปแบบงานกีฬา (Sport event) ได้			
คะแนนที่ได้			

คำถามเชิงลึกด้านบุคลากรทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

1. แนวทางการพัฒนาบุคลากรด้านกีฬา ควรทำอย่างไรบ้าง

>>.....

5. ศักยภาพด้านการมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น		คะแนนเต็ม 5 คะแนน		
<p>หมายเหตุ พิจารณาจากการมีส่วนร่วมของชุมชนในรูปแบบต่างๆและการที่ชุมชนท้องถิ่นได้รับประโยชน์จากการดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวทั้งทางตรงและทางอ้อม</p> <p>กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านเลือก หากไม่มีคุณสมบัติตามที่ระบุ 0 คะแนน หากมีแต่ไม่ได้ดำเนินการ/ไม่มีประสิทธิภาพให้ 0.5 คะแนน และหากมี ให้ 1 คะแนน</p>				
ดัชนี	คะแนน (A)			
	0	0.5	1	
1. คนในชุมชนมีสิทธิในการตัดสินใจเพื่อกำหนดมาตรการ การดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา				
2. คนในชุมชนมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา				
3. คนในชุมชนให้ความร่วมมือในด้านการเป็นเจ้าบ้านที่ดี ในการต้อนรับนักท่องเที่ยว ที่มาร่วมกิจกรรมการแข่งขันกีฬา				
4. คนในชุมชนมีโอกาสนำหน้าที่สำคัญในการร่วมกิจกรรมการจัดการแข่งขันกีฬา				
5. ชุมชนมีรายได้จากการทำธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขันกีฬาและการท่องเที่ยวอื่นๆ เช่น การนำเที่ยว การให้บริการในกิจกรรมการแข่งขันกีฬา การให้บริการด้านที่พักการขายอาหารและสินค้าพื้นเมือง เป็นต้น				
คะแนนที่ได้				

คำถามเชิงลึกด้านการมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น

1. วิธีการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักท่องเที่ยวกับคนในชุมชนควรทำอย่างไร

>>.....

.....

6. ศักยภาพด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ดึงดูดนักท่องเที่ยว	คะแนนเต็ม 14 คะแนน		
<p>หมายเหตุ พิจารณาจากจำนวนกิจกรรมการท่องเที่ยวบนเกาะ ซึ่งแหล่งท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมหลากหลายจะทำให้นักท่องเที่ยวมีโอกาสเลือกทำกิจกรรมที่ตนพอใจมากขึ้น และกิจกรรมการท่องเที่ยวควรมีความน่าสนใจหรือมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของพื้นที่ เช่น การแข่งขันเรือใบ การปั่นจักรยานเสือภูเขา เป็นต้น ทั้งนี้กิจกรรมการท่องเที่ยวจะต้องไม่ทำลายสภาพแวดล้อมและเป็นที่ยอมรับของคนในท้องถิ่น</p> <p>กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านเลือก หากไม่มีคุณสมบัติตามที่ระบุ 0 คะแนน หากมีแต่ไม่ได้ดำเนินการ/ไม่มีประสิทธิภาพให้ 0.5 คะแนน และหากมี ให้ 1 คะแนน</p>			
ดัชนี	คะแนน (A)		
	0	0.5	1
1. กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาสามารถสร้างความตื่นเต้น ท้าทายให้กับนักท่องเที่ยวได้			
2. กิจกรรมการแข่งขันกีฬา มีความหลากหลาย ตอบสนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวได้			
3. มีกิจกรรมการท่องเที่ยวอื่นๆ ที่นอกเหนือจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เช่น การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย เป็นต้น			
4. กิจกรรมการแข่งขันกีฬามีความเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่น			
5. กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เป็นที่ยอมรับของคนในท้องถิ่นและชาวต่างชาติ			
6. กิจกรรมการแข่งขันกีฬา ไม่ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมกับแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ			
7. มีกิจกรรมที่ต่อเนื่อง ที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาร่วมกิจกรรมกีฬา ทุกๆ ปี			
8. มีกิจกรรมที่ให้คุณค่าทางด้านจิตใจ มากกว่า เงินรางวัล หรือวัตถุที่จับต้องได้ เช่น การแข่งขันกีฬาเพื่อการกุศล เป็นต้น			
9. สมุรีกั๊ตต้า (Samui Regatta) เป็นกิจกรรมที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวไทยได้			
10. การแข่งขันชกมวยไทย สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติได้			

6. ศักยภาพด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ดึงดูดนักท่องเที่ยว	คะแนนเต็ม 14 คะแนน		
ดัชนี (ต่อ)	คะแนน (A)		
	0	0.5	1
11. การแข่งขันจักรยานเสือภูเขา มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ			
12. กิจกรรม สมุยไตรแอทลอน (Samui triathlon) เป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ			
13. สมุยมาราธอน มีความน่าสนใจแตกต่างจากสถานที่อื่นๆ			
14. การแข่งขันชกมวยไทยไฟท์สมุย (Thai Fight Samui) สามารถสร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะ สมุยให้เป็นที่รู้จักได้			
คะแนนที่ได้			

คำถามเชิงลึกด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

1. กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุยที่มีความโดดเด่นคืออะไร

>>.....

.....

2. แนวโน้มกีฬาแข่งขันเรือใบในอนาคต เป็นอย่างไร

>>.....

.....

3. เกาะสมุยสามารถรองรับกิจกรรมกีฬาอื่นๆ อะไรได้บ้าง นอกจาก วิ่งมาราธอน ชกมวยไทย ไตรกีฬา และแข่งเรือใบ

>>.....

.....

7. ศักยภาพด้านการประชาสัมพันธ์		คะแนนเต็ม 10 คะแนน		
<p>หมายเหตุ พิจารณาจากการประชาสัมพันธ์โดยใช้สื่อที่หลากหลาย ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ข่าวสารข้อมูลเป็นปัจจุบัน ถูกต้อง มีความกระชับ เข้าใจง่าย น่าเชื่อถือ ภาษาที่ใช้มีความสุภาพ และเหมาะสม สามารถกระตุ้นความสนใจของนักท่องเที่ยวได้</p> <p>กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านเลือก หากไม่มีคุณสมบัติตามที่ระบุ 0 คะแนน หากมีแต่ไม่ได้ดำเนินการ/ไม่มีประสิทธิภาพให้ 0.5 คะแนน และหากมี ให้ 1 คะแนน</p>				
ดัชนี	คะแนน(A)			
	0	0.5	1	
1. มีการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ กิจกรรมกีฬาผ่านสื่อต่างๆที่หลากหลายทั้งในและต่างประเทศ เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ เว็บไซต์ สื่อสังคมออนไลน์ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ ป้ายโฆษณา ฯลฯ				
2. สื่อมีความน่าสนใจ กระตุ้นให้นักท่องเที่ยวเกิดความอยากร่วมกิจกรรมการแข่งขันกีฬา				
3. ภาษาที่ใช้ในสื่อต่างๆ มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ				
4. ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารมีความกระชับ เข้าใจง่าย และชัดเจน				
5. ข้อมูลการโฆษณาเป็นความจริง น่าเชื่อถือ				
6. การใช้ภาษาหรือรูปภาพในการสื่อสารมีความสุภาพและเหมาะสม				
7. มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลอย่างทั่วถึงและตรงกลุ่มเป้าหมาย				
8. ข้อมูลในการโฆษณา ประชาสัมพันธ์มีครบถ้วน				
9. สื่อที่ใช้การโฆษณา ประชาสัมพันธ์ช่วยสร้างภาพลักษณ์ที่ดีต่อแหล่งท่องเที่ยวของตนเอง				
10. มีเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ที่มีความพร้อมในการให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวทุกช่องทางสื่อสาร				
คะแนนที่ได้				

ถามเชิงลึกด้านการประชาสัมพันธ์

1. การประชาสัมพันธ์ข่าวสารด้านกีฬา มีการรับรู้ข่าวสารทั่วถึงภายในเกาะสมุย มากน้อยเพียงใด

>>.....
 .....

คำถามสัมภาษณ์เชิงลึก (สรุปภาพรวม)

1. สถานการณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุยในปัจจุบันเป็นอย่างไร

.....
 .....
 .....
 .....

2. สถานการณ์การท่องเที่ยวทั่วไปในปัจจุบันของเกาะสมุยเป็นอย่างไร

.....
 .....
 .....
 .....

3. แนวทางแก้ไขปัญหาด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาหรือด้านอื่นๆ ควรทำอย่างไร

.....
 .....
 .....
 .....

ขอบคุณสำหรับความร่วมมือ

นลวัชร ชุนลา

สำหรับนักท่องเที่ยว

แบบสอบถามเรื่องแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของ เกาะสมุยไปในแนวทางที่ดีและมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากท่าน ได้โปรดให้ข้อมูลที่เป็นจริง ข้อมูลที่ได้จากท่าน ผู้วิจัยจะปกปิดไว้เป็นความลับ

ขอบคุณในความร่วมมือ

นายณลวัชร ชุนลา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่เกี่ยวข้องกับตัวท่านมากที่สุด

1. เพศ : ชาย หญิง
2. อายุ : 20-29 ปี 30-39 ปี
 40-49 ปี 50-59 ปี
 มากกว่า 60 ปี
3. สถานภาพ : โสด สมรส
4. การศึกษา : ต่ำกว่าปริญญาตรี
 ปริญญาตรี
 สูงกว่าปริญญาตรี
5. อาชีพหลัก : พนักงานเอกชน ข้าราชการ / พนักงานราชการ/ รัฐวิสาหกิจ
 แม่บ้าน/พ่อบ้าน ธุรกิจส่วนตัว / อาชีพอิสระ
 นักเรียน /นักศึกษา
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน :
 ต่ำกว่า 25,000 บาท 55,001 – 65,000 บาท
 25,001 – 35,000 บาท 65,001 – 75,000 บาท
 35,001 – 45,000 บาท 75,001 – 85,000 บาท
 45,001 – 55,000 บาท 85,000 บาทขึ้นไป

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะสมุย

1. ท่านเคยมาเที่ยวที่เกาะสมุยกี่ครั้ง
 ครั้งแรก 2-3 ครั้ง 4-6 ครั้ง มากกว่า 6 ครั้ง
2. โดยเฉลี่ยท่านใช้เวลาในการท่องเที่ยวกี่วัน / ต่อ 1 ครั้งในการเดินทาง
 1 – 3 วัน 4-7 วัน 1-2 สัปดาห์ 3 - 4 สัปดาห์
 มากกว่า 1 เดือน
3. โดยส่วนใหญ่ท่านเดินทางท่องเที่ยวในอำเภอเกาะสมุย กับใคร
 เดินทางท่องเที่ยวโดยลำพัง
 เดินทางท่องเที่ยวกับกลุ่มเพื่อน

- เดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับกลุ่มญาติและครอบครัว
4. ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวอย่างไร
- จองการเดินทางมาด้วยตนเอง
- เดินทางท่องเที่ยวเป็นหมู่คณะ/ หน่วยงาน
- เดินทางท่องเที่ยวโดยใช้บริการบริษัทนำเที่ยว
5. โดยส่วนใหญ่ท่านใช้ยานพาหนะใด ในการเดินทางในอำเภอเกาะสมุย
- รถเช่า เช่น จักรยานยนต์ รถยนต์
- รถโดยสารประจำทาง
- รถแท็กซี่
- รถให้บริการของโรงแรม
- รถส่วนตัว

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

6. ท่านคิดว่าตนเองเป็นนักท่องเที่ยวประเภทใด (ในการมาท่องเที่ยวครั้งนี้)
- นักท่องเที่ยวทั่วไป
- นักกีฬาที่เข้ามามีส่วนร่วมการแข่งขันในอำเภอเกาะสมุย
- นักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬา เช่น โค้ช ที่ปรึกษานักกีฬา ทีมแพทย์ ผู้สนับสนุนนักกีฬา ญาตินักกีฬา
7. วัตถุประสงค์หลักของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของท่านตรงกับข้อใดมากที่สุด
- ต้องการออกกำลังกาย ต้องการแข่งขันเพื่อเงินรางวัล
- ต้องการพักผ่อนในรูปแบบใหม่ๆ ชมการแข่งขันกีฬาที่ชื่นชอบ
- เป็นทีมงานของการแข่งขันกีฬา ความสนุกสนานเพลิดเพลิน
- เป็นสมาชิกชมรมต่างๆทางด้านกีฬา ชมการแข่งขันของนักกีฬาที่ชื่นชอบ
- ชอบ
- เป็นส่วนหนึ่งของการอบรม/สัมมนา/ศึกษาดูงาน
8. ท่านรู้จักสถานที่จัดกีฬา หรือแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาใดบ้างในเกาะสมุย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- สนามกีฬาากลางพรุเฉวง สนามแข่งรถโกคาร์ท (พรุเฉวง)
- สนามฟุตบอลสมุยอารีน่า สนามแข่งรถโกคาร์ท (บ่อผุด)
- สนามวอลเลย์บอลชายหาด (หาดเฉวง) หาดเฉวง (เล่นเรือใบ)
- สนามปั่นจักรยานเสือภูเขาบางรักษ์ สนามกอล์ฟสันติบุรี

สนามยิงปืนอำเภอเกาะสมุย สนามแข่งรถลึปะใหญ่

สนามมวยเพชรปัญญา (เฉวง)

9. กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในรูปแบบใดในเกาะสมุยที่ท่านชื่นชอบมากที่สุด (กรุณาเลือก 3 ตัวเลือก)

ฟุตบอล / ฟุตซอล

วิ่ง/ วิ่งมาราธอน

จักรยานเสือภูเขา

เล่นเรือใบ

โกล์ฟ

โยคะ

เทควันโด

บาสเก็ตบอล

เจ็ทสกี

มวยไทย

ว่ายนํ้า

ติกอล์ฟ

วอลเลย์บอล

แอโรบิก

เปตอง

แบดมินตัน

เทนนิส

ส่วนที่ 4 การรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี

คำชี้แจง โปรดเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านต่อสิ่งที่ได้รับจากการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะสมุย โดยกำหนดให้ “1 = เห็นด้วยน้อยที่สุด” “2 = เห็นด้วยน้อย” “3 = เห็นด้วยปานกลาง” “4 = เห็นด้วยมาก” “5 = เห็นด้วยมากที่สุด”

ข้อ	ตัวชี้วัด	ระดับความเห็น				
		5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว						
1	แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติมีความหลากหลาย เช่น ถ้ำ น้ำตก ป่าชายเลน ชายหาด หาดหิน หาดเลน ฯลฯ					
2	แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติยังคงมีสภาพสมบูรณ์					
3	แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติมีความเป็นเอกลักษณ์					
4	สถาปัตยกรรมท้องถิ่นมีความสวยงาม เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ					
5	เทศกาลประจำปี หรือวัฒนธรรมประเพณีในท้องถิ่น มีความโดดเด่นและแตกต่างจากที่อื่นๆ					
6	เทศกาลหรือวัฒนธรรมประเพณีในท้องถิ่นมีชื่อเสียงและความเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป					
7	ศูนย์แสดงสัตว์มีกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น สวนผีเสื้อ ปางช้าง ฟาร์มแกะ ศูนย์แสดงพันธุ์สัตว์น้ำ เป็นต้น					
8	สถานบันเทิงยามค่ำมีความน่าสนใจ					
9	มีอาหารเฉพาะของท้องถิ่นเกาะสมุยที่เป็นเอกลักษณ์					
ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว						
10	ถนนมีคุณภาพ ได้มาตรฐาน ขับขี่ปลอดภัย					
11	มีเส้นทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ง่ายสะดวก ไม่ซับซ้อน					
12	มีการให้บริการรถ หรือเรือสาธารณะไปยังแหล่งท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอ					
13	มีการออกแบบ “อารยสถาปัตยกรรม (Universal Design)” ในแหล่งท่องเที่ยวเพื่อรองรับคนพิการ/ผู้สูงอายุ อย่างเท่าเทียม					
14	มีระบบสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า ประปา ที่เพียงพอต่อการให้บริการของนักท่องเที่ยว					

15	มีสถานที่เพื่อนั่งพักผ่อนของนักท่องเที่ยวที่เพียงพอ เหมาะสม					
16	เป็นสถานที่จัดการแข่งขันกีฬาที่มีความสวยงาม และน่าสนใจ					
17	ที่พักแรมมีระบบรักษาความปลอดภัยแก่ชีวิตและทรัพย์สิน ของนักท่องเที่ยว					
18	มีการจัดการด้านอาหารและโภชนาการที่ถูกสุขลักษณะ รวมถึงมีการจัดเก็บและกำจัดของเสียอย่างถูกวิธี					
19	มีศูนย์การค้าที่ทันสมัย ครบวงจร					
20	มีสวนสาธารณะ เหมาะแก่การพักผ่อนหย่อนใจ					
ด้านความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา						
21	มีป้ายเตือน ป้ายแจ้งเหตุเพื่อป้องกันอันตรายให้กับ นักท่องเที่ยว รักษาความปลอดภัยในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว					
22	มีมาตรการรักษาความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวจาก อันตรายที่อาจเกิดขึ้นในแหล่ง					
23	มีจำนวนเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย (Security) ที่เพียงพอ					
24	อุปกรณ์กีฬาที่ให้บริการในแหล่งท่องเที่ยว เป็นวัสดุที่แข็งแรง อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน					
25	มีระบบสื่อสารสำหรับติดต่อขอความช่วยเหลือในกรณีเกิดเหตุ ฉุกเฉินที่มีประสิทธิภาพ					
ด้านบุคลากรทางการท่องเที่ยว						
26	บุคลากรที่มีความรู้ด้านกีฬาสามารถสื่อสาร บรรยายหรือ แนะนำกติกาการร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยว โดยใช้ ภาษาต่างประเทศได้					
27	พนักงานในสายงานบริการมีคุณภาพ					
28	มีเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ ที่มีความพร้อมในการให้ข้อมูลแก่ นักท่องเที่ยวทุกช่องทางสื่อสาร					
29	มีจำนวนบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านกีฬาเพียงพอต่อการ ให้บริการแก่นักท่องเที่ยว					
30	มีบุคลากรคอยดูแลบำรุงรักษาอุปกรณ์กีฬาและตรวจเช็ค ความปลอดภัยของอุปกรณ์อย่างสม่ำเสมอ					

ด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน						
31	คนในชุมชนปฏิบัติตนการเป็นเจ้าบ้านที่ดี ในการต้อนรับนักท่องเที่ยว ที่มาร่วมกิจกรรมการแข่งขันกีฬา					
32	คนในชุมชนมีโอกาสนำหน้าที่สำคัญในการร่วมกิจกรรมการจัดการแข่งขันกีฬา					
33	ชุมชนมีรายได้จากการทำธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขันกีฬาและการท่องเที่ยวอื่นๆ เช่น การนำเที่ยว การให้บริการในกิจกรรมการแข่งขันกีฬา การให้บริการด้านที่พัก การขายอาหารและสินค้าพื้นเมือง เป็นต้น					
ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว						
34	กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาสามารถสร้างความตื่นตัวและท้าทายให้กับนักท่องเที่ยวได้					
35	กิจกรรมการแข่งขันกีฬามีความหลากหลาย ตอบสนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวได้					
36	มีกิจกรรมการท่องเที่ยวอื่นๆ นอกจากกิจกรรมกีฬา ในการรองรับกลุ่มนักท่องเที่ยวอื่นๆ เช่น ญาติ ผู้ติดตาม นักท่องเที่ยว					
37	มีกิจกรรมที่ต่อเนื่อง ที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาร่วมกิจกรรมกีฬาทุกๆ ปี					
38	สมุยรีกัตต้า(Samui Regatta) เป็นกิจกรรมที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติได้					
39	การแข่งขันชกมวยไทย สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติได้					
40	การแข่งขันจักรยานเสือภูเขา มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ					
41	กิจกรรม สมุยไตรแอทลอน (Samui triathlon) เป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ					
42	สมุยมาราธอน มีความน่าสนใจแตกต่างจากสถานที่อื่นๆ					
43	การแข่งขันชกมวยไทยไฟท์สมุย (Thai Fight Samui) สามารถสร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะ สมุย ให้เป็นที่รู้จักได้					

ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นด้านปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

ท่านมีการรับรู้ถึงปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี อย่างไรบ้าง

- ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

-ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอบคุณในความร่วมมือ

Prince of Songkla University

For Tourist

Questionnaire

A Development of Sport Tourism of Samui Island, Surat Thani Province,
Thailand

This survey is conducted as a data collection for a MBA of Prince of Songkla University Suratthani campus. The research aims to propose guidelines to develop sport tourism of Samui Island. Your information and opinion will be useful to the study. Please provide correct information. All data will be confidential. Thank you for your kind cooperation.

Thank you
Mr. Nollawach Khunla

Part 1: Respondents' general information

Directions: Please in front of the information maximally related to you

1. Gender: Male Female
2. Age: 20-29 30-39
 40-49 50-59
 more than 60
3. Marital status: Single Married
4. Education: Lower than bachelor degree
 Bachelor Degree
 Higher than Bachelor Degree
5. Main Profession:
- Company Employee
  - Civil Servant/ Government employee/ state enterprise employee
  - Housewife
  - Business owner/ freelance
  - School student/ university student
6. Average monthly income:
☐ lower than 725 USD	☐ 1,601 – 1,888 USD
☐ 726 – 1,015 USD	☐ 1,889 – 2,179 USD
☐ 1,016 – 1,307 USD	☐ 2,180 – 2,470 USD
☐ 1,308 – 1,600 USD	☐ more than 2,470 USD

Part 2: Travel Information on Samui Island

1. How many times have you been to Samui Island?
  - first time
  - 2-3 times
  - 4-6 times
  - more than 6 times
2. How many days have you averagely spent on one trip?
  - 1 – 3 days
  - 4-7 days
  - 1-2 weeks
  - 3 - 4 weeks
  - more than 1 month
3. Who usually accompanies you on a Samui trip?
  - no-one
  - a group of friends
  - family members and relatives
4. How do you organize your trip?
  - making your own reservation
  - travelling in a group/ corporate arrangement
  - using a service of travel agents
5. What type of transport do you mostly use while travelling in Samui District?
  - vehicles for hire e.g. motorcycle, car
  - bus
  - taxi
  - hotel car service
  - private car

Part 3: Information on Sport Tourism

6. What type of a tourist are you (for this particular trip)?
  - a general tourist
  - a sportsman who participates in the game organized in Samui District
  - a sport related person e.g. coach, sport counsellor, sport medical team
7. Which sport tourism main objective matches your ideas?
  - exercise/ trainin
  - financial rewards
  - modern forms of relaxation
  - watching favorite games

Part 4: The awareness of sport tourism image on Samui Island, Suratthani

Province

Direction: please tick ✓ in the box that matches your ideas of travelling on Samui Island: 1= the least agreeable; 2= less agreeable; 3= averagely agreeable; 4= more agreeable; 5= the most agreeable

item	Indicator	Level of opinions				
		5 most	4 more	3 averagely	2 less	1 least
The aspect of tourism resources						
1	There is a variety of natural tourism attractions such as caves, waterfalls, mangrove forest, beaches, stone beaches etc.					
2	The natural tourist attractions are in a very good condition.					
3	The natural tourist attractions are unique.					
4	The local architecture is uniquely beautiful.					
5	The local festivals or cultures are strikingly different from others.					
6	The reputation of local festivals or cultures is acceptable by the public.					
7	Animal centers such as butterfly garden, elephant shelter, sheep farm, marine lives center, etc. organize a variety of activities.					
8	Night life entertainments are varied.					
9	Samui there is uniqueness in food and catering.					

item	Indicator	Level of opinions				
		5 most	4 more	3 averagely	2 less	1 least
The aspect of infrastructure and facilitation in the tourist attraction areas						
10	Roads are of quality and standard with safety measurement for driving.					
11	Tourist attractions are easy to find.					
12	There are continuous transport services of cars or boats to tourist attractions.					
13	Universal designs are available at tourist attractions to facilitate the disable/ elderly.					
14	Sufficient public facility systems such as electricity, water are provided for tourists.					
15	There are enough recreation places for tourists.					
16	This is a beautiful and interesting place for organizing a sport event.					
17	Accommodation places contain a security system within premises to protect tourists' lives and properties.					
18	Hygienic food and catering are conducted which include proper storage and waste management.					
19	Modern shopping centers of all in one are available.					
20	There are public parks suitable for recreation.					

item	Indicator	Level of opinions				
		5 most	4 more	3 averagely	2 less	1 least
The aspect of safety for sport tourism attractions						
21	Safety label are available at the tourist attractions.					
22	Safety measurements are available at the tourist attractions.					
23	The number of security officers is sufficient.					
24	Sport equipment available within the tourist attractions is in good condition and ready for use.					
25	There is an efficient communication system in case of emergency.					
The aspect of tourism personnel						
26	Sport related personnel are able to communicate, describe or recommend rules of participating in tourism activities by using foreign languages.					
27	Quality services are provided by related personnel.					
28	Public relation officials are prompt to provide information to tourists in all communicational channels.					
29	There are sufficient sport experts to serve tourists.					
30	Personnel in charge of sport equipment maintenance through constantly checking are available.					

item	Indicator	Level of opinions				
		5 most	4 more	3 averagely	2 less	1 least
The aspect of community participation						
31	Community members participate in providing hospitality to tourists who join the sport game activities.					
32	Community members are provided special opportunities to be parts of the sport game.					
33	Communities are able to gain income from doing business related to sport games and other tourism events such as tour guide business, sport activity service business, accommodation business, catering business and local product trading business, etc.					
The aspect of tourism activities						
34	The sport tourism activity enables to create excitement and challenge to tourists.					
35	Sport game activities are varied and able to respond to tourists' needs.					
36	There are a number of fascinating travel activities besides sports for tourists and companions.					
37	The activities are ongoing that enable to attract tourists to annually return and be part of such events.					

item	Indicator	Level of opinions				
		5 most	4 more	3 averagely	2 less	1 least
The aspect of tourism activities						
38	Samui Regatta is an activity that can attract Thai tourists and Foreign tourists.					
39	Thai boxing matches are able to attract foreign tourists.					
40	Mountain bike race has special identity.					
41	Samui triathlon is acceptable to both Thai and international tourists.					
42	Samui marathon is interesting and different from others.					
43	Thai Fight Samui is the boxing match that can create a popular sport tourism event for the island.					

Part 5: Opinions on problems and obstacles along with recommendation

What are the problems and obstacles that you are aware of about the sport tourism in Samui Island, Surat Thani Province and what would be your recommendation?

- Problems and obstacles:

.....
 .....
 .....

- Recommendation: .....

.....
 .....

Thank you for your cooperation

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นายนลวัชร ชุนลา		
รหัสประจำตัวนักศึกษา	5740420104		
วุฒิการศึกษา			
	วุฒิ	ชื่อสถาบัน	ปีการศึกษา
	บริหารธุรกิจบัณฑิต (การท่องเที่ยว)	มหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา	2553

ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน นักวิชาการศึกษา
วิทยาลัยนานาชาติการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี

การตีพิมพ์และเผยแพร่ผลงาน

1. นลวัชร ชุนลา, เกษราภรณ์ สุดตาพงศ์. (2558). การจัดการความรู้สู่การสร้างองค์กรที่ประสบความสำเร็จ. *วารสารนักบริหาร* ปีที่ 35, ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2558), หน้า 133-141.
2. Nollawach K., Witchuta M., Siripat C. (2018, 24 May). Sport Tourism Potential of Samui Island, Thailand. In *Liberal Art and Management Science National and International Conference and Exhibition (LAMS NICE 2018)*, Prince of SongKla University, (pp. 1-15). FAST COPY DESIGN CENTER.